

Dziennik Urzędowy C 95

Unii Europejskiej

Tom 50

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

28 kwietnia 2007

Powiadomienie nr

Spis treści

Strona

IV Zawiadomienia

ZAWIADOMIENIA INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunał Sprawiedliwości

2007/C 95/01

Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*
Dz.U. C 82 z 14.4.2007.

1

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2007/C 95/02

Sprawa C-95/04 P: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 15 marca 2007 r. — British Airways plc przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich Europejskich i Virgin Atlantic Airways Ltd (Odwołanie — Nadużycie pozycji dominującej — Przedsiębiorstwo lotnicze — Porozumienia zawarte z biurami podróży — Premie związane ze zwiększeniem sprzedaży biletów wystawionych przez to przedsiębiorstwo w danym okresie w stosunku do okresu odniesienia — Premie przyznawane nie tylko za bilety sprzedane po osiągnięciu celu sprzedaży, lecz za wszystkie bilety sprzedane w rozpatrywanym okresie)

2

2007/C 95/03

Sprawa C-292/04: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 6 marca 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Köln — Niemcy) — Wienand Meilicke, Heidi Christa Weyde, Marina Stöffler przeciwko Finanzamt Bonn-Innenstadt (Podatek dochodowy — Zaliczenie na poczet podatku w związku z dywidendami wypłacanymi przez spółki będące rezydentami — Artykuły 56 WE i 58 WE — Ograniczenie skutków wyroku w czasie)

2



2007/C 95/04	Sprawy połączone C-338/04, C-359/04 oraz C-360/04: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 6 marca 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Larino, Tribunale di Teramo — Włochy) — postępowanie karne przeciwko Massimilianowi Placanice (C-338/04), Christianowi Palazzese (C-359/04) i Angelowi Sorricchiowi (C-360/04) (Swoboda przedsiębiorczości — Swoboda świadczenia usług — Wykładnia art. 43 WE i 49 WE — Gry losowe — Zbieranie zakładów wzajemnych na imprezy sportowe — Wymóg koncesji — Wykluczenie podmiotów gospodarczych ustanowionych w pewnych formach spółki kapitałowej — Wymóg zezwolenia policji — Sankcje karne)	3
2007/C 95/05	Sprawa C-354/04 P: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 27 lutego 2007 r. — Gestoras Pro Amnistía, Juan Mari Olano Olano, Julen Zelarain Errasti przeciwko Radzie Unii Europejskiej, Królestwu Hiszpanii, Zjednoczonemu Królestwu Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (Odwołanie — Unia Europejska — Współpraca policyjna i sądowa w sprawach karnych — Wspólne stanowiska 2001/931/WPZiB, 2002/340/WPZiB i 2002/462/WPZiB — Środki skierowane do osób, grup i podmiotów uczestniczących w aktach terrorystycznych — Skarga o odszkodowanie — Właściwość Trybunału Sprawiedliwości)	4
2007/C 95/06	Sprawa C-355/04 P: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 27 lutego 2007 r. — Segi, Aritza Zubimendi Izaga, Aritza Galarraga przeciwko Radzie Unii Europejskiej, Królestwu Hiszpanii, Zjednoczonemu Królestwu Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (Odwołanie — Unia Europejska — Współpraca policyjna i sądowa w sprawach karnych — Wspólne stanowiska 2001/931/WPZiB, 2002/340/WPZiB i 2002/462/WPZiB — Środki skierowane do osób, grup i podmiotów uczestniczących w aktach terrorystycznych — Właściwość Trybunału Sprawiedliwości)	4
2007/C 95/07	Sprawa C-524/04: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 13 marca 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (Chancery Division) — Zjednoczone Królestwo) — Test Claimants in the Thin Cap Group Litigation przeciwko Commissioners of Inland Revenue (Swoboda przedsiębiorczości — Swobodny przepływ kapitału — Podatek dochodowy od osób prawnych — Odsetki od pożyczki zapłacone spółce powiązanej mającej siedzibę w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim — Kwalifikowanie odsetek jako wypłaconych zysków — Spójność systemu podatkowego — Unikanie opodatkowania)	5
2007/C 95/08	Sprawa C-29/05 P: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 13 marca 2007 r. — Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) przeciwko Kaul GmbH, Bayer AG (Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Przedstawienie nowych okoliczności faktycznych i dowodów na poparcie odwołania wniesionego do izby odwoławczej OHIM)	6
2007/C 95/09	Sprawa C-34/05: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 1 marca 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez College van Beroep voor het bedrijfsleven — Niderlandy) — Maatschap J. en G.P. en A.C. Schouten przeciwko Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (Wspólnotowe systemy pomocy — Rozporządzenie (EWG) nr 3887/92 — Sektor wołowiny — Rozporządzenie (WE) nr 1254/1999 — Dostępny obszar uprawy paszowej — Pojęcie — Specjalna premia — Warunki przyznania — Obszar czasowo zalany w danym okresie)	6
2007/C 95/10	Sprawa C-35/05: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 15 marca 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione — Włochy) — Reemtsma Cigarettenfabriken GmbH przeciwko Ministero delle Finanze (Ósma dyrektywa VAT — Artykuły 2 i 5 — Podatnicy niemający siedziby na terytorium kraju — Nienależnie zapłacony podatek — Warunki zwrotu)	7
2007/C 95/11	Sprawa C-54/05: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 15 marca 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Finlandii (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Artykuły 28 WE i 30 WE — Przywóz pojazdu zarejestrowanego w innym państwie członkowskim — Obowiązek uzyskania pozwoleń na czasowe używanie)	7



2007/C 95/12	Sprawa C-176/05: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 1 marca 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien — Austria) — KVZ retec GmbH przeciwko Republik Österreich (Odpady — Rozporządzenia (EWG) nr 259/93 — Nadzór i kontrola przesyłania odpadów — Mączka zwierzęca)	8
2007/C 95/13	Sprawa C-289/05: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 8 marca 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rovaniemen hallinto-oikeus — Finlandia) — Länsstyrelsen i Norrbottens län przeciwko Lapin liitto (Rozporządzenie (WE) nr 1685/2000 — Załącznik — Podpunkt 1.8 zasady nr 1 — Fundusze strukturalne — Warunki kwalifikacji wydatków — Uwzględnienie kosztów ogólnych)	8
2007/C 95/14	Sprawa C-391/05: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 1 marca 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Hamburg — Niemcy) — Jan de Nul NV przeciwko Hauptzollamt Oldenburg (Podatki akcyzowe — Zwolnienie z podatku od olejów mineralnych — Dyrektywa 92/81/EWG — Pojęcie „żegluga po wodach terytorialnych Wspólnoty”)	9
2007/C 95/15	Sprawa C-432/05: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 13 marca 2007 r. (wniosek Högsta domstolen — Szwecja o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym) — Unibet (London) Ltd, Unibet (International) Ltd przeciwko Justitiekanslern (Zasada ochrony sądowej — Ustawodawstwo krajowe nie przewidujące odrębnego środka prawnego dla kontroli zgodności przepisów prawa krajowego z prawem wspólnotowym — Autonomia proceduralna — Zasady równoważności i skuteczności — Ochrona tymczasowa)	9
2007/C 95/16	Sprawa C-441/05: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 8 marca 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour administrative d'appel de Douai — Francja) — Roquette Frères przeciwko Ministre de l'Agriculture, de l'Alimentation, de la Pêche et de la Ruralité (Wspólna organizacja rynków w sektorze cukru — Izoglukoza — Ustalenie ilości podstawowych służących przyznaniu kwot produkcyjnych — Izoglukoza wyprodukowana jako półprodukt — Artykuł 24 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 1785/81 — Artykuł 27 ust. 3 rozporządzenia (EWG) nr 2038/1999 — Artykuł 1 rozporządzenia (WE) nr 2073/2000 — Artykuł 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001 — Artykuł 1 rozporządzenia (WE) nr 1745/2002 — Artykuł 1 rozporządzenia (WE) nr 1739/2003 — Zarzut niezgodności z prawem aktu wspólnotowego podniesiony przed sądem krajowym — Wniosek o wydanie orzeczenia prejudycjalnego w przedmiocie ważności — Dopuszczalność — Warunki — Niedopuszczalność skargi o stwierdzenie nieważności aktu wspólnotowego)	10
2007/C 95/17	Sprawy połączone C-447/05 i C-448/05: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 8 marca 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour d'appel de Paris — Francja) — Thomson Multimedia Sales Europe (C-447/05), Vestel France (C-448/05) przeciwko Administration des douanes et droits indirects (Wspólnotowy kodeks celny — Przepisy wykonawcze — Rozporządzenie (EWG) nr 2454/93 — Załącznik 11 — Niepreferencyjne pochodzenie towarów — Odbiorniki telewizyjne — Pojęcie istotnego przetworzenia lub obróbki — Kryterium wartości dodanej — Ważność)	11
2007/C 95/18	Sprawa C-44/06: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 8 marca 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht des Landes Brandenburg — Niemcy) — Gerlach und Co. mbH przeciwko Hauptzollamt Frankfurt (Oder) (Unia celna — Tranzyt wspólnotowy — Dowód wskazujący na prawidłową realizację procedury tranzytu lub na miejsce, w którym nastąpiło naruszenie — Trzymiesięczny termin — Udzielenie terminu po przyjęciu decyzji o pobraniu należności celnych przywozowych)	11
2007/C 95/19	Sprawa C-45/06: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 8 marca 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht des Landes Brandenburg — Niemcy) — Campina GmbH & Co., dawniej TUFFI Campina emzett GmbH przeciwko Hauptzollamt Frankfurt (Oder) (Mleko i przetwory mleczne — Opłata dodatkowa — Niewielkie przekroczenie terminu przekazania zbiorczego zestawienia — Kara pieniężna — Rozporządzenie (EWG) nr 536/93 zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1001/98 — Artykuł 3 ust. 2 akapit drugi — Rozporządzenie (WE) nr 1392/2001 — Artykuł 5 ust. 3 — Rozporządzenie (WE, Euratom) nr 2988/95 — Artykuł 2 ust. 2 zdanie drugie — Zasada stosowania z mocą wsteczną kary łagodniejszej)	12



2007/C 95/20	Sprawa C-139/06: Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 1 marca 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Zjednoczonemu Królestwu Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywy 2002/96/WE i 2003/108/WE — Odpady — Sprzęt elektrotechniczny i elektroniczny) 12	12
2007/C 95/21	Sprawa C-160/06: Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 8 marca 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2003/51/EWG — Prawo spółek — Roczne sprawozdania finansowe niektórych rodzajów spółek — Brak transpozycji w wyznaczonym terminie) 13	13
2007/C 95/22	Sprawa C-171/06 P: Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 15 marca 2007 r. — T.I.M.E. ART Uluslararası Saat Ticareti ve diğ Ticaret AŞ przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Devinlec Développement Innovation Leclerc SA (Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Rozporządzenie (WE) nr 40/94 — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) — Graficzny znak towarowy — Sprzeciw właściciela wcześniejszego krajowego znaku towarowego — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd) 13	13
2007/C 95/23	Sprawa C-203/06: Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 18 stycznia 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Czeskiej (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 93/16/EWG — Lekarze — Wzajemne uznawanie dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji — Brak transpozycji w wyznaczonym terminie) 14	14
2007/C 95/24	Sprawa C-327/06: Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 1 marca 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2002/14/WE — Ustanowienie ogólnych ramowych warunków informowania i przeprowadzania konsultacji z pracownikami we Wspólnocie Europejskiej — Brak transpozycji w wyznaczonym terminie) 14	14
2007/C 95/25	Sprawa C-406/06: Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 8 lutego 2007 r. — Landtag Schleswig-Holstein przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (Skarga o stwierdzenie nieważności — Oczywisty brak właściwości Trybunału — Przekazanie Sądowi Pierwszej Instancji) 15	15
2007/C 95/26	Sprawa C-17/07 P: Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (druga izba) wydanego w dniu 14 listopada 2006 r. w sprawie T-494/04 Neirinck przeciwko Komisji, wniesione w dniu 22 stycznia 2007 r. przez Wineke Neirinck 15	15
2007/C 95/27	Sprawa C-49/07: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Dioikitiko Efeteio Athinon w dniu 5 lutego 2007 r. — Motosiklistiki Omospondia Ellados (MOTOE) przeciwko Republice Greckiej 16	16
2007/C 95/28	Sprawa C-52/07: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Marknadsdomstolen (Szwecja) w dniu 6 lutego 2007 r. — Kanal 5 Ltd i TV 4 AB przeciwko Föreningen Svenska Tonsättares Internationella Musikbyrå (STIM) 17	17
2007/C 95/29	Sprawa C-55/07: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesgericht Bozen (Włochy) w dniu 1 lutego 2007 r. — Othmar Michaeler i Subito GmbH przeciwko Arbeitsinspektorat der Autonomen Provinz Bozen (obecnie Amt für Sozialen Arbeitsschutz) i Autonome Provinz Bozen 17	17
2007/C 95/30	Sprawa C-56/07: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesgericht Bozen (Włochy) w dniu 1 lutego 2007 r. — Ruth Volgger, Othmar Michaeler i Subito GmbH przeciwko Arbeitsinspektorat der Autonomen Provinz Bozen (obecnie Amt für Sozialen Arbeitsschutz) i Autonome Provinz Bozen 18	18
2007/C 95/31	Sprawa C-57/07: Skarga wniesiona w dniu 7 lutego 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga 18	18
2007/C 95/32	Sprawa C-61/07: Skarga wniesiona w dniu 8 lutego 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga 18	18

2007/C 95/33	Sprawa C-67/07: Skarga wniesiona w dniu 9 lutego 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Francuskiej	19
2007/C 95/34	Sprawa C-73/07: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein hallinto-oikeus w dniu 12 lutego 2007 r. — Tietosuojavaltuutettu przeciwko Satakunnan Markkinapörssi Oy i Satamedia Oy	19
2007/C 95/35	Sprawa C-75/07: Skarga wniesiona w dniu 12 lutego 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Francuskiej	20
2007/C 95/36	Sprawa C-76/07: Skarga wniesiona w dniu 12 lutego 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga	20
2007/C 95/37	Sprawa C-84/07: Skarga wniesiona w dniu 15 lutego 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej	21
2007/C 95/38	Sprawa C-85/07: Skarga wniesiona w dniu 15 lutego 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej	21
2007/C 95/39	Sprawa C-88/07: Skarga wniesiona w dniu 15 lutego 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii	22
2007/C 95/40	Sprawa C-89/07: Skarga wniesiona w dniu 15 lutego 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Francuskiej	23
2007/C 95/41	Sprawa C-90/07: Skarga wniesiona w dniu 16 lutego 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Belgii	23
2007/C 95/42	Sprawa C-92/07: Skarga wniesiona w dniu 16 lutego 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Niderlandów	23
2007/C 95/43	Sprawa C-93/07: Skarga wniesiona w dniu 20 lutego 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Belgii	24
2007/C 95/44	Sprawa C-97/07: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Hiszpania) w dniu 20 lutego 2007 r. — Rosa Méndez López przeciwko Instituto Nacional de Empleo (INEM), Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)	24
2007/C 95/45	Sprawa C-98/07: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Højesteret (Dania) w dniu 22 lutego 2007 r. — Nordania Finans A/S oraz BG Factoring A/S przeciwko Skatteministeriet	25
2007/C 95/46	Sprawa C-101/07 P: Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (pierwsza izba) wydanego w dniu 13 grudnia 2006 r. w sprawach połączonych T-217/03 i T-245/03 FNCBV i in. przeciwko Komisji wniesione w dniu 21 lutego 2007 r. przez Coop de France Bétail et Viande, dawniej zwaną Fédération nationale de la coopération bétail et viande (FNCBV)	25
2007/C 95/47	Sprawa C-105/07: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Belgia) w dniu 22 lutego 2007 r. — N.V. Lammers & Van Cleff przeciwko państwu belgijskiemu	26
2007/C 95/48	Sprawa C-106/07: Skarga wniesiona w dniu 22 lutego 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Francuskiej	26
2007/C 95/49	Sprawa C-107/07 P: Odwołanie od postanowienia Sądu Pierwszej Instancji (druga izba) wydanego w dniu 11 grudnia 2006 r. w sprawie T-290/05 Friedrich Weber przeciwko Komisji, wniesione w dniu 13 lutego 2007 r. przez Friedricha Webera	26

2007/C 95/50	Sprawa C-109/07: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Prud'homie de pêche de Martigues (Francja) w dniu 20 lutego 2007 r. — Jonathan Pilato przeciwko Jean-Claude'owi Bourgault	27
2007/C 95/51	Sprawa C-110/07 P: Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (pierwsza izba) wydanego w dniu 13 grudnia 2006 r. w sprawach połączonych T-217/03 i T-245/03 FNCBV i in. przeciwko Komisji wniesione w dniu 27 lutego 2007 r. przez Fédération nationale des syndicats d'exploitants agricoles (FNSEA), Fédération nationale bovine (FNB), Fédération nationale des producteurs de lait (FNPL) oraz Jeunes agriculteurs (JA)	28
2007/C 95/52	Sprawa C-111/07: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Asturias (Hiszpania) w dniu 28 lutego 2007 r. — José Manuel Blanco Pérez i María del Pilar Chao Gómez przeciwko Principado de Asturias	28
2007/C 95/53	Sprawa C-114/07: Skarga wniesiona w dniu 27 lutego 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Czeskiej	29
2007/C 95/54	Sprawa C-115/07: Skarga wniesiona w dniu 27 lutego 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Czeskiej	29
2007/C 95/55	Sprawa C-116/07: Skarga wniesiona w dniu 27 lutego 2007 — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Czeskiej	29
2007/C 95/56	Sprawa C-117/07: Skarga wniesiona w dniu 27 lutego 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Czeskiej	30
2007/C 95/57	Sprawa C-118/07: Skarga wniesiona w dniu 27 lutego 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Finlandii	30
2007/C 95/58	Sprawa C-120/07: Skarga wniesiona dnia 27 lutego 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Niderlandów	31
2007/C 95/59	Sprawa C-121/07: Skarga wniesiona w dniu 28 lutego 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Francuskiej	31
2007/C 95/60	Sprawa C-122/07 P: Odwołanie od postanowienia Sądu Pierwszej Instancji wydanego w dniu 1 grudnia 2006 r. w sprawie T-203/06, Eurostrategies sprl przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 28 lutego 2007 r. przez Eurostrategies SPRL	32
2007/C 95/61	Sprawa C-123/07: Skarga wniesiona dnia 28 lutego 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Niderlandów	32
2007/C 95/62	Sprawa C-124/07: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden w dniu 2 marca 2007 r. — J. C. M. Beheer B.V. przeciwko Staatssecretaris van Financiën	33
2007/C 95/63	Sprawa C-134/07: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Rejonowy w Jaworznie (Rzeczpospolita Polska) w dniu 7 marca 2007 — Piotr Kawala/Gmina Miasta Jaworzna	33
2007/C 95/64	Sprawa C-145/07: Skarga wniesiona w dniu 13 marca 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Szwecji	33
2007/C 95/65	Sprawa C-146/07: Skarga wniesiona w dniu 13 marca 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Szwecji	34

2007/C 95/66	Sprawa C-147/07: Skarga wniesiona w dniu 13 marca 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Francuskiej	34
2007/C 95/67	Sprawa C-148/07: Skarga wniesiona w dniu 14 marca 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Węgierskiej	34
2007/C 95/68	Sprawa C-71/06: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 1 lutego 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej	35
2007/C 95/69	Sprawa C-124/06: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 15 lutego 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej	35
2007/C 95/70	Sprawa C-282/06: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 26 lutego 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Krajský soud v Praze — Republika Czeska) — Ochranný svaz autorský pro práva k dílům hudebním (OSA) przeciwko Miloslavovi Levowi	35

Sąd Pierwszej Instancji

2007/C 95/71	Sprawa T-215/03: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 22 marca 2007 r. — SIGLA przeciwko OHIM — Elleni Holding (VIPS) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego VIPS — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy VIPS — Artykuł 8 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 40/94 — Artykuł 74 rozporządzenia (WE) nr 40/94 — Zasada dyspozycyjności — Prawo do obrony)	36
2007/C 95/72	Sprawa T-402/03: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 15 marca 2007 r. — Katalagarianakis przeciwko Komisji (Urzednicy — Powołanie — Zmiana zaszeregowania do grupy i na stopień — Zastosowanie orzecznictwa Trybunału — Artykuł 5, art. 31 ust. 2, art. 32 akapit drugi, art. 45 i 62 regulaminu pracowniczego)	36
2007/C 95/73	Sprawa T-430/03: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 15 marca 2007 r. — Dascalu przeciwko Komisji (Urzednicy — Powołanie — Przegląd zaszeregowania do grupy i na stopień — Zastosowanie orzecznictwa Trybunału — Artykuł 5, art. 31 ust. 2, art. 32 akapit drugi, art. 45, art. 62 regulaminu pracowniczego)	37
2007/C 95/74	Sprawa T-107/04: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 14 marca 2007 r. — Aluminium Silicon Mill Products przeciwko Radzie (Skarga o stwierdzenie nieważności — Dumping — Przywóz krzemu pochodzącego z Rosji — Szkoda — Związek przyczynowy)	37
2007/C 95/75	Sprawa T-110/04: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 7 marca 2007 r. — Sequeira Wandschneider przeciwko Komisji (Urzednicy — Sprawozdanie z przebiegu kariery zawodowej — Postępowanie w sprawie oceny za lata 2001/2002 — Skarga o uchylenie — Uzasadnienie — Ocena zasług — Dowody — Skarga o odszkodowanie)	38
2007/C 95/76	Sprawa T-339/04: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 8 marca 2007 r. — France Télécom przeciwko Komisji (Konkurencja — Decyzja nakazująca podporządkowanie się kontroli — Lojalna współpraca z sądami krajowymi — Lojalna współpraca w krajowych organami ochrony konkurencji — Artykuł 20 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 — Obwieszczenie Komisji w sprawie współpracy w ramach sieci organów ochrony konkurencji — Uzasadnienie — Proporcjonalność)	38
2007/C 95/77	Sprawa T-340/04: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 8 marca 2007 r. — France Télécom przeciwko Komisji (Konkurencja — Decyzja o przeprowadzeniu kontroli — Lojalna współpraca z sądami krajowymi — Lojalna współpraca z krajowymi urzędami ds. konkurencji — Artykuł 20 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 — Uzasadnienie — Proporcjonalność — Nowy zarzut — Niedopuszczalność)	39



2007/C 95/78	Sprawa T-230/05: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 6 marca 2007 r. — Golf USA przeciwko OHIM (GOLF USA) (Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego GOLF USA — Bezwzględne podstawy odmowy rejestracji — Charakter odróżniający — Brak charakteru odróżniającego)	39
2007/C 95/79	Sprawa T-322/05: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 22 marca 2007 r. — Brinkmann przeciwko OHIM — Terra Networks (Terranus) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego Terranus — Wcześniejszy graficzny wspólnotowy i krajowy znak towarowy terra — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Podobieństwo towarów i oznaczeń — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94)	39
2007/C 95/80	Sprawa T-364/05: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 22 marca 2007 r. — Saint-Gobain Pam przeciwko OHIM — Propamsa (PAM PLUVIAL) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego PAM PLUVIAL — Wcześniejsze graficzne krajowe znaki towarowe PAM — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Dowód używania — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) i art. 43 rozporządzenia (WE) nr 40/94)	40
2007/C 95/81	Sprawa T-455/04: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 5 marca 2007 r. — Beyatli i Candan przeciwko Komisji (Urzednicy — Otwarty konkurs — Ogłoszenie o konkursie — Termin — Zażalenie — Niedopuszczalność)	40
2007/C 95/82	Sprawa T-44/05: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 27 lutego 2007 r. — SP Entertainment Development przeciwko Komisji (Pomoc państwa — Akt podlegający zaskarżeniu — Niedopuszczalność)	40
2007/C 95/83	Sprawa T-91/05: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 5 lutego 2007 r. — Sinara Handel przeciwko Radzie i Komisji (Kwestie incydentalne — Zarzut niedopuszczalności — Skarga o odszkodowanie — Utracone korzyści — Wniosek o zwrot ceł antydumpingowych — Brak właściwości)	41
2007/C 95/84	Sprawa T-205/05: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 26 lutego 2007 r. — Evropaiki Dynamiki przeciwko Komisji (Skarga o stwierdzenie nieważności — Klauzula arbitrażowa — Program eContent — Rozwiązanie umowy — Zwrot — Niedopuszczalność)	41
2007/C 95/85	Sprawa T-310/06 R: Postanowienie prezesa Sądu Pierwszej Instancji z dnia 16 lutego 2007 r. — Węgry przeciwko Komisji (Środek tymczasowy — Wniosek o zawieszenie wykonania aktu — Rolnictwo — Wspólna organizacja rynku zbóż — Przejęcia kukurydzy przez agencje interwencyjne — Rozporządzenie (WE) nr 1572/2006 — Brak okoliczności niecierpiących zwłoki)	42
2007/C 95/86	Sprawa T-311/06 RI, T-311/06 RII, T-312/06 R i T-313/06 R: Postanowienie prezesa Sądu Pierwszej Instancji z dnia 1 marca 2007 r. — FMC Chemical i in. przeciwko EFSA (Środek tymczasowy — Wniosek o zawieszenie wykonania aktu — Dyrektywa 91/414/EWG — Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności — Niedopuszczalność)	42
2007/C 95/87	Sprawa T-383/06 R: Postanowienie prezesa Sądu Pierwszej Instancji z dnia 26 lutego 2007 r. — Icuna.Com przeciwko Parlamentowi (Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Wniosek o zawieszenie wykonania — Umorzenie postępowania)	42
2007/C 95/88	Sprawa T-397/06 R: Postanowienie prezesa Sądu Pierwszej Instancji z dnia 1 marca 2007 r. — Dow AgroSciences przeciwko EFSA (Środek tymczasowy — Wniosek o zawieszenie wykonania aktu — Dyrektywa 91/414/EWG — Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności — Niedopuszczalność)	43

2007/C 95/89	Sprawa T-416/06 R: Postanowienie prezesa Sądu Pierwszej Instancji z dnia 26 lutego 2007 r. — Sumitomo Chemical Agro Europe przeciwko Komisji (Środek tymczasowy — Wniosek o zawieszenie wykonania aktu — Dyrektywa 91/414/EWG — Brak okoliczności niecierpiących zwłoki) 43	43
2007/C 95/90	Sprawa T-49/07: Skarga wniesiona w dniu 20 lutego 2007 r. — Fahas przeciwko Radzie 43	43
2007/C 95/91	Sprawa T-50/07: Skarga wniesiona w dniu 23 lutego 2007 r. — Republika Portugalska przeciwko Komisji 44	44
2007/C 95/92	Sprawa T-51/07: Skarga wniesiona w dniu 22 lutego 2007 r. — Agrar-Invest-Tatschl przeciwko Komisji 45	45
2007/C 95/93	Sprawa T-53/07: Skarga wniesiona w dniu 19 lutego 2007 r. — Trade-Stomil przeciwko Komisji 45	45
2007/C 95/94	Sprawa T-56/07 P: Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej wydanego w dniu 14 grudnia 2006 r. w sprawie F-122/05 Economidis przeciwko Komisji, wniesione w dniu 23 lutego 2007 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich 46	46
2007/C 95/95	Sprawa T-57/07: Skarga wniesiona w dniu 26 lutego 2007 r. — E.ON Ruhrgas i E.ON Földgáz Trade przeciwko Komisji 47	47
2007/C 95/96	Sprawa T-58/07: Skarga wniesiona w dniu 23 lutego 2007 r. — BYK-Chemie przeciwko OHIM (Substance for Success) 48	48
2007/C 95/97	Sprawa T-59/07: Skarga wniesiona w dniu 20 lutego 2007 r. — Polimeri Europa przeciwko Komisji 48	48
2007/C 95/98	Sprawa T-60/07: Skarga wniesiona w dniu 23 lutego 2007 r. — Hiszpania przeciwko Komisji 49	49
2007/C 95/99	Sprawa T-61/07: Skarga wniesiona w dniu 26 lutego 2007 r. — Włochy przeciwko Komisji 49	49
2007/C 95/100	Sprawa T-62/07 P: Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej wydanego w dniu 13 grudnia 2006 r. w sprawie F-17/05 de Brito Sequeira Carvalho przeciwko Komisji, wniesione w dniu 28 lutego 2007 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich 50	50
2007/C 95/101	Sprawa T-63/07: Skarga wniesiona w dniu 1 marca 2007 r. — Mühlens przeciwko OHIM — Exportaciones Aceiteras Fedeloliva (tosca de FEDEOLIVA) 50	50
2007/C 95/102	Sprawa T-64/07: Skarga wniesiona w dniu 2 marca 2007 r., Agencja Wydawnicza Technopol przeciwko OHIM — („350”) 51	51
2007/C 95/103	Sprawa T-65/07: Skarga wniesiona w dniu 2 marca 2007 r., Agencja Wydawnicza Technopol przeciwko OHIM — („250”) 51	51
2007/C 95/104	Sprawa T-66/07: Skarga wniesiona w dniu 2 marca 2007 r., Agencja Wydawnicza Technopol przeciwko OHIM — („150”) 52	52
2007/C 95/105	Sprawa T-67/07: Skarga wniesiona w dniu 2 marca 2007 r. — Ford Motor przeciwko OHIM (FUN) 52	52
2007/C 95/106	Sprawa T-70/07: Skarga wniesiona w dniu 26 lutego 2007 r. — Cantieri Navali Termoli przeciwko Komisji 52	52
2007/C 95/107	Sprawa T-71/07: Skarga wniesiona w dniu 9 marca 2007 r. — Icuna.Com przeciwko Parlamentowi 53	53
2007/C 95/108	Sprawa T-74/07: Skarga wniesiona w dniu 12 marca 2007 r. — Niemcy przeciwko Komisji 54	54



<u>Powiadomienie nr</u>	Spis treści (ciąg dalszy)	Strona
2007/C 95/109	Sprawa T-78/07: Skarga wniesiona w dniu 8 marca 2007 r. — IXI Mobile przeciwko OHIM — Klein (IXI)	54
2007/C 95/110	Sprawa T-79/07: Skarga wniesiona w dniu 9 marca 2007 r. — SHS Polar Sistemas Informáticos przeciwko OHIM (POLARIS)	55
2007/C 95/111	Sprawa T-80/07: Skarga wniesiona w dniu 15 marca 2007 r. — JanSport Apparel przeciwko OHIM (BUILT TO RESIST)	55
2007/C 95/112	Sprawa T-198/06: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 26 lutego 2007 r. — Rathscheck Schiefer und Dach-Systeme i.in. przeciwko Komisji	56
Sąd do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej		
2007/C 95/113	Sprawa F-111/05: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 15 marca 2007 r. — Sanchez Ferriz przeciwko Komisji (Urzednicy — Ocena — Sprawozdanie z przebiegu kariery zawodowej — Postępowanie w sprawie oceny za okres 2001-2002)	57
2007/C 95/114	Sprawa F-1/07 R: Postanowienie Prezesa Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 13 marca 2007 r. — Chassagne przeciwko Komisji (Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Wniosek o zawieszenie wykonania — Pilny charakter — Brak)	57
2007/C 95/115	Sprawa F-12/07: Skarga wniesiona w dniu 26 lutego 2007 r. — O'Connor przeciwko Komisji	57
2007/C 95/116	Sprawa F-15/07: Skarga wniesiona w dniu 27 lutego 2007 r. — K przeciwko Parlamentowi	58
2007/C 95/117	Sprawa F-19/07: Skarga wniesiona w dniu 5 marca 2007 r. — Kerelov przeciwko Komisji	58
2007/C 95/118	Sprawa F-22/07: Skarga wniesiona w dniu 16 marca 2007 r. — Lafili przeciwko Komisji	59
2007/C 95/119	Sprawa F-58/06: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 15 marca 2007 r. — Simon przeciwko Trybunałowi Sprawiedliwości i Komisji	60
2007/C 95/120	Sprawa F-100/06: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 15 marca 2007 r. — Simon przeciwko Trybunałowi Sprawiedliwości i Komisji	60



IV

(Zawiadomienia)

ZAWIADOMIENIA INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

*(2007/C 95/01)***Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej**

Dz.U. C 82 z 14.4.2007.

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 69 z 24.3.2007.

Dz.U. C 56 z 10.3.2007.

Dz.U. C 42 z 24.2.2007.

Dz.U. C 20 z 27.1.2007.

Dz.U. C 331 z 30.12.2006.

Dz.U. C 326 z 30.12.2006.

Teksty te są dostępne na stronach internetowych:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 15 marca 2007 r. — British Airways plc przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich i Virgin Atlantic Airways Ltd

(Sprawa C-95/04 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Nadużycie pozycji dominującej — Przedsiębiorstwo lotnicze — Porozumienia zawarte z biurami podróży — Premie związane ze zwiększeniem sprzedaży biletów wystawionych przez to przedsiębiorstwo w danym okresie w stosunku do okresu odniesienia — Premie przyznawane nie tylko za bilety sprzedane po osiągnięciu celu sprzedaży, lecz za wszystkie bilety sprzedane w rozpatrywanym okresie)

(2007/C 95/02)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: British Airways plc (przedstawiciele: R. Subiotto, solicitor, R. O'Donoghue, barrister, W. Wood QC)

Pozostali uczestnicy postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: P. Oliver, A. Nijenhuis oraz M. Wilderspin, pełnomocnicy), Virgin Atlantic Airways Ltd (przedstawiciele: J. Scott, solicitor, C. West, barrister i N. Green QC)

Przedmiot

Odwołanie wniesione od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (pierwsza izba) z dnia 17 grudnia 2003 r. w sprawie T-219/99 British Airways przeciwko Komisji, w którym Sąd oddalił jako bezzasadną skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 14 lipca 1999 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 82 traktatu WE (IV/D-2/34.780 Virgin/British Airways) w sprawie porozumień zawartych między British Airways i biurami podróży ustanawiających systemy prowizji i inne korzyści powiązane ze zwiększeniem ilości biletów sprzedanych przez omawiane przedsiębiorstwo lotnicze.

Sentencja

1. Odwołanie zostaje oddalone.
2. British Airways plc zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 106 z 30.4.2004.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 6 marca 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Köln — Niemcy) — Wienand Meilicke, Heidi Christa Weyde, Marina Stöffler przeciwko Finanzamt Bonn-Innenstadt

(Sprawa C-292/04) ⁽¹⁾

(Podatek dochodowy — Zaliczenie na poczet podatku w związku z dywidendami wypłacanymi przez spółki będące rezydentami — Artykuły 56 WE i 58 WE — Ograniczenie skutków wyroku w czasie)

(2007/C 95/03)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Finanzgericht Köln

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Wienand Meilicke, Heidi Christa Weyde, Marina Stöffler

Strona pozwana: Finanzamt Bonn-Innenstadt

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Finanzgericht Köln — Wykładnia art. 56 WE i 58 WE — System podatku dochodowego przewidujący zaliczenie na poczet podatku w związku z dywidendami wypłacanymi przez spółki krajowe, a nie z dywidendami wypłacanymi przez spółki z siedzibą w innym państwie członkowskim

Sentencja

Artykuły 56 WE i 58 WE muszą być interpretowane w taki sposób, że stoją one na przeszkodzie stosowaniu przepisów podatkowych, na mocy których w przypadku wypłaty dywidend przez spółkę kapitałową, podatnikowi podlegającemu nieograniczonemu obowiązkowi podatkowemu w państwie członkowskim przysługuje prawo do zaliczenia na poczet podatku kwoty obliczonej stosownie do stawki opodatkowania wypłacanych zysków podatkiem dochodowym od osób prawnych, w przypadku gdy spółka dokonująca wypłat ma siedzibę w tym samym państwie członkowskim, lecz nie w przypadku, gdy spółka ta ma siedzibę w innym państwie członkowskim.

(¹) Dz.U C 228 z 11.9.2004.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 6 marca 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Larino, Tribunale di Teramo — Włochy) — postępowanie karne przeciwko Massimiliano Placanicie (C-338/04), Christianowi Palazzese (C-359/04) i Angelowi Sorricchiowi (C-360/04)

(Sprawy połączone C-338/04, C-359/04 oraz C-360/04) (¹)

(Swoboda przedsiębiorczości — Swoboda świadczenia usług — Wykładnia art. 43 WE i 49 WE — Gry losowe — Zbieranie zakładów wzajemnych na imprezy sportowe — Wymóg koncesji — Wykluczenie podmiotów gospodarczych ustanowionych w pewnych formach spółki kapitałowej — Wymóg zezwolenia policji — Sankcje karne)

(2007/C 95/04)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale di Larino, Tribunale di Teramo

Strony w postępowaniach karnych przed sądami krajowymi

Massimiliano Placanica (C 338/04), Christian Palazzese (C 359/04), Angelo Sorricchio (C 360/04)

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunale di Larino — Wykładnia art. 43 WE i nast. oraz art. 49 WE, a także wyroku Trybunału w sprawie C-243/01 Gambelli i in. — Prawo krajowe przewidujące sankcje za promocję i zbieranie zakładów na różne zdarzenia, w szczególności na imprezy sportowe — Zbieranie zakładów drogą telematyczną przez podmiot nie posiadający zezwolenia, na rzecz spółki prowadzącej na podstawie pozwolenia działalność w innym państwie członkowskim

Sentencja

- 1) Uregulowania krajowe zakazujące prowadzenia działalności w zakresie zbierania, przyjmowania, rejestracji i przekazywania ofert zakładów wzajemnych, w szczególności na imprezy sportowe bez koncesji lub zezwolenia policji wydawanego przez dane państwo członkowskie stanowią ograniczenie swobody przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług, o których mowa w art. 43 WE i art. 49 WE.
- 2) Do sądów krajowych należy zbadanie, czy w zakresie w jakim uregulowania krajowe ograniczają ilość podmiotów gospodarczych działających w sektorze gier losowych, służą one rzeczywiście względem zapobiegania wykorzystywaniu działalności w tym sektorze w celach przestępczych lub w celu dokonywania oszustw.
- 3) Artykuły 43 WE i art. 49 WE należy interpretować w ten sposób, że pozostają one w sprzeczności z uregulowaniami krajowymi takimi jak rozpatrywane w postępowaniach przed sądami krajowymi, które wyłączają z sektora gier losowych — a ponadto wciąż to czynią — podmioty działające w formie spółek kapitałowych, których akcje są notowane na rynkach regulowanych.
- 4) Artykuły 43 WE i 49 WE należy interpretować w ten sposób, że pozostają one w sprzeczności z takimi, jak rozpatrywane w postępowaniach przed sądami krajowymi, uregulowaniami krajowymi, które przewidują zastosowanie sankcji karnych wobec osób takich jak oskarżeni w postępowaniach przed sądem krajowym, w razie prowadzenia przez nie, bez wymaganej przez ustawodawstwo krajowe koncesji lub zezwolenia policji, zorganizowanej działalności w zakresie zbierania zakładów wzajemnych, jeśli osoby te nie mogły uzyskać wspomnianej koncesji lub zezwolenia policji z powodu odmowy jej udzielenia przez to państwo członkowskie, której to odmowy dokonano z naruszeniem prawa wspólnotowego.

(¹) Dz.U. C 273 z 6.11.2004.
Dz.U. C 262 z 23.10.2004.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 27 lutego 2007 r. — Gestoras Pro Amnistía, Juan Mari Olano Olano, Julen Zelarain Errasti przeciwko Radzie Unii Europejskiej, Królestwu Hiszpanii, Zjednoczonemu Królestwu Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

(Sprawa C-354/04 P) ⁽¹⁾

(*Odwołanie — Unia Europejska — Współpraca policyjna i sądowa w sprawach karnych — Wspólne stanowiska 2001/931/WPZiB, 2002/340/WPZiB i 2002/462/WPZiB — Środki skierowane do osób, grup i podmiotów uczestniczących w aktach terrorystycznych — Skarga o odszkodowanie — Właściwość Trybunału Sprawiedliwości*)

(2007/C 95/05)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Gestoras Pro Amnistía, Juan Mari Olano Olano, Julen Zelarain Errast (przedstawiciel: D. Rouget, adwokat)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: E. Finnegan oraz M. M. Bauer, pełnomocnicy), Królestwo Hiszpanii, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

Przedmiot

Odwołanie od postanowienia Sądu Pierwszej Instancji (druga izba) z dnia 7 czerwca 2004 r. w sprawie T-333/02 Gestoras Pro Amnistía i in. przeciwko Radzie, odrzucającego ich skargę o odszkodowanie mającą na celu naprawienie szkody, jaką skarżący mieli ponieść wskutek wpisania Gestoras Pro Amnistía na listę sporządzoną na podstawie przepisów dotyczących walki z terroryzmem.

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje w części odrzucone, w części oddalone.
- 2) Gestoras Pro Amnistía, J. M. Olano Olano i J. Zelarain Errasti zostają obciążeni kosztami postępowania.
- 3) Królestwo Hiszpanii ponosi swoje własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 251 z 9.10.2004.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 27 lutego 2007 r. — Segi, Aritz Zubimendi Izaga, Aritz Galarraga przeciwko Radzie Unii Europejskiej, Królestwu Hiszpanii, Zjednoczonemu Królestwu Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

(Sprawa C-355/04 P) ⁽¹⁾

(*Odwołanie — Unia Europejska — Współpraca policyjna i sądowa w sprawach karnych — Wspólne stanowiska 2001/931/WPZiB, 2002/340/WPZiB i 2002/462/WPZiB — Środki skierowane do osób, grup i podmiotów uczestniczących w aktach terrorystycznych — Właściwość Trybunału Sprawiedliwości*)

(2007/C 95/06)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Segi, Aritz Zubimendi Izaga, Aritz Galarraga (przedstawiciel: D. Rouget, adwokat)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: E. Finnegan oraz M. M. Bauer, pełnomocnicy), Królestwo Hiszpanii, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

Przedmiot

Odwołanie od postanowienia Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 7 czerwca 2004 r. w sprawie T-338/02, Segi i in. przeciwko Radzie, odrzucającego ich skargę o odszkodowanie mającą na celu naprawienie szkody, jaką skarżący mieli ponieść wskutek wpisania Segi na listę sporządzoną na podstawie przepisów dotyczących walki z terroryzmem.

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje w części odrzucone, w części oddalone.
- 2) Segi, A. Zubimendi Izaga i A. Galarraga zostają obciążeni kosztami postępowania.
- 3) Królestwo Hiszpanii ponosi swoje własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 251 z 9.10.2004.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 13 marca 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (Chancery Division) — Zjednoczone Królestwo) — Test Claimants in the Thin Cap Group Litigation przeciwko Commissioners of Inland Revenue

(Sprawa C-524/04) ⁽¹⁾

(Swoboda przedsiębiorczości — Swobodny przepływ kapitału — Podatek dochodowy od osób prawnych — Odsetki od pożyczki zapłacone spółce powiązanej mającej siedzibę w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim — Kwalifikowanie odsetek jako wypłaconych zysków — Spójność systemu podatkowego — Unikanie opodatkowania)

(2007/C 95/07)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

High Court of Justice (Chancery Division)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Test Claimants in the Thin Cap Group Litigation

Strona pozwana: Commissioners of Inland Revenue

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — High Court of Justice (Chancery Division) — Wykładnia art. 43, 49 oraz 56 WE — Krajowe ustawodawstwo podatkowe — Możliwość odliczenia do celów podatkowych przez spółkę mającą siedzibę na terytorium kraju odsetek zapłaconych od pożyczki udzielonej przez spółkę dominującą — Sytuacja odmienna w zależności od państwa, w którym spółka dominująca ma siedzibę

Sentencja

1) Artykuł 43 WE sprzeciwia się przepisom państwa członkowskiego, które ograniczają możliwość odliczenia przez spółkę będącą rezydentem w celach podatkowych odsetek zapłaconych od pożyczki otrzymanej od spółki bezpośrednio lub pośrednio dominującej, mającej siedzibę w innym państwie członkowskim lub od spółki mającej siedzibę w innym państwie członkowskim, kontrolowanej przez taką spółkę dominującą, nie poddając jednocześnie temu ograniczeniu spółki będącej rezydentem, która otrzymała pożyczkę od spółki również będącej rezydentem, z wyjątkiem gdy, po pierwsze, przepisy te opierają się na badaniu elementów obiektywnych i możliwych do zweryfikowania, które pozwalają na ustalenie istnienia czysto sztucznej struktury wyłącznie w celach podatkowych, przewidując możliwość, by podatnik mógł przedstawić, we właściwym przypadku oraz nie podlegając nadmiernym ogranicze-

niom administracyjnym, dowody dotyczące względów handlowych, które leżały u podstawy danej transakcji, a po drugie, w przypadku gdy zostanie ustalone istnienie takiej struktury, rzeczone przepisy kwalifikują odsetki jako wypłacone zyski jedynie w takim zakresie, w jakim przewyższają one odsetki, które zostałyby ustalone w warunkach pełnej konkurencji.

2) Przepisy państwa członkowskiego, takie jak te, o których mowa w pytaniu pierwszym, nie podlegają zakresowi art. 43 WE, jeśli znajdują one zastosowanie do sytuacji, gdy spółka będąca rezydentem otrzymuje pożyczkę od spółki mającej siedzibę w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim, która nie kontroluje spółki będącej pożyczkobiorcą i gdy obie te spółki są kontrolowane, bezpośrednio lub pośrednio, przez wspólną spółkę powiązaną, która ma siedzibę w państwie trzecim.

3) Wobec braku uregulowania wspólnotowego wewnętrzny porządek prawny każdego z państw członkowskich powinien określać sądy właściwe oraz zasady proceduralne dotyczące wnoszenia skarg mających na celu zabezpieczenie praw, które podmioty prawa wywodzą z prawa wspólnotowego, w tym rodzaje roszczeń wnoszonych przez osoby poszkodowane do sądów krajowych. Sądy krajowe są niemniej jednak zobowiązane zagwarantować, by jednostki miały do dyspozycji skuteczny środek zaskarżenia umożliwiający im uzyskanie zwrotu nienależnie pobranego podatku oraz kwot zapłaconych na rzecz tego państwa członkowskiego lub pobranych przez to państwo w bezpośrednim związku z tym podatkiem. W odniesieniu do innych szkód, jakie dany podmiot poniósł z powodu naruszenia prawa wspólnotowego, które można przypisać państwu członkowskiemu, będzie ono zobowiązane do naprawienia szkód wyrządzonych jednostkom, gdy spełnione są przesłanki wymienione w pkt 51 wyroku z dnia 5 marca 1996 r. w sprawach połączonych C-46/93 i C-48/93 Brasserie du Pêcheur i Factortame, co nie wyklucza, że na gruncie prawa krajowego odpowiedzialność państwa może być uzależniona od mniej restrykcyjnych przesłanek.

Jeśli okaże się, że przepisy państwa członkowskiego stanowią ograniczenie swobody podejmowania i wykonywania działalności gospodarczej zakazane przez art. 43 WE, sąd krajowy może w celu ustalenia szkody zbadać, czy osoby poszkodowane zachowały należyty staranność, by uniknąć szkody lub ograniczyć jej rozmiary, oraz czy w szczególności wykorzystają we właściwym czasie wszystkie dostępne środki prawne. Jednak w celu zapobieżenia temu, by wykonywanie praw, które art. 43 WE przyznaje jednostkom, było niemożliwe lub nadmiernie utrudnione, sąd krajowy może zbadać, czy stosowanie tych przepisów w związku z, w odpowiednim przypadku, właściwymi postanowieniami umów o unikaniu podwójnego opodatkowania, w każdym przypadku prowadziłyby do odrzucenia roszczeń skarżących w postępowaniu przed sądem krajowym przez organy podatkowe danego państwa członkowskiego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 57 z 5.3.2005.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 13 marca 2007 r. — Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) przeciwko Kaul GmbH, Bayer AG

(Sprawa C-29/05 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Przedstawienie nowych okoliczności faktycznych i dowodów na poparcie odwołania wniesionego do izby odwoławczej OHIM)

(2007/C 95/08)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciele: A. von Mühlendahl i G. Schneider, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Kaul GmbH (przedstawiciele: G. Würtenberger i R. Kunze, Rechtsanwälte)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (czwarta izba) z dnia 10 listopada 2004 r. w sprawie T-164/02 Kaul przeciwko OHIM i Bayer, w którym Sąd stwierdził nieważność decyzji Trzeciej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 4 marca 2002 r. (sprawa R 782/2000-3) dotyczącej postępowania w sprawie sprzeciwu między Kaul GmbH a Bayer AG — Rozpatrywanie sprzeciwu — Badanie okoliczności faktycznych przez izbę odwoławczą — Zakres — Artykuł 43 ust. 2 i art. 74 ust. 2 rozporządzenia Rady nr 40/94 z 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 11, str. 1)

Sentencja

- 1) Uchyla się wyrok Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 10 listopada 2004 r. wydany w sprawie T-164/02 Kaul przeciwko OHIM — Bayer (ARCOL).
- 2) Stwierdza się nieważność decyzji Trzeciej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 4 marca 2002 r. (sprawa R 782/2000-3).
- 3) OHIM zostaje obciążony kosztami postępowania związanymi zarówno z postępowaniem w pierwszej instancji jak i odwołaniem.

⁽¹⁾ Dz.U. C 82 z 2.4.2005.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 1 marca 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez College van Beroep voor het bedrijfsleven — Niderlandy) — Maatschap J. en G.P. en A.C. Schouten przeciwko Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

(Sprawa C-34/05) ⁽¹⁾

(Wspólnotowe systemy pomocy — Rozporządzenie (EWG) nr 3887/92 — Sektor wołowiny — Rozporządzenie (WE) nr 1254/1999 — Dostępny obszar uprawy paszowej — Pojęcie — Specjalna premia — Warunki przyznania — Obszar czasowo zalany w danym okresie)

(2007/C 95/09)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Maatschap J. en G.P. en A.C. Schouten

Strona pozwana: Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — College van Beroep voor het bedrijfsleven — Wykładnia art. 12 ust. 2 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 1254/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny (Dz.U. L 160, str. 21) i art. 2 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3887/92 z dnia 23 grudnia 1992 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli niektórych wspólnotowych systemów pomocy (Dz.U. L 391, str. 36) — Dostępny obszar uprawy — Obszar czasowo zalany w danym okresie

Sentencja

Artykuł 12 ust. 2 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 1254/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny i art. 2 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3887/92 z dnia 23 grudnia 1992 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli niektórych wspólnotowych systemów pomocy należy interpretować w taki sposób, że działka zadeklarowana jako obszar uprawy paszowej może zostać uznana za „dostępną”, jeżeli po pierwsze jej wyłącznym przeznaczeniem jest żywienie hodowanych tam zwierząt w trakcie całego roku kalendarzowego, a po drugie mogła ona rzeczywiście służyć żywieniu wspomnianych zwierząt podczas minimalnego okresu siedmiu miesięcy w tym roku kalendarzowym, poczynając od daty ustalonej w przepisach krajowych, przypadającej pomiędzy 1 stycznia a 31 marca, nawet jeśli wspomina działka nie była zajmowana w nieprzerwany sposób przez te zwierzęta, na przykład z powodu czasowego zalania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 93 z 16.4.2005.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 15 marca 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione — Włochy) — Reemtsma Cigarettenfabriken GmbH przeciwko Ministero delle Finanze

(Sprawa C-35/05) ⁽¹⁾

(Ósma dyrektywa VAT — Artykuły 2 i 5 — Podatnicy niemający siedziby na terytorium kraju — Nienależnie zapłacony podatek — Warunki zwrotu)

(2007/C 95/10)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Corte suprema di cassazione

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Reemtsma Cigarettenfabriken GmbH

Strona pozwana: Ministero delle Finanze

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Corte suprema di cassazione — Wykładnia art. 2 i 5 ósmej dyrektywy Rady 79/1072/EWG z dnia 6 grudnia 1979 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do podatków obrotowych — warunki zwrotu podatku od wartości dodanej podatnikom niemającym siedziby na terytorium kraju (Dz.U. L 331, str. 11) — Podatek zapłacony nienależnie w wyniku błędnego wykazania w fakturze

Sentencja

1) Artykuły 2 i 5 ósmej dyrektywy Rady 79/1072/EWG z dnia 6 grudnia 1979 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do podatków obrotowych — warunki zwrotu podatku od wartości dodanej podatnikom niemającym siedziby na terytorium kraju należy interpretować w ten sposób, że nienależny podatek od wartości dodanej wykazany w wyniku błędu w wystawionej na rzecz odbiorcy usług fakturze, a następnie wpłacony na rzecz skarbu państwa członkowskiego miejsca świadczenia tych usług nie może podlegać zwrotowi w świetle tych przepisów.

2) Z wyjątkiem przypadków wyraźnie wskazanych w art. 21 pkt 1 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, zmienionej dyrektywą Rady 92/111/EWG z dnia 14 grudnia 1992 r., jedynie dostawca powinien być uważany za zobowiązanego do zapłaty podatku VAT przez organy podatkowe państwa członkowskiego miejsca świadczenia usług.

3) — Zasady neutralności, skuteczności i niedyskryminacji nie sprzeciwiają się przepisom krajowym, takim jak te będące przedmiotem sporu w postępowaniu przed sądem krajowym, zgodnie z którymi jedynie dostawca może żądać od organów podatkowych zwrotu kwot wpłaconych nienależnie z tytułu podatku od wartości dodanej, a odbiorca usług może wnieść przeciwko dostawcy powództwo cywilne o zwrot nienależnego świadczenia. Jednak w przypadku, gdy zwrot podatku VAT okaże się niemożliwy lub nadmiernie utrudniony państwa członkowskie, w celu przestrzegania zasady skuteczności, powinny określić środki niezbędne dla umożliwienia odbiorcy odzyskania podatku nienależnie wykazanego w fakturze.

— Na niniejszą odpowiedź nie mają wpływu przepisy krajowe dotyczące podatków bezpośrednich.

⁽¹⁾ Dz.U. C 93 z 16.4.2005.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 15 marca 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Finlandii

(Sprawa C-54/05) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Artykuły 28 WE i 30 WE — Przywóz pojazdu zarejestrowanego w innym państwie członkowskim — Obowiązek uzyskania pozwolenia na czasowe używanie)

(2007/C 95/11)

Język postępowania: fiński

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: M. van Beek oraz M. Huttunen, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Finlandii (przedstawiciele: T. Pynnä oraz A. Guimaraes-Purokoski, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 28 WE i 30 WE — Przywóz pojazdu już zarejestrowanego w innym państwie członkowskim przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Finlandii — Obowiązek uzyskania na przejściu granicznym pozwolenia na czasowe używanie, którego okres ważności wynosi normalnie 7 dni oraz wykupienia polisy ubezpieczeniowej dla pojazdu.

Sentencja

- 1) Wymagając przewidzianego w asetus ajoneuvojen rekisteröinnistä (1598/1995) [dekrecie nr 1598/1995 w sprawie rejestracji pojazdów] z dnia 18 grudnia 1995 r. pozwolenia na czasowe używanie w celu wprowadzenia do ruchu pojazdów zgodnie z prawem zarejestrowanych i używanych w innym państwie członkowskim, Republika Finlandii uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 28 WE i 30 WE.
- 2) Republika Finlandii zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 93 z 16.4.2005.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 1 marca 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien — Austria) — KVZ retec GmbH przeciwko Republik Österreich

(Sprawa C-176/05) (¹)

(Odpady — Rozporządzenia (EWG) nr 259/93 — Nadzór i kontrola przesyłania odpadów — Mączka zwierzęca)

(2007/C 95/12)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: KVZ retec GmbH

Strona pozwana: Republik Österreich

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien — Wykładnia art. 1 ust. 2 lit. d) i art. 26 ust. 1 lit. a) i b) rozporządzenia Rady (EWG) nr 259/93 z dnia 1 lutego 1993 r. w sprawie nadzoru i kontroli przesyłania odpadów w obrębie, do Wspólnoty Europejskiej oraz poza jej obszar (Dz.U. L 30, str. 1) — Wysyłka mączki zwierzęcej — Obowiązek powiadomienia

Sentencja

Zgodnie z art. 1 ust. 3 lit. a) rozporządzenia Rady (EWG) nr 259/93 z dnia 1 lutego 1993 r. w sprawie nadzoru i kontroli przesyłania odpadów w obrębie, do Wspólnoty Europejskiej oraz poza jej obszar, zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE)

nr 2557/2001 z dnia 28 grudnia 2001 r. wysyłka mączki zwierzęcej zakwalifikowanej jako odpady z powodu obowiązku lub zamiaru jej usunięcia, przeznaczonej tylko do odzysku i wymienionej w załączniku II do tego rozporządzenia, jest wyłączona z zakresu zastosowania jego przepisów, z wyjątkiem przepisów art. 1 ust. 3 lit. b)-e), jak i art. 11 oraz w art. 17 ust. 1-3 rzeczonoego rozporządzenia. Niemniej jednak do sądu krajowego należy zapewnienie, by wyżej wymieniona wysyłka została dokonana zgodnie z wymogami wynikającymi z przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1774/2002 z dnia 3 października 2002 r. ustanawiającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz.U. L 273, str. 1), zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 808/2003 Komisji z dnia 12 maja 2003 r., pośród których istotne mogą okazać się art. 7, 8 i 9, jak również załącznik II do tego rozporządzenia.

(¹) Dz.U. C 143 z 11.6.2005.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 8 marca 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rovaniemen hallinto-oikeus — Finlandia) — Länsstyrelsen i Norrbottens län przeciwko Lapin liitto

(Sprawa C-289/05) (¹)

(Rozporządzenie (WE) nr 1685/2000 — Załącznik — Podpunkt 1.8 zasady nr 1 — Fundusze strukturalne — Warunki kwalifikacji wydatków — Uwzględnienie kosztów ogólnych)

(2007/C 95/13)

Język postępowania: fiński

Sąd krajowy

Rovaniemen hallinto-oikeus

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Länsstyrelsen i Norrbottens län

Strona pozwana: Lapin liitto

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Rovaniemen hallinto-oikeus — Wykładnia ppkt 1.7 zasady nr 1 załącznika do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1685/2000 z dnia 28 lipca 2000 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1260/1999 w odniesieniu do warunków, jakie muszą spełniać wydatki na działania współfinansowane z funduszy strukturalnych (Dz.U. L 193, str. 39) — Uwzględnienie kosztów ogólnych

Sentencja

Metoda obliczania kosztów ogólnych jako wydatków podlegających kwalifikacji w ramach projektu współfinansowanego z funduszy strukturalnych nie jest sprzeczna z podpunktem 1.8 zasady nr 1 załącznika do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1685/2000 z dnia 28 lipca 2000 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1260/1999 w odniesieniu do warunków, jakie muszą spełniać wydatki na działania współfinansowane z funduszy strukturalnych, zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 448/2004 z dnia 10 marca 2004 r., z tego tylko powodu, że metoda ta opiera się na odsetku lub na proporcjonalnej części, w szczególności wydatków na wynagrodzenia lub kosztów związanym z czasem pracy.

(¹) Dz.U. C 271 z 29.10.2005.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 1 marca 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Hamburg — Niemcy) — Jan de Nul NV przeciwko Hauptzollamt Oldenburg

(Sprawa C-391/05) (¹)

(Podatki akcyzowe — Zwolnienie z podatku od olejów mineralnych — Dyrektywa 92/81/EWG — Pojęcie „żegluga po wodach terytorialnych Wspólnoty”)

(2007/C 95/14)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Finanzgericht Hamburg (Niemcy)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Jan de Nul NV

Strona pozwana: Hauptzollamt Oldenburg

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Finanzgericht Hamburg — Wykładnia art. 8 ust. 1 lit. c) akapit pierwszy dyrektywy Rady z dnia 19 października 1992 r. w sprawie harmonizacji struktury podatków akcyzowych od olejów mineralnych (Dz.U. L 316, str. 12) — Pojęcie „wód terytorialnych Wspólnoty” oraz „żegluga” — Opodatkowanie olejów mineralnych używanych jako paliwo przez pogłębiarkę portową wykonującą pracę pogłębiania na Łabie.

Sentencja

1) Pojęcie „wody terytorialne Wspólnoty” w rozumieniu art. 8 ust. 1 lit. c) akapit pierwszy dyrektywy Rady z dnia 19 października 1992 r. w sprawie harmonizacji struktury podatków akcyzowych

od olejów mineralnych, zmienionej dyrektywą Rady z dnia 22 grudnia 1994 r. odnosi się do tych wszystkich wód, które mogą być wykorzystywane przez wszystkie statki morskie, włączywszy w to statki o największej nośności, które są w stanie odbywać żeglugę po drogach morskich w celach komercyjnych.

2) Manewry przeprowadzone przez pogłębiarkę portową w trakcie wykonywania czynności zasysania i zrzutu materiału, to znaczy przemieszczenie się nierozzerwalnie związane z wykonywaniem czynności pogłębiania, mieszczą się w zakresie zastosowania pojęcia „żegluga” w rozumieniu art. 8 ust. 1 lit. c) akapit pierwszy dyrektywy 92/81, zmienionej dyrektywą 94/74.

(¹) Dz.U. C 10 z 14.1.2006.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 13 marca 2007 r. (wniosek Högsta domstolen — Szwecja o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym) — Unibet (London) Ltd, Unibet (International) Ltd przeciwko Justitiekanslern

(Sprawa C-432/05) (¹)

(Zasada ochrony sądowej — Ustawodawstwo krajowe nie przewidujące odrębnego środka prawnego dla kontroli zgodności przepisów prawa krajowego z prawem wspólnotowym — Autonomia proceduralna — Zasady równoważności i skuteczności — Ochrona tymczasowa)

(2007/C 95/15)

Język postępowania: szwedzki

Sąd krajowy

Högsta domstolen

Strony postępowania przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Unibet (London) Ltd, Unibet (International) Ltd

Strona pozwana: Justitiekanslern

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Högsta domstolen — Wykładnia art. 49 WE — Ustawodawstwo krajowe nie przewidujące środka prawnego pozwalającego na stwierdzenie niezgodności przepisu ustawy z normą wyższego rzędu — Prawo jednostek do skutecznej ochrony sądowej ich praw wynikających ze wspólnotowego porządku prawnego

Sentencja

1) Zasadę skutecznej ochrony sądowej uprawnień podmiotów prawa mających źródło w prawie wspólnotowym należy interpretować w ten sposób, że nie wymaga ona istnienia w porządku prawnym państwa członkowskiego odrębnego środka prawnego, którego

głównym przedmiotem byłaby kontrola zgodności przepisów prawa krajowego z art. 49 WE, pod warunkiem, że inne środki prawne, nie mniej korzystne niż w przypadku podobnych spraw o charakterze krajowym, pozwalają dokonać takiej kontroli w sposób incydentalny, co ustalić winien sąd krajowy.

- 2) Zasadę skutecznej ochrony sądowej uprawnień podmiotów prawa mających źródło w prawie wspólnotowym należy interpretować w ten sposób, że wymaga ona istnienia w porządku prawnym państwa członkowskiego możliwości skorzystania ze środków tymczasowych polegających na zawieszeniu stosowania przepisów krajowych do czasu wydania przez właściwy sąd rozstrzygnięcia w przedmiocie ich zgodności z prawem wspólnotowym, jeżeli ich zastosowanie jest konieczne w celu zapewnienia całkowitej skuteczności przyszłemu orzeczeniu w przedmiocie istnienia uprawnień dochodzonych na podstawie prawa wspólnotowego.
- 3) Zasadę skutecznej ochrony uprawnień podmiotów prawa mających źródło w prawie wspólnotowym należy interpretować w ten sposób, że w przypadku wątpliwości co do zgodności przepisów krajowych z prawem wspólnotowym ewentualne zastosowanie środków tymczasowych w celu zawieszenia stosowania tych przepisów do czasu wydania przez właściwy sąd rozstrzygnięcia w przedmiocie ich zgodności z prawem wspólnotowym podlega kryteriom określonym w prawie krajowym, na podstawie którego sąd ten orzeka, pod warunkiem, że kryteria te nie są mniej korzystne niż w przypadku podobnych wniosków o charakterze wewnętrznym i nie powodują w praktyce, że tymczasowa ochrona uprawnień wynikających z prawa wspólnotowego stanie się niemożliwa lub nadmiernie utrudniona.

(¹) Dz.U. C 36 z 11.2.2006.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 8 marca 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour administrative d'appel de Douai — Francja) — Roquette Frères przeciwko Ministre de l'Agriculture, de l'Alimentation, de la Pêche et de la Ruralité

(Sprawa C-441/05) (¹)

(Wspólna organizacja rynków w sektorze cukru — Izoglukoza — Ustalenie ilości podstawowych służących przyznaniu kwot produkcyjnych — Izoglukoza wyprodukowana jako półprodukt — Artykuł 24 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 1785/81 — Artykuł 27 ust. 3 rozporządzenia (EWG) nr 2038/1999 — Artykuł 1 rozporządzenia (WE) nr 2073/2000 — Artykuł 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001 — Artykuł 1 rozporządzenia (WE) nr 1745/2002 — Artykuł 1 rozporządzenia (WE) nr 1739/2003 — Zarzut niezgodności z prawem aktu wspólnotowego podniesiony przed sądem krajowym — Wniosek o wydanie orzeczenia prejudycjalnego w przedmiocie ważności — Dopuszczalność — Warunki — Niedopuszczalność skargi o stwierdzenie nieważności aktu wspólnotowego)

(2007/C 95/16)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour administrative d'appel de Douai

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Roquette Frères

Strona pozwana: Ministre de l'Agriculture, de l'Alimentation, de la Pêche et de la Ruralité

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Cour administrative d'appel de Douai — Ważność art. 24 ust. 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1785/81 z dnia 30 czerwca 1981 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru (Dz.U. L 177, str. 4), art. 27 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 2038/1999 z dnia 13 września 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru (Dz.U. L 252, str. 1), art. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2073/2000 z dnia 29 września 2000 r. zmniejszającego, w odniesieniu do roku gospodarczego 2000/2001, ilości gwarantowane w ramach kwot produkcyjnych dla sektora cukru i przewidywane maksymalne potrzeby rafinerii cukru w ramach przywozu preferencyjnego (Dz.U. L 246, str. 38), art. 11 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1260/2001 z dnia 19 czerwca 2001 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru (Dz.U. L 178, str. 1), 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1745/2002 z dnia 30 września 2002 r. zmniejszającego, w odniesieniu do roku gospodarczego 2002/2003, ilości gwarantowane w ramach kwot produkcyjnych dla sektora cukru i przewidywane maksymalne potrzeby rafinerii cukru w ramach przywozu preferencyjnego (Dz.U. L 263, str. 31) i art. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1739/2003 z dnia 30 września 2003 r. zmniejszającego, w odniesieniu do roku gospodarczego 2003/2004, ilości gwarantowane w ramach kwot produkcyjnych dla sektora cukru i przewidywane maksymalne potrzeby rafinerii cukru w ramach przywozu preferencyjnego (Dz.U. L 249, str. 38) — Ustalenie ilości podstawowych służących do przyznania kwot produkcji izoglukozy bez uwzględnienia izoglukozy wyprodukowanej jako półprodukt

Sentencja

- 1) Osoba fizyczna lub prawna taka jak spółka Roquette Frères, w okolicznościach faktycznych i prawnych takich jak w postępowaniu przed sądem krajowym, nie była bez żadnych wątpliwości uprawniona do wniesienia na podstawie art. 230 WE skargi o stwierdzenie nieważności:

— artykułu 24 ust. 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1785/81 z dnia 30 czerwca 1981 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru,

— artykułu 27 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 2038/1999 z dnia 13 września 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru,

— artykułu 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2073/2000 z dnia 29 września 2000 r. zmniejszającego, w odniesieniu do roku gospodarczego 2000/2001, ilości gwarantowane w

ramach kwot produkcyjnych dla sektora cukru i przewidywane maksymalne potrzeby rafinerii cukru w ramach przywozu preferencyjnego,

- artykułu 11 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1260/2001 z dnia 19 czerwca 2001 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru,
- artykułu 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1745/2002 z dnia 30 września 2002 r. zmniejszającego, w odniesieniu do roku gospodarczego 2002/2003, ilości gwarantowane w ramach kwot produkcyjnych dla sektora cukru i przewidywane maksymalne potrzeby rafinerii cukru w ramach przywozu preferencyjnego, oraz
- artykułu 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1739/2003 z dnia 30 września 2003 r. zmniejszającego, w odniesieniu do roku gospodarczego 2003/2004, ilości gwarantowane w ramach kwot produkcyjnych dla sektora cukru i przewidywane maksymalne potrzeby rafinerii cukru w ramach przywozu preferencyjnego.

Osoba taka może zatem powołać się w ramach skargi wniesionej zgodnie z prawem krajowym na niezgodność z prawem tych przepisów, chociaż nie wniosła ona skargi o stwierdzenie nieważności tych przepisów do sądu wspólnotowego w terminie przewidzianym w art. 230 WE.

- 2) Analiza drugiego pytania prejudycjalnego nie wykazała niczego, co mogłoby kwestionować ważność art. 24 ust. 2 rozporządzenia nr 1785/81, art. 27 ust. 3 rozporządzenia nr 2038/1999, art. 1 rozporządzenia nr 2073/2000, art. 11 ust. 2 rozporządzenia nr 1260/2001, art. 1 rozporządzenia nr 1745/2002 i art. 1 rozporządzenia nr 1739/2003.

⁽¹⁾ Dz.U. C 36 z 11.2.2006 r.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 8 marca 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour d'appel de Paris — Francja) — Thomson Multimedia Sales Europe (C-447/05), Vestel France (C-448/05) przeciwko Administration des douanes et droits indirects

(Sprawy połączone C-447/05 i C-448/05) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy kodeks celny — Przepisy wykonawcze — Rozporządzenie (EWG) nr 2454/93 — Załącznik 11 — Niepreferencyjne pochodzenie towarów — Odbiorniki telewizyjne — Pojęcie istotnego przetworzenia lub obróbki — Kryterium wartości dodanej — Ważność)

(2007/C 95/17)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour d'appel de Paris

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Thomson Multimedia Sales Europe (C-447/05), Vestel France (C-448/05)

Strona pozwana: Administration des douanes et droits indirects

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Cour d'appel de Paris — Ważność załącznika 11 do rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny (Dz.U. L 253, str 1) — Kryteria określające niepreferencyjne pochodzenia towaru — Telewizor wyprodukowany w Polsce, którego kineskop stanowiący 42,43 % wartości urządzenia pochodzi z Korei

Sentencja

Analiza pytań prejudycjalnych nie wykazała wystąpienia jakiegokolwiek okoliczności, która mogłaby wpłynąć na ważność postanowień zawartych w kolumnie 3, w ramach pozycji 8528 Nomenklatury Scalonej, w załączniku 11 do rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r., ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny.

⁽¹⁾ Dz.U. C 48 z 25.2.2006.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 8 marca 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht des Landes Brandenburg — Niemcy) — Gerlach und Co. mbH przeciwko Hauptzollamt Frankfurt (Oder)

(Sprawa C-44/06) ⁽¹⁾

(Unia celna — Tranzyt wspólnotowy — Dowód wskazujący na prawidłową realizację procedury tranzytu lub na miejsce, w którym nastąpiło naruszenie — Trzymiesięczny termin — Udzielenie terminu po przyjęciu decyzji o pobraniu należności celnych przywozowych)

(2007/C 95/18)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Finanzgericht des Landes Brandenburg

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Gerlach und Co. mbH

Strona pozwana: Hauptzollamt Frankfurt (Oder)

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Wykładnia art. 11a ust. 2 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 1062/87 z dnia 27 marca 1987 r. w sprawie przepisów w celu wykonania procedury tranzytu wspólnotowego oraz niektórych uproszczeń tej procedury (Dz. U. L 107, str. 1), zmienionego rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 1429/90 z dnia 29 maja 1990 r. (JO L 137, p. 21) — Naruszenie lub nieprawidłowość w trakcie procedury wspólnotowego tranzytu zewnętrznego (T1) — Wyznaczenie terminu na przedstawienie dowodu wskazującego na miejsce, w którym naruszenie lub nieprawidłowość nastąpiły, po przyjęciu decyzji o przystąpieniu do pobrania należności celnych, w ramach postępowania odwoławczego

Sentencja

Wykładni art. 11a ust. 2 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 1062/87 z dnia 27 marca 1987 r. w sprawie przepisów w celu wykonania procedury tranzytu wspólnotowego oraz niektórych uproszczeń tej procedury, zmienionego rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 1429/90 z dnia 29 maja 1990 r., należy dokonywać w ten sposób, że państwo członkowskie, do którego należy urząd wyjścia, nie może przyznać głównemu zobowiązanemu trzymiesięcznego terminu na przedstawienie dowodu wskazującego na prawidłową realizację procedury tranzytu lub na miejsce, w którym naruszenie lub nieprawidłowość faktyczne nastąpiły, po przyjęciu decyzji o przystąpieniu do pobrania należności celnych przyzwozowych, w postępowaniu odwoławczym od tej decyzji.

(¹) Dz.U. C 86 z 8.4.2006.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 8 marca 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht des Landes Brandenburg — Niemcy) — Campina GmbH & Co., dawniej TUFFI Campina emzett GmbH przeciwko Hauptzollamt Frankfurt (Oder)

(Sprawa C-45/06) (¹)

(Mleko i przetwory mleczne — Oplata dodatkowa — Niewielkie przekroczenie terminu przekazania zbiorczego zestawienia — Kara pieniężna — Rozporządzenie (EWG) nr 536/93 zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1001/98 — Artykuł 3 ust. 2 akapit drugi — Rozporządzenie (WE) nr 1392/2001 — Artykuł 5 ust. 3 — Rozporządzenie (WE, Euratom) nr 2988/95 — Artykuł 2 ust. 2 zdanie drugie — Zasada stosowania z mocą wsteczną kary łagodniejszej)

(2007/C 95/19)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Finanzgericht des Landes Brandenburg

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Campina GmbH & Co., dawniej TUFFI Campina emzett GmbH

Strona pozwana: Hauptzollamt Frankfurt (Oder)

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Finanzgericht des Landes Brandenburg — Ważność art. 3 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia Komisji (EWG) nr 536/93 z dnia 9 marca 1993 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania opłaty dodatkowej w sektorze mleka i przetworów mlecznych (Dz.U. L 57, str. 12), zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1001/98 z dnia 13 maja 1998 r. (Dz.U. L 142, str. 22) — Kara za przekroczenie terminu przekazania rocznego zbiorczego zestawienia danych poszczególnych producentów — Niewielkie przekroczenie terminu — Zasada proporcjonalności

Sentencja

Przy nakładaniu kary za zachowanie niezgodne z przepisami wspólnotowymi sąd krajowy jest zobowiązany do przestrzegania zasady stosowania z mocą wsteczną kary łagodniejszej.

Jeżeli chodzi o niewielkie przekroczenie wyznaczonego terminu takie jak będące przedmiotem postępowania przed sądem krajowym, system kar pieniężnych przewidziany w art. 5 ust. 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1392/2001 z dnia 9 lipca 2001 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 3950/92 ustanawiającego opłatę dodatkową w sektorze mleka i przetworów mlecznych jest mniej surowy niż system przewidziany w art. 3 ust. 2 akapit drugi tiret pierwsze rozporządzenia Komisji (EWG) nr 536/93 z dnia 9 marca 1993 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania opłaty dodatkowej w sektorze mleka i przetworów mlecznych zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1001/98 z dnia 13 maja 1998 r.

(¹) Dz.U. C 154 z 1.7.2006 r.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 1 marca 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Zjednoczonemu Królestwu Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

(Sprawa C-139/06) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywy 2002/96/WE i 2003/108/WE — Odpady — Sprzęt elektrotechniczny i elektroniczny)

(2007/C 95/20)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: M. Konstantinidis i D. Lawunmi, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: V. Jackson, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Brak ustanowienia w wyznaczonym terminie wszelkich przepisów niezbędnych w celu dostosowania się do dyrektyw 2002/96/WE Parlamentu Europejskiego i Rady dnia 27 stycznia 2003 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrotechnicznego i elektronicznego (Dz.U. L 37, str. 24) i dyrektywy 2003/108/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 grudnia 2003 r. zmieniającej dyrektywę 2002/96/WE (Dz.U. L 345, str. 106)

Sentencja

1) Nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu dostosowania się do:

— dyrektyw 2002/96/WE Parlamentu Europejskiego i Rady dnia 27 stycznia 2003 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrotechnicznego i elektronicznego i

— dyrektywy 2003/108/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 grudnia 2003 r. zmieniającej dyrektywę 2002/96/WE

Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy tych dyrektyw.

2) Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 108 z 6.5.2006.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 8 marca 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-160/06) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2003/51/EGW — Prawo spółek — Roczne sprawozdania finansowe niektórych rodzajów spółek — Brak transpozycji w wyznaczonym terminie)

(2007/C 95/21)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: E. Montaguti i G. Zavvos, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska (przedstawiciele: I. Braguglia, pełnomocnik, P. Gentili, adwokat)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Nieprzyjęcie w wyznaczonym terminie wszelkich przepisów

niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy 2003/51/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 czerwca 2003 r. zmieniającej dyrektywę Rady 78/660/EGW, 83/349/EGW, 86/635/EGW i 91/674/EGW w sprawie rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych niektórych rodzajów spółek, banków i innych instytucji finansowych oraz zakładów ubezpieczeń (Dz.U. L 178, str. 16)

Sentencja

1) Nie przyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy 2003/51/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 czerwca 2003 r. zmieniającej dyrektywę Rady 78/660/EGW, 83/349/EGW, 86/635/EGW i 91/674/EGW w sprawie rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych niektórych rodzajów spółek, banków i innych instytucji finansowych oraz zakładów ubezpieczeń Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tej dyrektywy.

2) Republika Włoska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 131 z 3.6.2006.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 15 marca 2007 r. — T.I.M.E. ART Uluslararası Saat Ticareti ve diş Ticaret AŞ przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Devinlec Développement Innovation Leclerc SA

(Sprawa C-171/06 P) (¹)

(Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Rozporządzenie (WE) nr 40/94 — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) — Graficzny znak towarowy — Sprzeciw właściciela wcześniejszego krajowego znaku towarowego — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd)

(2007/C 95/22)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: T.I.M.E. ART Uluslararası Saat Ticareti ve diş Ticaret AŞ (przedstawiciele: M. Francetti i F. Jacobacci, adwokaci)

Pozostali uczestnicy postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciele: A. Folliard-Monguiral i J. Novais Gonçalves, pełnomocnicy), Devinlec Développement Innovation Leclerc SA (przedstawiciel: J.-P. Simon)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (czwarta izba) z dnia 12 stycznia 2006 r. w sprawie T-147/03 Devinlec Développement Innovation Leclerc przeciwko OHIM uchylającego, na wniosek uprawnionego do krajowego graficznego znaku towarowego QUANTIEME dla towarów z klas 14 i 18, decyzję Trzeciej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (OHIM) z dnia 30 stycznia 2003 r. nr R 109/2002-3 o uchyleniu decyzji Wydziału Sprzeciwów, który odmówił rejestracji wspólnotowego graficznego znaku towarowego QUANTUM dla towarów z klasy 14

Sentencja

- 1) *Odwołanie zostaje oddalone.*
- 2) *T.I.M.E. ART Uluslararasi Saat Ticareti ve diş Ticaret AŞ zostaje obciążona kosztami postępowania.*

(¹) Dz.U. C 121 z 20.5.2006.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 18 stycznia 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Czeskiej

(Sprawa C-203/06) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 93/16/EWG — Lekarze — Wzajemne uznawanie dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji — Brak transpozycji w wyznaczonym terminie)

(2007/C 95/23)

Język postępowania: czeski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: K. Walkerová i H. Støvlbæk, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Czeska (przedstawiciel: T. Boček, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Brak transpozycji w przewidzianym terminie dyrektywy Rady 93/16/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. mającej na celu ułatwienie swobodnego przepływu lekarzy i wzajemnego uznawania ich dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji (Dz. U. L 165, str. 1)

Sentencja

- 1) *Nie przyjmując wszelkich przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy Rady 93/16/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. mającej na celu ułatwienie swobodnego przepływu lekarzy i wzajemnego uznawania ich dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji, Republika Czeska uchybiła swoim zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 44 tej dyrektywy.*
- 2) *Republika Czeska zostaje obciążona kosztami postępowania.*

(¹) Dz.U. C 143 z 17.6.2006 r.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 1 marca 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-327/06) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2002/14/WE — Ustanowienie ogólnych ramowych warunków informowania i przeprowadzania konsultacji z pracownikami we Wspólnocie Europejskiej — Brak transpozycji w wyznaczonym terminie)

(2007/C 95/24)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: J. Enegren i L. Pignataro, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska (Przedstawiciele: I. Brugaglia, pełnomocnik i M. Massella Ducci Teri, avocat)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Brak przyjęcia w wyznaczonym terminie wszelkich niezbędnych przepisów w celu zastosowania się do dyrektywy 2002/14/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 2002 r. ustanawiającej ogólne ramowe warunki informowania i przeprowadzania konsultacji z pracownikami we Wspólnocie Europejskiej — Wspólna deklaracja Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji w sprawie reprezentacji pracowników (Dz.U. L 80, str. 29)

Sentencja

1) Nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy 2002/14/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 2002 r. ustanawiającej ogólne ramowe warunki informowania i przeprowadzania konsultacji z pracownikami we Wspólnocie Europejskiej, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tej dyrektywy.

2) Republika Włoska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 224 z 16.9.2006 r.

Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 8 lutego 2007 r. — Landtag Schleswig-Holstein przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa C-406/06) (¹)

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Oczywisty brak właściwości Trybunału — Przekazanie Sądowi Pierwszej Instancji)

(2007/C 95/25)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Landtag Schleswig-Holstein (przedstawiciele: S. Laskowski oraz J. Caspar, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Przedmiot

Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 10 marca 2006 r. oraz z dnia 23 czerwca 2006 r., na mocy których odmówiono skarżącej dostępu do dokumentu SEC(2005) 420 z dnia 22 marca 2005 r., zawierającego analizę prawną dotyczącą projektu decyzji ramowej będącej przedmiotem dyskusji w Radzie, w sprawie zabezpieczania danych przetwarzanych i przechowywanych w związku ze świadczeniem publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej lub danych w publicznych sieciach komunikacyjnych w celu zapobiegania, dochodzenia, wykrywania i ścigania przestępczości i przestępstw kryminalnych, w tym terroryzmu (doc. Rady 8958/04 CRIMORG 36 TELECOM 82).

Sentencja

1) Sprawa C-406/06 Landtag Schleswig-Holstein przeciwko Komisji zostaje przekazana Sądowi Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich.

2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

(¹) Dz. U. C 294 z 2.12.2006.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (druga izba) wydanego w dniu 14 listopada 2006 r. w sprawie T-494/04 Neirinck przeciwko Komisji, wniesione w dniu 22 stycznia 2007 r. przez Wineke Neirinck

(Sprawa C-17/07 P)

(2007/C 95/26)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Wineke Neirinck (przedstawiciele: G. Vandersanden, L. Levi, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: J. Currall i D. Martin, pełnomocnicy)

Żądania wnoszącego odwołanie

— uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wydanego w dniu 14 listopada 2006 r. w sprawie T-494/04;

— w konsekwencji uwzględnienie żądań wnoszącej odwołanie podniesionych w pierwszej instancji, w tym:

— uchylenie decyzji, o której wnosząca odwołanie dowiedziała się podczas spotkania Wydziału OIB.1 (Biura Infrastruktury i Logistyki w Brukseli (OIB) — Realizacja polityki dotyczącej nieruchomości) w dniu 4 marca 2004 r., w myśl której na stanowisko prawnika w dziedzinie polityki dotyczącej nieruchomości w ramach OIB, o które ubiegała się wnosząca odwołanie, wybrany został inny kandydat (decyzja o zatrudnieniu pana D.S. w charakterze członka personelu pomocniczego i decyzja o niepowołaniu jej jako członka personelu pomocniczego);

— uchylenie decyzji z dnia 9 marca 2004 r., w której poinformowano wnoszącą odwołanie o odrzuceniu jej kandydatury;

— uchylenie późniejszej decyzji z dnia 27 kwietnia 2004 r., w której poinformowano wnoszącą odwołanie, że w ramach postępowania rekrutacyjnego na stanowisko pracownika kontraktowego nie zdała ustnego testu oraz decyzji z tej samej daty o zatrudnieniu pana D.S.;

- w każdym razie zasądzenie kwoty 30.000 EUR tytułem odszkodowania i zadośćuczynienia za szkody i straty moralne jakoby poniesione przez wnoszącą odwołanie, która to suma została oszacowana tymczasowo zgodnie z zasadą słuszności;
- obciążenie strony pozwanej całością kosztów postępowania w postępowaniu przed Sądem Pierwszej Instancji oraz w postępowaniu odwoławczym.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu odwołania wnosząca odwołanie podnosi sześć zarzutów.

Za pomocą zarzutu pierwszego wnosząca odwołanie podnosi po pierwsze, że stwierdzając niedopuszczalność pierwszego zarzutu podniesionego w skardze o uchylenie Sąd Pierwszej Instancji błędnie ocenił przesłanki dopuszczalności skargi na podstawie art. 236 WE oraz art. 90 i 91 regulaminu pracowniczego, a w szczególności pojęcie interesu prawnego w uzyskaniu ochrony prawnej. Decyzja o zatrudnieniu pana D.S. w charakterze członka personelu pomocniczego przed dniem 1 maja 2004 r. miała w konsekwencji ten skutek, że po pierwsze wzrosła liczba kandydatów w procedurze naboru pracowników kontraktowych ubiegających się o zatrudnienie na stanowisku zajmowanym przez wnoszącą odwołanie i po drugie pozbawiło wnoszącą odwołanie możliwości zawarcia umowy o pracę w charakterze pracownika tymczasowego, z czego jasno wynika, że domagając się uchylenia tej decyzji wnosząca odwołanie miała w tym interes prawny.

Za pomocą zarzutu drugiego wnosząca odwołanie podnosi następnie, że biorąc pod uwagę, iż Sąd Pierwszej Instancji stwierdził, iż względy przywołane w decyzji z dnia 27 kwietnia 2004 r. mogą zostać uznane za załączek uzasadnienia, jak również że dodatkowe doprecyzowania przedstawione w trakcie postępowania w pierwszej instancji konwalidują początkową niewystarczalność uzasadnienia, Sąd Pierwszej Instancji uchybił swojemu ogólnemu obowiązkowi uzasadnienia rozstrzygnięcia. Otóż po pierwsze decyzja z dnia 27 kwietnia 2004 r. nie zawierała żadnego uzasadnienia dotyczącego specyficznej sytuacji wnoszącej odwołanie i nie powoływała żadnej konkretnej okoliczności ani żadnej okoliczności znanej wnoszącej odwołanie, które umożliwiłyby jej zrozumienie treści decyzji. Ponadto tego rodzaju brak uzasadnienia nie może zostać zastąpiony przez wyjaśnienia złożone przez właściwy organ po wniesieniu skargi bez naruszenia prawa do obrony oraz zasady równości stron przed wspólnotowym organem sądowym.

Za pomocą zarzutu trzeciego wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd Pierwszej Instancji błędnie ocenił materiał dowodowy stwierdzając w pkt 105 zaskarżonego wyroku, że procedura naboru nie była oparta na ocenie porównawczej umiejętności kandydatów. Stwierdzenie to jest sprzeczne zarówno z treścią

pism pozwanej oraz z innymi fragmentami zaskarżonego wyroku, w których Sąd Pierwszej Instancji wyraźnie odwołuje się do porównawczej oceny umiejętności kandydatów w ramach podobnej procedury naboru.

Za pomocą zarzutu czwartego wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd Pierwszej Instancji również błędnie ocenił materiał dowodowy i dokonał błędnej wykładni pojęcia obejścia procedury orzekając, że przedstawione przez nią dowody nie umożliwiają stwierdzenia obejścia procedury, ani naruszenia interesu służby. Wręcz przeciwnie całokształt okoliczności powołanych przez wnoszącą odwołanie stanowi dostarcza szeregu spójnych i istotnych wskazówek obejścia procedury, ponieważ skoro pozwana wszczęła dwa odrębne postępowania, służące temu samemu celowi, wskazuje to na to, iż pozwana preferowała, aby po dniu 13 kwietnia stanowisko, które zajmowała wnosząca odwołanie, objął pan D.S.

Za pomocą zarzutu piątego wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd Pierwszej Instancji dokonał błędnej wykładni pojęcia interesu służby i popełnił oczywisty błąd w ocenie stwierdzając, że procedura naboru pracowników kontraktowych nie została niewłaściwie przeprowadzona i odmawiając w konsekwencji przeprowadzenia kontroli dokonanej przez komitet ds. naboru oceny egzaminu ustanego wnoszącej odwołanie.

W końcu za pomocą zarzutu szóstego wnosząca odwołanie podnosi naruszenie przez Sąd Pierwszej Instancji obowiązku staranności i zasady dobrej administracji.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Dioikitiko Efeteio Athinon w dniu 5 lutego 2007 r. — Motosiklistiki Omospondia Ellados (MOTOE) przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-49/07)

(2007/C 95/27)

Język postępowania: grecki

Sąd krajowy

Dioikitiko Efeteio Athinon

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Motosiklistiki Omospondia Ellados (MOTOE)

Strona pozwana: Republika Grecka

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy postanowienia art. 82 i 86 traktatu WE można interpretować w ten sposób, że znajdują one zastosowanie również do działalności osoby prawnej, która ma status krajowego przedstawiciela Międzynarodowej Federacji Motocyklowej, i która wykonuje działalność gospodarczą taką, jak ta powyżej opisana, obejmującą zawieranie umów o sponsorowanie, reklamę i ubezpieczenie w kontekście organizacji imprez sportowych w sektorze pojazdów silnikowych?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej, czy pozostaje w zgodzie z wyżej wymienionymi postanowieniami przepis art. 49 ustawy nr 2696/1999, który dla celów udzielenia przez właściwe krajowe organy administracji publicznej (w tym przypadku ministerstwo ds. porządku publicznego) zezwolenia na zorganizowanie wyścigu pojazdów silnikowych przyznaje wyżej wymienionej osobie prawnej uprawnienia do wydawania pozytywnej opinii w przedmiocie przeprowadzenia wyścigu, bez poddawania wykonywania tych uprawnień jakimkolwiek ograniczeniom, wymogom ani kontroli?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Marknadsdomstolen (Szwecja) w dniu 6 lutego 2007 r. — Kanal 5 Ltd i TV 4 AB przeciwko Föreningen Svenska Tonsättares Internationella Musikbyrå (STIM)

(Sprawa C-52/07)

(2007/C 95/28)

Język postępowania: szwedzki

Sąd krajowy

Marknadsdomstolen (Szwecja)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Kanal 5 Ltd i TV 4 AB

Strona pozwana: Föreningen Svenska Tonsättares Internationella Musikbyrå (STIM)

Pytania prejudycjalne

- A) Czy art. 82 WE należy interpretować w ten sposób, iż stanowi nadużycie pozycji dominującej zachowanie polegające na tym, że organizacja zbiorowego zarządzania prawami autorskimi dysponująca w państwie członkowskim faktyczną pozycją monopolistyczną stosuje wobec komercyjnych stacji telewizyjnych lub narzuca im model ustalania wynagrodzenia z tytułu prawa do udostępniania utworów muzycznych w programach telewizyjnych skierowanych do ogółu odbiorców, polegający na obliczaniu tego wynagro-

dzienia jako procentowej części przychodów tych stacji telewizyjnych z takich programów?

- B) Czy art. 82 WE należy interpretować w ten sposób, iż stanowi nadużycie pozycji dominującej zachowanie polegające na tym, że organizacja zbiorowego zarządzania prawami autorskimi dysponująca w państwie członkowskim faktyczną pozycją monopolistyczną stosuje wobec komercyjnych stacji telewizyjnych lub narzuca im model ustalania wynagrodzenia z tytułu prawa do udostępniania utworów muzycznych w programach telewizyjnych skierowanych do ogółu odbiorców, polegający na obliczaniu tego wynagrodzenia jako procentowej części przychodów tych stacji telewizyjnych z takich programów, w sytuacji gdy brak jest oczywistego związku między tymi przychodami i usługami świadczonymi przez tę organizację zbiorowego zarządzania prawami autorskimi, czyli zezwaniem na nadawanie utworu muzycznego chronionego prawem autorskim, co ma często miejsce, przykładowo w odniesieniu do programów informacyjnych i sportowych, oraz w sytuacji gdy poziom tych przychodów wzrasta w wyniku rozwoju ramówki, inwestycji technologicznych i wprowadzania rozwiązań dostosowanych do potrzeb poszczególnych klientów?
- C) Czy na odpowiedź na pytanie pierwsze i pytanie drugie ma wpływ fakt, iż możliwa jest identyfikacja i pomiar zarówno nadawanych utworów muzycznych, jak i oglądalności?
- D) Czy na odpowiedź na pytanie pierwsze i pytanie drugie ma wpływ fakt, iż model ustalania wynagrodzenia (oparty na wysokości przychodów) nie jest w podobny sposób stosowany do nadawcy publicznego?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesgericht Bozen (Włochy) w dniu 1 lutego 2007 r. — Othmar Michaeler i Subito GmbH przeciwko Arbeitsinspektorat der Autonomen Provinz Bozen (obecnie Amt für Sozialen Arbeitsschutz) i Autonome Provinz Bozen

(Sprawa C-55/07)

(2007/C 95/29)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Landesgericht Bozen (Włochy).

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Othmar Michaeler i Subito GmbH

Strona pozwana: Arbeitsinspektorat der Autonomen Provinz Bozen (obecnie Amt für Sozialen Arbeitsschutz) i Autonome Provinz Bozen

Pytania prejudycjalne

Czy przepisy prawa krajowego (art. 2 i 8 dekretu z mocą ustawy nr 61/2000), które nakładają na pracodawcę obowiązek przesłania kopii umowy o pracę w niepełnym wymiarze godzin właściwej Provinzialdirektion des Arbeitsinspektorates w okresie 30 dni od jej zawarcia i przewidują grzywnę w wysokości 15 EUR za każdy dzień zwłoki za każdego pracownika, nie określając górnej granicy kary administracyjnej (grzywny), są zgodne z przepisami prawa wspólnotowego i dyrektywy Rady 97/81/WE z dnia 15 grudnia 1997 r. (1)?

(1) Dz.U. L 14, str. 9.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesgericht Bozen (Włochy) w dniu 1 lutego 2007 r. — Ruth Volgger, Othmar Michaeler i Subito GmbH przeciwko Arbeitsinspektorat der Autonomen Provinz Bozen (obecnie Amt für Sozialen Arbeitsschutz) i Autonome Provinz Bozen

(Sprawa C-56/07)

(2007/C 95/30)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Landesgericht Bozen (Włochy).

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Ruth Vollger, Othmar Michaeler i Subito GmbH

Strona pozwana: Arbeitsinspektorat der Autonomen Provinz Bozen (obecnie Amt für Sozialen Arbeitsschutz) i Autonome Provinz Bozen

Pytania prejudycjalne

Czy przepisy prawa krajowego (art. 2 i 8 dekretu z mocą ustawy nr 61/2000), które nakładają na pracodawcę obowiązek przesłania kopii umowy o pracę w niepełnym wymiarze godzin właściwej Provinzialdirektion des Arbeitsinspektorates w okresie 30 dni od jej zawarcia i przewidują grzywnę w wysokości 15 EUR za każdy dzień zwłoki za każdego pracownika, nie określając górnej granicy kary administracyjnej (grzywny), są zgodne z przepisami prawa wspólnotowego i dyrektywy Rady 97/81/WE z dnia 15 grudnia 1997 r. (1)?

(1) Dz.U. L 14, str. 9.

Skarga wniesiona w dniu 7 lutego 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga

(Sprawa C-57/07)

(2007/C 95/31)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciel: M. Condou-Durande, pełnomocnik)

Strona pozwana: Wielkie Księstwo Luksemburga

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy Rady 2003/86/WE z dnia 22 września 2003 r. w sprawie prawa do łączenia rodzin (1), a w każdym razie nie powiadamiając o tych przepisach Komisji, Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy tej dyrektywy;
- obciążenie Wielkiego Księstwa Luksemburga kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy 2003/86/WE do prawa krajowego upłynął w dniu 3 października 2005 r.

(1) Dz.U. L 251, str. 12.

Skarga wniesiona w dniu 8 lutego 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga

(Sprawa C-61/07)

(2007/C 95/32)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: U. Wölker i J.-B. Laignelot, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Wielkie Księstwo Luksemburga

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie przekazując sprawozdania zawierającego informacje wymagane art. 3 ust. 2 decyzji nr 280/2004/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. dotyczącej mechanizmu monitorowania emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz wykonania Protokołu z Kioto ⁽¹⁾ wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy przywołanego przepisu;
- obciążenie Wielkiego Księstwa Luksemburga kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wielkie Księstwo Luksemburga nie przekazało Komisji do dnia 15 marca 2005 r. sprawozdania zawierającego informacje przewidziane w art. 3 ust. 2 decyzji 280/2004, dotyczącego po pierwsze informacji w zakresie krajowych polityk i działań, które ograniczają i/lub redukują emisje gazów cieplarnianych przez źródła lub zwiększają ich usunięcie przez pochłaniacze, przedstawionych w układzie sektorowym dla każdego z gazów cieplarnianych, a po drugie krajowych przewidywań cieplarnianych zakresie emisji gazów cieplarnianych przez źródła i usuwania przez pochłaniacze przynajmniej dla lat 2005, 2010, 2015 i 2020, przedstawione w podziale na gazy i sektory.

⁽¹⁾ Dz.U L 49, str. 1.

Skarga wniesiona w dniu 9 lutego 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Francuskiej

(Sprawa C-67/07)

(2007/C 95/33)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciel: B. Stromsky, pełnomocnik)

Strona pozwana: Republika Francuska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy 2004/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. zmieniającej dyrektywę 2001/83/WE w sprawie wspólnotowego kodeksu dotyczącego produktów leczniczych stosowanych u ludzi, w odniesieniu do tradycyjnych ziołowych produktów leczniczych ⁽¹⁾, Republika Francuska uchybiła zobowiązaniom, które ciążyą na niej na mocy art. 2 tej dyrektywy;

posiłkowo:

stwierdzenie, że nie przekazując do wiadomości Komisji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy 2004/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. zmieniającej dyrektywę 2001/83/WE w sprawie wspólnotowego kodeksu dotyczącego produktów leczniczych stosowanych u ludzi, w odniesieniu do tradycyjnych ziołowych produktów leczniczych, Republika Francuska uchybiła zobowiązaniom, które ciążyą na niej na mocy art. 2 tej dyrektywy;

- obciążenie Republiki Francuskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin na dokonanie transpozycji dyrektywy 2004/24/WE upłynął w dniu 30 października 2005 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 136, str. 85.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein hallinto-oikeus w dniu 12 lutego 2007 r. — Tietosuojavaltuutettu przeciwko Satakunnan Markkinapörssi Oy i Satamedia Oy

(Sprawa C-73/07)

(2007/C 95/34)

Język postępowania: fiński

Sąd krajowy

Korkein hallinto-oikeus (Finlandia).

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Tietosuojavaltuutettu

Strona pozwana: Satakunnan Markkinapörssi Oy i Satamedia Oy

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy za przetwarzanie danych osobowych w rozumieniu art. 3 ust. 1 dyrektywy 95/46/WE ⁽¹⁾ można uznać takie działanie, które polega na
 - a) gromadzeniu w oparciu o dokumenty urzędowe danych dotyczących dochodu z tytułu działalności zarobkowej i z kapitału oraz danych dotyczących majątku osoby fizycznej i ich przetwarzaniu w celu opublikowania,
 - b) opublikowaniu ich w formie obszernej listy, sporządzonej w kolejności alfabetycznej i uporządkowanej według kategorii dochodów i gmin,

- c) udostępnieniu ich w formie płyty CD-ROM na potrzeby wykorzystania dla celów komercyjnych,
- d) przetworzeniu ich na potrzeby serwisu krótkich informacji tekstowych, w ramach którego po wysłaniu krótkiej wiadomości tekstowej (sms) zawierającej imię, nazwisko i miejsce zamieszkania konkretnej osoby pod konkretny numer użytkownik telefonu komórkowego może uzyskać w ramach odpowiedzi dane dotyczące dochodu z tytułu działalności zarobkowej i z kapitału oraz dane dotyczące majątku tej osoby?
- 2) Czy dyrektywę 95/46/WE należy interpretować w ten sposób, że rozmaite działania opisane powyżej w pytaniu pierwszym w pkt a) do d) mogą zostać uznane za przetwarzanie danych osobowych wyłącznie w celach dziennikarskich w rozumieniu art. 9 dyrektywy, jeżeli uwzględnione zostanie, że dane dotyczące ponad miliona osób zostały zgromadzone w oparciu o dokumenty, które w świetle przepisów prawa krajowego o dostępie do informacji są jawne? Czy dla tej oceny ma znaczenie okoliczność, że głównym celem tego działania było opublikowanie przedmiotowych danych?
- 3) Czy w świetle zasad i celów dyrektywy 95/46/WE art. 17 tej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie opublikowaniu danych, które zostały zgromadzone w celach dziennikarskich i udostępnieniu ich na potrzeby wykorzystania dla celów komercyjnych?
- 4) Czy dyrektywę 95/46/WE należy interpretować w ten sposób, że te zbiory danych osobowych, które zawierają jedynie materiał informacyjny już upowszechniony przez media w ogóle nie należą do zakresu zastosowania tej dyrektywy?

(¹) Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. L 281, str. 31).

Skarga wniesiona w dniu 12 lutego 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Francuskiej

(Sprawa C-75/07)

(2007/C 95/35)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciel: B. Stromsky, pełnomocnik)

Strona pozwana: Republika Francuska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu

zastosowania się do dyrektywy 2004/28/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. zmieniającej dyrektywę 2001/82/WE w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do weterynaryjnych produktów leczniczych (¹), Republika Francuska uchybiła zobowiązaniom, które ciążyą na niej na mocy art. 3 tej dyrektywy;

posiłkowo:

stwierdzenie, że nie przekazując do wiadomości Komisji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy 2004/28/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. zmieniającej dyrektywę 2001/82/WE w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do weterynaryjnych produktów leczniczych, Republika Francuska uchybiła zobowiązaniom, które ciążyą na niej na mocy art. 3 tej dyrektywy;

— obciążenie Republiki Francuskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin na dokonanie transpozycji dyrektywy 2004/28/WE upłynął w dniu 30 października 2005 r.

(¹) Dz.U. L 136, str. 58.

Skarga wniesiona w dniu 12 lutego 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga

(Sprawa C-76/07)

(2007/C 95/36)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciel: B. Stromsky, pełnomocnik)

Strona pozwana: Wielkie Księstwo Luksemburga

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy Komisji 2005/28/WE z dnia 8 kwietnia 2005 r. ustalającej zasady oraz szczegółowe wytyczne dobrej praktyki klinicznej w odniesieniu do badanych produktów leczniczych przeznaczonych do stosowania u ludzi, a także wymogi zatwierdzania produkcji oraz przywozu takich produktów (¹) Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło swoim zobowiązaniom, ciężącym na nim na mocy art. 31 tej dyrektywy.

Ewentualnie

stwierdzenie, że nie powiadamiając Komisji o przyjęciu przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy Komisji 2005/28/WE z dnia 8 kwietnia 2005 r. ustalającej zasady oraz szczegółowe wytyczne dobrej praktyki klinicznej w odniesieniu do badanych produktów leczniczych przeznaczonych do stosowania u ludzi, a także wymogi zatwierdzenia produkcji oraz przywozu takich produktów Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło swoim zobowiązaniom, ciężącym na nim na mocy art. 31 tej dyrektywy;

- obciążenie Wielkiego Księstwa Luksemburga kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin na dokonanie transpozycji dyrektywy 2005/28/WE upłynął w dniu 29 stycznia 2006 r.

(¹) Dz.U. L 91, str. 13.

Skarga wniesiona w dniu 15 lutego 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-84/07)

(2007/C 95/37)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: G. Zavvos i H. Støvlbaek)

Strona pozwana: Republika Grecka

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że dopuszczając się zachowania opisanego w skardze Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciąży na mocy art. 3, art. 4 ust. 1 lit. b) oraz art. 12 dyrektywy Rady 92/51/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. w sprawie drugiego ogólnego systemu uznawania kształcenia i szkolenia zawodowego, uzupełniającej dyrektywę 89/48/EWG (¹);

- obciążenie Republiki Greckiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zdaniem Komisji Republika Grecka odmawia wzięcia pod uwagę i uznania dyplomów optyków wydawanych przez włoski

instytut kształcenia na podstawie umowy franchisingowej zawartej z grecką instytucją kształcenia.

Zdaniem Komisji władze greckie mogą badać co do zasady, czy dyplom ten daje dostęp do tego zawodu; okoliczność, że został on wydany w ramach umowy franchisingowej nie ma znaczenia dla uznania przez władze greckie. Dyrektywa 92/51 nie wprowadza żadnego rozróżnienia w tym zakresie. Komisja twierdzi ponadto, że niniejsza sprawa nie dotyczy art. 149 WE i 150 WE ani art. 16 greckiej konstytucji, ponieważ sporne dyplomy są w zwykłym trybie wydawane przez włoski instytut kształcenia, a nie przez greckie instytuty kształcenia, z którymi zostały zawarte umowy franchisingowe.

Z tych samych względów odmowa przez władze greckie uwzględnienia i uznania wskazanych włoskich dyplomów narusza art. 3 i 12 dyrektywy 92/51. Ponadto zdaniem Komisji z pewnej liczby skarg wynika, że władze greckie zobowiązywały skarżących, którzy wnosili o uznanie włoskiego dyplomu uzyskanego we Włoszech, do odbycia stażu adaptacyjnego. Praktyka taka jest sprzeczna z art. 4 ust. 1 lit. b) dyrektywy 92/51, zgodnie z którym władze greckie są zobowiązane do pozostawienia zagranicznym wnioskodawcom wyboru między stażem adaptacyjnym a testem umiejętności.

(¹) Dz.U. L 209 z 24 lipca 1992 r., str. 25-45.

Skarga wniesiona w dniu 15 lutego 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-85/07)

(2007/C 95/38)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: S. Pardo Quintillán i D. Recchia, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że Republika Włoska uchybiła swoim zobowiązaniom wynikającym z art. 5 ust. 1 i art. 15 ust. 2 dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (¹) w ten sposób, że

- w odniesieniu do pilotażowego obszaru dorzeczy Serchio, z wyłączeniem dorzeczy wschodnich Alp, północnych, środkowych i południowych Apeninów,
- nie złożyła sprawozdania podsumowującego w rozumieniu art. 15 ust. 2 dyrektywy 2000/60/WE z analiz wymaganych na mocy art. 5 tej dyrektywy i
- nie przeprowadziła analiz i przeglądów wymaganych na mocy art. 5 ust. 1;
- obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Dyrektywa 2000/60/WE została transponowana do prawa włoskiego dekretem legislacyjnym nr 152 z dnia 3 kwietnia 2006 r. Dekret ten wymienia w art. 64 osiem obszarów dorzeczy: wschodnich Alp, Padu, północnych Apeninów, pilotażowy obszar dorzecza Serchio, obszar dorzeczy środkowych Apeninów, północnych Apeninów, Sardynii i Sycylii.

Dyrektywa weszła w życie w dniu 22 grudnia 2000 r. Analizy i przeglądy wymagane na mocy art. 5 ust. 1 dyrektywy dla tych ośmiu obszarów dorzeczy powinny być zostać przeprowadzone do dnia 21 grudnia 2004 r.

Ponadto należało przedłożyć Komisji do dnia 22 marca 2005 r. sprawozdanie podsumujące z analiz przeprowadzonych zgodnie z art. 5 w odniesieniu do każdego obszaru dorzeczy, jak przewidziano w art. 15 ust. 2 dyrektywy.

Z analiz komunikatów władz włoskich wynika natomiast, że w odniesieniu do pięciu z ośmiu obszarów dorzeczy brakuje informacji lub są niekompletne.

Republika Włoch nie przedłożyła sprawozdania podsumowującego z analiz i przeglądów wymaganych na mocy art. 5 dla pilotażowego obszaru dorzecza Serchio i dla części obszarów dorzeczy wschodnich Alp, północnych, środkowych i południowych Apeninów i uchybiła w ten sposób swoim zobowiązaniom wynikającym z art. 15 ust. 2 dyrektywy 2000/60/WE.

Ponieważ brak jest przeciwnych informacji, Komisja stwierdza, że Republika Włoch naruszyła poza tym swój obowiązek przeprowadzenia w wyznaczony terminie analiz i przeglądów wymaganych na mocy art. 5 ust. 1 dyrektywy 2000/60/WE zgodnie ze specyfikacjami technicznymi w załącznikach II i III tej dyrektywy dla wymienionych w poprzednim akapicie obszarów dorzeczy.

(¹) Dz.U. L 327, str. 1.

Skarga wniesiona w dniu 15 lutego 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-88/07)

(2007/C 95/39)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: **Komisja Wspólnot Europejskich** (Przedstawiciele: S. Pardo Quintillán i A. Alcover San Pedro, pełnomocnicy)

Strona pozwana: **Królestwo Hiszpanii**

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że
 - wycofując z obrotu znaczną liczbę produktów wytworzonych z gatunków roślin, legalnie wyprodukowanych lub sprzedawanych w innym państwie członkowskim, na podstawie praktyki administracyjnej polegającej wycofaniu z obrotu wszelkich produktów zawierających gatunki roślin nieujęte w załączniku do rozporządzenia ministra z dnia 3 października 1973 r., ponieważ uznaje się je za produkty lecznicze sprzedawane bez obowiązkowego zezwolenia,
 - oraz nie informując Komisji o podjęciu takich środków,
- Królestwo Hiszpanii naruszyło zobowiązania, które na nim ciążyą na mocy art. 28 i 30 WE oraz art. 1 i 4 decyzji nr 3052/95/WE (¹);
- obciążenie Królestwa Hiszpanii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja uważa, że wycofując z obrotu produkty wytworzone z roślin, legalnie wyprodukowane lub sprzedawane w innych państwach członkowskich, na podstawie praktyki administracyjnej, zgodnie z którą uznaje się za produkty lecznicze (i w związku z tym wymagające zgodnie z przepisami uzyskania zezwolenia), wszelkie produkty zawierające gatunki roślin nieujęte w załączniku do rozporządzenia ministra z dnia 3 października 1973 r. oraz nie informując jej o podjęciu środków w celu wycofania z obrotu tych produktów, w terminie 45 dni od chwili ich podjęcia, Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy art. 28 i 30 WE oraz art. 1 i 4 decyzji nr 3052/95/WE.

(¹) Decyzja nr 3052/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 grudnia 1995 r. ustanawiająca procedurę wymiany informacji w sprawie krajowych środków wprowadzających odstępstwa od zasady swobodnego przepływu towarów we Wspólnocie, Dz.U. L 321, str. 1.

Skarga wniesiona w dniu 15 lutego 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Francuskiej**(Sprawa C-89/07)**

(2007/C 95/40)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciel: G. Rozet, pełnomocnik)

Strona pozwana: Republika Francuska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że zachowując w swych przepisach prawnych wymóg obywatelstwa francuskiego celem sprawowania stanowisk kapitanów i oficerów (pierwszej klasy) na wszystkich statkach pływających pod francuską banderą, Republika Francuska uchybiła swoim zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 39WE;
- obciążenie Republiki Francuskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Francuskie przepisy prawne — w zakresie, w jakim zawierają wymóg obywatelstwa francuskiego celem sprawowania stanowisk kapitanów i oficerów (pierwszej klasy) na wszystkich statkach pływających pod francuską banderą — nie są zgodne z przepisami prawa wspólnotowego w zakresie swobody przepływu pracowników, zgodnie z wykładnią Trybunału dokonaną w wyrokach z dnia 30 września 2003 r. w sprawie C-405/01 *Colegio de Oficiales de la Marina Mercante Española* oraz w sprawie C-47/02 *Anker i in.* Taki wymóg obywatelstwa może być stosowany tylko wobec stanowisk kapitanów i pierwszych oficerów, które wiążą się faktycznie ze stałym wykonywaniem prerogatyw władzy publicznej.

Skarga wniesiona w dniu 16 lutego 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Belgii**(Sprawa C-90/07)**

(2007/C 95/41)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: M. Konstantinidis i J.-B. Laignelot, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Belgii

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie ustanawiając wszystkich przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy 2004/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. zmieniającej dyrektywę 94/62/WE w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych⁽¹⁾, a w każdym razie nie powiadamiając o tych przepisach Komisji, Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy tej dyrektywy;
- obciążenie Królestwa Belgii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy 2004/12/WE upłynął w dniu 18 sierpnia 2005 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 47, str. 26.

Skarga wniesiona w dniu 16 lutego 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Niderlandów**(Sprawa C-92/07)**

(2007/C 95/42)

*Język postępowania: niderlandzki***Strony**

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: P. J. Kuijper i S. Boelart)

Strona pozwana: Królestwo Niderlandów

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że wprowadzając i utrzymując uregulowanie dotyczące opłat za wydanie pozwolenia na pobyt, które są wyższe aniżeli opłaty za wydanie odnośnego dokumentu na rzecz obywateli Norwegii, Islandii, Lichtensteinu i Szwajcarii i stosując przedmiotowe uregulowanie względem obywateli Turcji, którzy zgodnie z Układem ustanawiającym stowarzyszenie⁽¹⁾, Protokołem dodatkowym⁽²⁾ oraz decyzją nr 1/80⁽³⁾ korzystają z prawa pobytu w Niderlandach, Królestwo Niderlandów uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy Układu ustanawiającego stowarzyszenie, w szczególności art. 9 tego układu, Protokołu dodatkowego, w szczególności art. 41 tego protokołu oraz decyzji nr 1/80, w szczególności art. 10 ust. 1 oraz art. 13 tej decyzji;
- obciążenie Królestwa Niderlandów kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja podnosi, że stawki opłat pobieranych przez Niderlandy począwszy od 1994 r. od obywateli tureckich za wydanie pozwolenia na pobyt naruszają klauzule „standstill” i przepisy ustanawiające zakaz dyskryminacji Układu ustanawiającego stowarzyszenie, Protokołu dodatkowego oraz decyzji nr 1/80.

Na podstawie klauzul „standstill” Protokołu dodatkowego oraz decyzji nr 1/80 państwom członkowskim zabrania się wprowadzenia nowego środka, który miałby na celu lub prowadziłby do poddania surowszemu reżimowi praw obywateli tureckich wynikających z Układu ustanawiającego stowarzyszenie, Protokołu dodatkowego oraz decyzji nr 1/80 i związanego z nimi prawa pobytu. Komisja uważa, że pobieranie przez Niderlandy spornych opłat za wydanie pozwolenia na pobyt narusza klauzule „standstill”, ponieważ opłaty zostały wprowadzone po wejściu w życie tych przepisów i ponieważ utrudniają lub czynią mniej atrakcyjnym korzystanie przez obywateli tureckich z praw przyznanych im przez Układ ustanawiający stowarzyszenie, Protokół dodatkowy oraz decyzję nr 1/80.

Ponadto Komisja podnosi, że jeżeli chodzi o pobieranie przez Niderlandy opłat za wydanie pozwolenia na pobyt od obywateli tureckich to w świetle przepisów Układu ustanawiającego stowarzyszenie i decyzji nr 1/80 ustanawiających zakaz dyskryminacji opłaty te nie mogą być wyższe aniżeli opłaty za wydanie odnośnych dokumenty na rzecz obywateli Unii oraz obywateli norweskich, islandzkich, Lichtensteinu i Szwajcarii.

(¹) Układ ustanawiający Stowarzyszenie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Turcją zawarty, zatwierdzony i ratyfikowany w imieniu Wspólnoty decyzją Rady 64/733/EWG z dnia 23 grudnia 1963 r. (Dz.U. 1964 L 217, str. 3685).

(²) Protokół dodatkowy zawarty, zatwierdzony i potwierdzony w imieniu Wspólnoty rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2760/72 z dnia 19 grudnia 1972 r. (Dz.U. L 293, str. 1).

(³) Decyzja nr 1/80 Rady Stowarzyszenia z dnia 19 września 1980 r. w sprawie rozwoju stowarzyszenia między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Turcją.

Skarga wniesiona w dniu 20 lutego 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Belgii**(Sprawa C-93/07)**

(2007/C 95/43)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich [przedstawiciele: M. Konstantinidis i J.-B. Laignelot, pełnomocnicy]

Strona pozwana: Królestwo Belgii**Żądania strony skarżącej**

- stwierdzenie, iż nie ustanawiając wszelkich przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu dostosowania się do dyrektywy 2003/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. przewidującej udział społeczeństwa w odniesieniu do sporządzania niektórych planów i programów w zakresie środowiska oraz zmieniającej w odniesieniu do udziału społeczeństwa i dostępu do wymiaru sprawiedliwości dyrektywy Rady 85/337/EWG i 96/61/WE (¹), a w każdym razie nie podając ich do wiadomości Komisji, Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy tej dyrektywy;
- obciążenie Królestwa Belgii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy 2003/35/WE upłynął w dniu 25 czerwca 2005 r.

(¹) Dz.U. L 156, str. 17.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Hiszpania) w dniu 20 lutego 2007 r. — Rosa Méndez López przeciwko Instituto Nacional de Empleo (INEM), Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)

(Sprawa C-97/07)

(2007/C 95/44)

*Język postępowania: hiszpański***Sąd krajowy**

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym*Strona skarżąca:* Rosa Méndez López

Strona pozwana: Instituto Nacional de Empleo (INEM), Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)

Pytania prejudycjalne

Czy wyrażenie „korzysta ze świadczeń zgodnie z ustawodawstwem tego państwa, tak jak gdyby był tam ostatnio zatrudniony” zawarte w art. 71 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie ⁽¹⁾ należy rozumieć w ten sposób, że wymóg „wyczerpania okresu pobierania zasiłku dla bezrobotnych” zawarty w art. 215 Ley General de la Seguridad Social dla celów uzyskania prawa do świadczeń jest spełniony, jeżeli wyczerpanie okresu pobierania świadczenia dla bezrobotnych nastąpiło w Niemczech, nawet jeśli uprawniona nie opłacała składek w Hiszpanii?

⁽¹⁾ Dz.U. L 149, str. 2.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Højesteret (Dania) w dniu 22 lutego 2007 r. — Nordania Finans A/S oraz BG Factoring A/S przeciwko Skatteministeriet

(Sprawa C-98/07)

(2007/C 95/45)

Język postępowania: duński

Sąd krajowy

Højesteret

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Nordania Finans A/S oraz BG Factoring A/S

Strona pozwana: Skatteministeriet

Pytanie prejudycjalne

Czy pojęcie „dóbr inwestycyjnych, z których korzysta podatnik w swojej firmie [swoim przedsiębiorstwie]” zawarte w art. 19 ust. 2 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku ⁽¹⁾, należy interpretować w ten sposób, że obejmuje ono rzeczy, które przedsiębiorstwo leasingowe nabywa zarówno w celu oddania w leasing, jak i w celu odsprzedaży po zakończeniu umowy leasingu?

⁽¹⁾ Dz.U. L 145, str. 1.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (pierwsza izba) wydanego w dniu 13 grudnia 2006 r. w sprawach połączonych T-217/03 i T-245/03 FNCBV i in. przeciwko Komisji wniesione w dniu 21 lutego 2007 r. przez Coop de France Bétail et Viande, dawniej zwaną Fédération nationale de la coopération bétail et viande (FNCBV)

(Sprawa C-101/07 P)

(2007/C 95/46)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnosząca odwołanie: Coop de France Bétail et Viande, dawniej zwana Fédération nationale de la coopération bétail et viande (FNCBV) (przedstawiciel: adwokat M. Ponsard)

Druga strona postępowania: Fédération nationale des syndicats d'exploitants agricoles (FNSEA), Fédération nationale bovine (FNB), Fédération nationale des producteurs de lait (FNPL), Jeunes agriculteurs (JA), Komisja Wspólnot Europejskich, Republika Francuska

Żądania wnoszącej odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji z dnia 13 grudnia 2006 r. w sprawie T-217/03;
- stwierdzenie, że nie należy nakładać grzywny na wnoszącą odwołanie;
- tytułem żądania ewentualnego, obniżenie kwoty grzywny nałożonej w tym wyroku;
- obciążenie Komisji kosztami związanymi z postępowaniem w sprawie zastosowania środka tymczasowego i postępowaniem głównym przed Sądem, a także postępowaniem przed Trybunałem.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie przedstawia sześć zarzutów na poparcie wniesionego odwołania. W pierwszych pięciu zarzutach, które zmierzają do uchylenia zaskarżonego wyroku, skarżąca twierdzi, że po pierwsze Sąd naruszył prawo, nie uznając naruszenia przez Komisję prawa do obrony poprzez brak informacji w przedmiocie przyjętej metody obliczania grzywien w piśmie w sprawie przedstawienia zarzutów; po drugie Sąd dokonał zniekształcenia dowodów dotyczących przedłużenia w sposób tajny porozumienia z dnia 24 października 2001 r.; po trzecie Sąd naruszył prawo, zakładając ciągłość udziału wnoszącej odwołanie w porozumieniu poprzez odwołanie do porozumienia globalnego pomiędzy hodowcami i ubojniarniami, nie ustalając w sposób dokładny istnienia jej zgody na ciągłość udziału w tym porozumieniu; po czwarte założywszy, że istnienie

zgody wnoszącej odwołanie zostało ustalone, Sąd naruszył prawo kwalifikując porozumienie jako antykonkurencyjne, nie uwzględniając w swojej ocenie ogólnego kontekstu prawnego i gospodarczego, w który wpisuje się to porozumienie i jego ewentualne skutki; i po piąte Sąd naruszył obowiązek uzasadnienia i popadł w sprzeczność w motywach zaskarżonego wyroku, biorąc pod uwagę obroty członków federacji wnoszącej odwołanie — a nie samej wnoszącej odwołanie — w celu ustalenia czy pułap 10 % obrotów, o którym mowa w art. 15 ust. 2 rozporządzenia nr 17 nie został przekroczony.

W zarzucie szóstym wnosząca odwołanie zmierza, tytułem żądania ewentualnego, do uzyskania obniżenia grzywny, która została na nią nałożona; twierdzi ona, że gdyby Sąd oddalił zarzuty wcześniejsze, kwota grzywny nałożona na wnoszącą odwołanie zostałaby w każdym razie obniżona, w zakresie w jakim odpowiada ona nie 10 %, a 20 % jej obrotów, co stanowiłoby naruszenie art. 15 ust. 2 rozporządzenia nr 17.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Belgia) w dniu 22 lutego 2007 r. — N.V. Lammers & Van Cleff przeciwko państwu belgijskiemu

(Sprawa C-105/07)

(2007/C 95/47)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Belgia)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: N.V. Lammers & Van Cleff.

Strona pozwana: państwo belgijskie

Pytanie prejudycjalne

„Czy art. 12, 43, 46, 48, 56 i 58 WE stoją na przeszkodzie belgijskim przepisom prawnym, które w art. 18 ust. 1 pkt 3 oraz ust. 2 pkt 3 ustawy o podatkach dochodowych z 1992 r., w ich brzmieniu obowiązującym w okresie właściwym dla okoliczności faktycznych sprawy, przewidywały, że odsetki nie zostałyby zaklasyfikowane jako dywidendy, a tym samym opodatkowane, gdyby te odsetki zostały wypłacone członkowi zarządu będącemu spółką belgijską, podczas gdy w tych samych okolicznościach te odsetki zostałyby zakwalifikowane jako dywidendy i opodatkowane, gdyby były wypłacane członkowi zarządu będącemu spółką zagraniczną?”

Skarga wniesiona w dniu 22 lutego 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Francuskiej

(Sprawa C-106/07)

(2007/C 95/48)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich [przedstawiciele: A. Bordes i K. Simonsson, pełnomocnicy]

Strona pozwana: Republika Francuska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, iż nie tworząc do tej pory, w odniesieniu do licznych portów francuskich, planów odbioru i zagospodarowania odpadów przewidzianych w art. 5 dyrektywy 2000/59/WE⁽¹⁾, a w każdym razie nie informując Komisji o ich istnieniu i wykonaniu Republika Francuska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 5 ust. 1 i art. 16 ust. 1 tej dyrektywy;
- obciążenie Republiki Francuskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy 2000/59/WE upłynął w dniu 27 grudnia 2002 r.

⁽¹⁾ Dyrektywa 2000/59/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 listopada 2000 r. w sprawie portowych urządzeń do odbioru odpadów wytwarzanych przez statki i pozostałości ładunku (Dz.U. L 332, str. 81).

Odwołanie od postanowienia Sądu Pierwszej Instancji (druga izba) wydanego w dniu 11 grudnia 2006 r. w sprawie T-290/05 Friedrich Weber przeciwko Komisji, wniesione w dniu 13 lutego 2007 r. przez Friedricha Webera

(Sprawa C-107/07 P)

(2007/C 95/49)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Friedrich Weber (przedstawiciel: W. Declair, adwokat)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie postanowienia Sądu Pierwszej Instancji wydanego w dniu 11 grudnia 2006 r. w sprawie T-290/05 ⁽¹⁾;
- uchylenie decyzji Komisji z dnia 27 maja 2005 r.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie uzasadnia odwołanie od przedmiotowego postanowienia Sądu Pierwszej Instancji w następujący sposób:

Sąd pierwszej Instancji niesłusznie odrzucił skargę jako niedopuszczalną, ponieważ skarga ta miała służyć zobowiązaniu Komisji przez Sąd do udostępnienia pewnych dokumentów. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości Sąd Pierwszej Instancji nie dysponuje stosowną kompetencją. Jednocześnie w zaskarżonym postanowieniu Sąd orzekł, że uzasadnione żądanie wnoszącego odwołanie nie może być rozumiane w ten sposób, iż pośrednio zmierza ono do uchylenia zaskarżonej decyzji Komisji. Takiemu rozumowaniu nie można się przychylić, ponieważ w swoim uzasadnionym żądaniu wnoszący odwołanie nie tylko pośrednio, lecz wyraźnie wnosi o uchylenie zaskarżonej decyzji. Zmodyfikowane żądanie wnoszącego odwołanie jest dopuszczalne, ponieważ zmierza ono do uchylenia decyzji Komisji. W związku z tym stwierdzenie niedopuszczalności skargi wnoszącego odwołanie w całości stanowi naruszenia prawa.

W zaskarżonym postanowieniu Sąd Pierwszej Instancji stwierdza, że skarga zawiera „oskarżenia pod adresem niemieckich publiczno-prawnych stacji nadawczych oraz innych podmiotów publiczno-prawnych”. Taka kwalifikacja argumentów wnoszącego odwołanie dyskredytuje argumentację przedstawioną przez wnoszącego odwołanie w sposób, który nie może zostać zaakceptowany. Dewaluacja argumentów zaprezentowanych w skardze jako „oskarżenia” oznacza, że Sąd Pierwszej Instancji nie dokonał oceny nadzwyczajnego znaczenia zarzutów i związanego z tym naruszenia prawa wspólnotowego w kontekście istotności uzasadnienia żądań sformułowanych w skardze. W ten sposób Sąd naruszył prawo do wysłuchania przez sąd. Taki sposób oceny zachowawczo sformułowanej argumentacji wnoszącego odwołanie prowadzi nawet do powstania podejrzenia braku bezstronności i wątpliwości co do rzetelności procesu.

Zaskarżone postanowienie jest niezgodne z podstawowymi zasadami Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu Ustanawiającego Wspólnotę Europejską. Zaskarżone postanowienie narusza zadeklarowaną wolę Wspólnoty w kwestii rozwoju i umacniania zasad demokracji, państwa prawnego, przestrzegania praw człowieka i podstawowych wolności. Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji nie docenia również należycie znaczenia zasady jawności w ramach przyznanej i zadeklarowanej woli Wspólnoty w odniesieniu do zasady demokracji. Sąd zaniechał oceny kwestii, czy decyzja Komisji jest zgodna z celami Wspólnoty. Tym samym zaskarżone postanowienie narusza obowiązujące prawo wspólnotowe.

Nietrafne jest stwierdzenie, że żądanie udostępnienia spornego dokumentu Komisji zostało w pełni zaspokojone. Komisja potwierdziła co prawda przed Sądem autentyczność swojego

pisma opublikowanego w prasie, wnoszący odwołanie stwierdził jednak jednoznacznie, że to potwierdzenie przez Komisję nie rozstrzyga głównej kwestii. W uzasadnieniu wnoszący odwołanie podniósł w szczególności, że przedmiotowa gazeta nie stanowi organu promulgacyjnego urzędowych dokumentów pozwanej.

W powyższych względów zaskarżone postanowienie Sądu Pierwszej Instancji należy uchylić.

⁽¹⁾ Dz.U. L 331, str. 42.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Prud'homie de pêche de Martigues (Francja) w dniu 20 lutego 2007 r. — Jonathan Pilato przeciwko Jean-Claude'owi Bourgault

(Sprawa C-109/07)

(2007/C 95/50)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Prud'homie de pêche de Martigues

Strony postępowania przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Jonathan Pilato

Strona pozwana: Jean-Claude Bourgault

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 11a rozporządzenia (WE) nr 894/97 z dnia 29 kwietnia 1997 r. ⁽¹⁾, wprowadzony na mocy rozporządzenia (WE) nr 1239/98 z dnia 8 czerwca 1998 r. ⁽²⁾, należy interpretować w ten sposób, że zabrania on również używania pławnic, które nie dryfują lub prawie nie dryfują, ponieważ są zamocowane do dryfkotwy?
- 2) Czy art. 11a ust. 1 i 2 rozporządzenia Rady (WE) nr z dnia 29 kwietnia 1997 r., wprowadzony na mocy rozporządzenia (WE) nr 1239/98 z dnia 8 czerwca 1998 r., jest ważny, w związku z tym, że:
 - a) zdaje się służyć realizacji wyłącznie celów z zakresu ochrony środowiska, podczas gdy jego podstawę prawną stanowi dawny art. 43, obecnie art. 37, Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską;
 - b) nie zawiera definicji pławnicy, a więc nie określa w sposób wyraźny swojego zakresu zastosowania;
 - c) nie został jasno uzasadniony;

- d) nie uwzględnia dostępnych danych naukowo-technicznych ani warunków środowiskowych w poszczególnych regionach Wspólnoty, ani też rachunku kosztów i korzyści wynikających z wprowadzonego w nim zakazu;
- e) jest nieproporcjonalny do celu, jakiemu ma służyć;
- f) ma charakter dyskryminacyjny, ponieważ reguluje w jednakowy sposób bardzo odmienne sytuacje geograficzne, gospodarcze i społeczne;
- g) nie przewiduje odstępstwa na korzyść rybaków dokonujących połowów w małej skali, w rodzaju połowów za pomocą thonaille, które poza tym, że są tradycyjną metodą połowów w ściśle określonej części Morza Śródziemnego, stanowią podstawę utrzymania dla stosujących ją rybaków i mają charakter bardzo selektywny dla gatunków nie będących przedmiotem połowu?

- (¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 894/97 z dnia 29 kwietnia 1997 r. ustanawiające środki techniczne dla zachowania zasobów połowowych (Dz.U. L 132, str. 1).
- (²) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1239/98 z dnia 8 czerwca 1998 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 894/97 ustanawiające środki techniczne dla zachowania zasobów połowowych (Dz.U. L 171, str. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (pierwsza izba) wydanego w dniu 13 grudnia 2006 r. w sprawach połączonych T-217/03 i T-245/03 FNCBV i in. przeciwko Komisji wniesione w dniu 27 lutego 2007 r. przez Fédération nationale des syndicats d'exploitants agricoles (FNSEA), Fédération nationale bovine (FNB), Fédération nationale des producteurs de lait (FNPL) oraz Jeunes agriculteurs (JA)

(Sprawa C-110/07 P)

(2007/C 95/51)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszące odwołanie: Fédération nationale des syndicats d'exploitants agricoles (FNSEA), Fédération nationale bovine (FNB), Fédération nationale des producteurs de lait (FNPL), Jeunes agriculteurs (JA) (przedstawiciele: adwokaci V. Ledoux i B. Néouze)

Druga strona postępowania: Fédération nationale de la coopération bétail et viande (FNCBV), Komisja Wspólnot Europejskich, Republika Francuska

Żądania wnoszących odwołanie

— uchylenie wyroku Sądu z dnia 13 grudnia 2006 r.;

- stwierdzenie, że nie należy nakładać grzywn na wnoszące odwołanie federacje;
- tytułem żądania ewentualnego, obniżenie kwot rzeczonych grzywn;
- obciążenie Komisji kosztami związanymi z postępowaniem w sprawie zastosowania środka tymczasowego i postępowaniem głównym przed Sądem, a także postępowaniem przed Trybunałem.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszące odwołanie przedstawiają cztery zarzuty na poparcie wniesionego odwołania. W ich zarzucie pierwszym wnoszące odwołanie wnoszą, że Sąd zniekształcił dowody poddane jego ocenie, nie uwzględniając dwóch zasadniczych elementów stanowiących dowód na nieprzedłużenie porozumienia z dnia 24 października 2001 r. na okres po dniu 30 listopada tego samego roku. W zarzucie drugim wnoszące odwołanie twierdzą, że Sąd naruszył prawo wspólnotowe i utrwalone orzecznictwo Trybunału orzekając, że Komisja nie naruszyła prawa do obrony nie wskazując w piśmie w sprawie przedstawienia zarzutów, że dokona obliczenia kwot grzywn biorąc pod uwagę zsumowane obroty członków federacji wnoszących odwołanie. W zarzucie trzecim wnoszące odwołanie powołują się na naruszenie przez Sąd art.15 ust. 2 rozporządzenia 17/62, który do celów obliczenia, że grzywny nałożone na federacje wnoszące odwołanie nie przekraczają pułapu 10 % obrotów, o którym mowa w tym artykule, wziął pod uwagę zsumowane obroty członków federacji, nie spełniając w tym względzie konkretnych celów i przesłanek ustalonych w orzecznictwie. Wreszcie, w zarzucie czwartym strony wnoszące odwołanie zarzucają Trybunałowi naruszenie zasady „non bis in idem”, a także zasady proporcjonalności poprzez nałożenie na każdą z federacji odrębnej grzywny, która uwzględniała zsumowane obroty wspólnych członków federacji. Według wnoszących odwołanie, tylko na jedną federację w niniejszej sprawie mogła zostać nałożona kara uwzględniająca zsumowaną zdolność finansową wspólnych członków federacji wnoszących odwołanie.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Asturias (Hiszpania) w dniu 28 lutego 2007 r. — José Manuel Blanco Pérez i María del Pilar Chao Gómez przeciwko Principado de Asturias

(Sprawa C-111/07)

(2007/C 95/52)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Tribunal Superior de Justicia de Asturias

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: José Manuel Blanco Pérez i María del Pilar Chao Gómez

Strona pozwana: Principado de Asturias

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 2, 3, 4 i 5 oraz rozdział II sekcja 1 dekretu 72/2001 z dnia 19 lipca 2001 r. ws. aptek i punktów aptecznych, wydane na podstawie upoważnienia zawartego w art. 103 ustawy powszechnej 14/1986 o ochronie zdrowia oraz art. 88 ustawy 25/1990 z dnia 20 grudnia o produktach leczniczych można uznać za sprzeczne z art. 43 traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską?

Skarga wniesiona w dniu 27 lutego 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Czeskiej

(Sprawa C-114/07)

(2007/C 95/53)

Język postępowania: czeski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: B. Stromsky i M. Šimerdová, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Czeska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie że Republika Czeska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 2 ust. 1 dyrektywy 2004/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. zmieniającej dyrektywę 2001/83/WE⁽¹⁾ w sprawie wspólnotowego kodeksu dotyczącego produktów leczniczych stosowanych u ludzi, w odniesieniu do tradycyjnych ziołowych produktów leczniczych, nie ustanawiając wszelkich środków prawnych i administracyjnych niezbędnych dla transpozycji tej dyrektywy lub nie powiadamiając Komisji o tych środkach,

— obciążenie Republiki Czeskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin dla dokonania transpozycji dyrektywy do krajowego porządku prawnego upłynął w dniu 30 października 2005 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 136 z dnia 30 kwietnia 2004 r., str. 85.

Skarga wniesiona w dniu 27 lutego 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Czeskiej

(Sprawa C-115/07)

(2007/C 95/54)

Język postępowania: czeski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: B. Stromsky i M. Šimerdová, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Czeska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie że Republika Czeska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 3 dyrektywy 2004/27/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. zmieniającej dyrektywę 2001/83/WE⁽¹⁾ w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi, nie ustanawiając wszelkich środków prawnych i administracyjnych niezbędnych dla transpozycji tej dyrektywy lub nie powiadamiając Komisji o tych środkach,

— obciążenie Republiki Czeskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin dla dokonania transpozycji dyrektywy do krajowego porządku prawnego upłynął w dniu 30 października 2005 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 136 z dnia 30 kwietnia 2004 r., str. 34.

Skarga wniesiona w dniu 27 lutego 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Czeskiej

(Sprawa C-116/07)

(2007/C 95/55)

Język postępowania: czeski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: B. Stromsky i M. Šimerdová, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Czeska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że Republika czeska uchybiła zobowiązaniom państwa członkowskiego, które ciąży na niej na mocy art. 3 dyrektywy 2004/28/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. zmieniającej dyrektywę 2001/82/WE⁽¹⁾ w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do weterynaryjnych produktów leczniczych, ponieważ nie ustanowiła wszystkich przepisów ustawowych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do tej dyrektywy ani nie poinformowała o nich Komisji;
- obciążenie Republiki czeskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy do krajowego porządku prawnego upłynął w dniu 30 października 2005 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 136 z 30.4.2004, str. 58.

Skarga wniesiona w dniu 27 lutego 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Czeskiej

(Sprawa C-117/07)

(2007/C 95/56)

Język postępowania: czeski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: B. Stromsky i M. Šimerdová)

Strona pozwana: Republika Czeska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie przyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy Komisji 2005/28/WE⁽¹⁾ z dnia 8 kwietnia 2005 r. ustalającej zasady oraz szczegółowe wytyczne dobrej praktyki klinicznej w odniesieniu do badanych produktów leczniczych przeznaczonych do stosowania u ludzi, a także wymogi zatwierdzania produkcji oraz przewozu takich produktów, a w każdym razie nie powiadamiając o nich Komisji, Republika Czeska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciąży na mocy art. 31 ust 1 tej dyrektywy,
- obciążenie Republiki Czeskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy do prawa krajowego upłynął dnia 29 stycznia 2006 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 91, str. 13.

Skarga wniesiona w dniu 27 lutego 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Finlandii

(Sprawa C-118/07)

(2007/C 95/57)

Język postępowania: fiński

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: M. Huttunen, H. Stovlbaek i B. Martenczuk)

Strona pozwana: Republika Finlandii

Żądania strony skarżącej:

- stwierdzenie, że Republika Finlandii nie dochowała zobowiązań, które ciąży na niej na mocy art. 307 traktatu WE przez to, że nie zastosowała wszelkich właściwych środków, o których mowa w art. 307 ust. 2 WE, w celu wyeliminowania niezgodności w dotyczących przepływów postanowieniach znajdujących się w dwustronnych umowach o popieraniu inwestycji zawartych z Federacją Rosyjską (dawnym ZSRR), Białorusią, Chinami, Malesją, Sri Lanką i Uzbekistanem;
- obciążenie Republiki Finlandii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga dotyczy dwustronnych umów o popieraniu inwestycji, które Republika Finlandii zawarła przed przystąpieniem do Unii Europejskiej z Federacją Rosyjską, Białorusią, Chinami, Malesją, Sri Lanką i Uzbekistanem. Postanowienia znajdujące się w tych umowach dotyczą przepływów kapitału i płatności związanych z inwestycjami. Komisja twierdzi, że postanowienia znajdujące się w tych umowach są sprzeczne z prawem wspólnotowym przez to, że uniemożliwiają Republice Finlandii przestrzeganie przepisów wydanych przez instytucje wspólnotowe na podstawie art. 57 ust. 2 WE, art. 59 WE i art. 60 ust. 1 WE. Jako że umowy te zostały zawarte przed przystąpieniem Republiki Finlandii do Unii Europejskiej, zgodnie z art. 307 ust. 2 WE Republika Finlandii zobowiązana jest do zastosowania wszelkich właściwych środków w celu wyeliminowania niezgodności znajdujących się w tych umowach.

Skarga wniesiona dnia 27 lutego 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Niderlandów

(Sprawa C-120/07)

(2007/C 95/58)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: B. Stromsky i H. van Vliet)

Strona pozwana: Królestwo Niderlandów

Żądania strony skarżącej

Komisja wnosi do Trybunału o:

- stwierdzenie, że nie przyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy 2004/24/WE⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. zmieniającej dyrektywę 2001/83/WE w sprawie wspólnotowego kodeksu dotyczącego produktów leczniczych stosowanych u ludzi, w odniesieniu do tradycyjnych ziołowych produktów leczniczych, a w każdym razie nie powiadamiając o nich Komisji, Królestwo Niderlandów uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy tej dyrektywy;
- obciążenie Królestwa Niderlandów kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy do prawa krajowego upłynął dnia 30 października 2005 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 136, str. 85.

Skarga wniesiona w dniu 28 lutego 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Francuskiej

(Sprawa C-121/07)

(2007/C 95/59)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: B. Stromsky i C. Zadra, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Francuska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie podejmując wszelkich działań w celu wykonania wyroku Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich z dnia 15 lipca 2004 r. w sprawie C-419/03⁽¹⁾, dotyczącego braku transpozycji do prawa krajowego przepisów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/18/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zamierzonego uwalniania do środowiska organizmów zmodyfikowanych genetycznie i uchylającej dyrektywę Rady 90/220/EWG⁽²⁾, które różnią się lub wykraczają poza zakres dyrektywy Rady 90/220/EWG z dnia 23 kwietnia 1990 r. w sprawie zamierzonego uwalniania do środowiska organizmów zmodyfikowanych genetycznie⁽³⁾ Republika Francuska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 228 ust. 1 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską;
- nakazanie Republice Francuskiej zapłatę na rzecz Komisji Wspólnot Europejskich, na konto „środki własne Wspólnoty Europejskiej” okresowej kary pieniężnej w wysokości 366 744 EUR za każdy dzień zwłoki w wykonaniu wyroku w sprawie C-419/03, licząc od dnia wydania wyroku w niniejszej sprawie do dnia wykonania w pełni wyroku w sprawie C-419/03;
- nakazanie Republice Francuskiej zapłaty na rzecz Komisji Wspólnot Europejskich, na konto „środki własne Wspólnoty Europejskiej” ryczałtu w kwocie 43 660 EUR za każdy dzień zwłoki w wykonaniu wyroku w sprawie C-419/03 do dnia:
 - wykonania w pełni wyroku w sprawie C-419/03 (o ile nie nastąpi to przed wydaniem wyroku w niniejszej sprawie),
 - wydania wyroku w niniejszej sprawie (o ile do tej chwili, wyrok w sprawie C-419/03 nie został wykonany w pełni)
- obciążenie Republiki Francuskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W ponad cztery lata od wygaśnięcia terminu na transpozycję dyrektywy 2001/18 i ponad 28 miesięcy od dnia wydania wyroku Trybunału z dnia 15 lipca 2004 r. w sprawie C-419/03, stwierdzającego uchybienie zobowiązaniu do transpozycji dyrektywy, Republika Francuska wciąż nie podjęła działań koniecznych w celu wykonania rzeczonoego wyroku. Komisja proponuje zatem obciążenie tego państwa grzywną, jak również okresową karą pieniężną odzwierciedlającą powagę tego naruszenia i jego wpływ na realizację celów wyznaczonych przez prawodawcę wspólnotowego.

⁽¹⁾ Dotychczas nieopublikowany w Zbiorze.

⁽²⁾ Dz.U. L 106, str. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 117, str. 15.

**Odwołanie od postanowienia Sądu Pierwszej Instancji
wydanego w dniu 1 grudnia 2006 r. w sprawie T-203/06,
Eurostrategies sprl przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich,
wniesione w dniu 28 lutego 2007 r. przez
Eurostrategies SPRL**

(Sprawa C-122/07 P)

(2007/C 95/60)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Eurostrategies SPRL (przedstawiciele: R.A. Lang i S. Crosby, solicitors)

Druga strona postępowania: Komisji Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie postanowienia Sądu Pierwszej Instancji z dnia 1 grudnia 2006 r. wydanego w sprawie T-203/06, jedynie w odniesieniu do jego uzasadnienia;
- zasądzenie kosztów postępowania na korzyść wnoszącej odwołanie.

Zarzuty i główne argumenty

- 1) Sąd Pierwszej Instancji naruszył zasadę równości broni, ustanowioną w art. 6 ust. 1 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka oraz w traktacie o Unii Europejskiej, odmawiając wysłuchania wersji strony wnoszącej odwołanie dotyczącej tego, czy otrzymała ona „odповідь o tym, że sprawa jest w toku rozpatrywania”, co w przypadku jej otrzymania przez wnoszącą odwołanie wydłużałoby termin Komisji o piętnaście dni, czyniąc zbytecznym wniesienie sprawy do tego Sądu.

Ponadto Sąd Pierwszej Instancji nie wysłuchał stanowiska strony wnoszącej odwołanie dotyczącego drugiego pisma Komisji, które, jak utrzymuje Komisja, zostało wysłane pocztą elektroniczną, lecz w rzeczywistości zostało wysłane faksem.

- 2) Sąd Pierwszej Instancji naruszył rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji⁽¹⁾ przyjmując, iż Komisja miała prawo do przedłużenia terminu o 15 dni na podstawie art. 8 ust. 2 rozporządzenia pomimo braku dowodu spełnienia przesłanek takiego przedłużenia. Jedną z przesłanek jest to, że „wnioskodawca zostanie powiadomiony”. Niemniej jednak, jedynym dowodem przedstawionym przez Komisję w tym względzie było to, że wiadomość została wysłana za pomocą poczty elektronicznej, nie zaś to, że została ona otrzymana. Wnosząca odwołanie utrzymuje, iż wiadomość elektroniczna nie ma skutku prawnego, do czasu jej przeczytania przez adresata. W ten sposób nie doszło do powiadomienia, a tym samym nie zostały spełnione przesłanki art. 8 ust. 2 rozporządzenia 1049/2001.
- 3) Sąd Pierwszej Instancji naruszył obowiązkową zasadę postępowania, poprzez nieprzystąpienie do oceny dowodów w celu wydania swojego orzeczenia. Strona wnosząca odwołanie powołuje art. 47 § 1 i 67 § 3 regulaminu Sądu Pierwszej

Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 2 maja 1991 r., jako przykłady obowiązku przeprowadzenia oceny dowodów.

- 4) Sąd Pierwszej Instancji popełnił oczywisty błąd w ustaleniach wypaczając ewidentne znaczenia przedstawionych mu dowodów. Zdaniem wnoszącej odwołanie przedstawiony dowód w żaden sposób nie świadczy o tym, że Komisja powiadomiła o swoim wniosku o 15-dniowe przedłużenie terminu.
- 5) Pomocniczo, w odniesieniu do zarzutu czwartego, Sąd Pierwszej Instancji popełnił błąd co do prawa wspólnotowego przyjmując, że wiadomość elektroniczna wywołuje skutki prawne z chwilą jej wysłania, a nie otrzymania.

(¹) Dz. U. L 145, str. 43.

**Skarga wniesiona dnia 28 lutego 2007 r. — Komisja
Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Niderlandów**

(Sprawa C-123/07)

(2007/C 95/61)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: B. Stromsky i H. van Vliet)

Strona pozwana: Królestwo Niderlandów

Żądania strony skarżącej

Komisja wnosi do Trybunału o:

- stwierdzenie, że nie przyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy 2004/27/WE⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. zmieniającej dyrektywę 2001/83/WE w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi, a w każdym razie nie powiadamiając o nich Komisji, Królestwo Niderlandów uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy tej dyrektywy,
- obciążenie Królestwa Niderlandów kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy do prawa krajowego upłynął dnia 30 października 2005 r.

(¹) Dz.U. L 136, str. 34.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden w dniu 2 marca 2007 r. — J. C. M. Beheer B.V. przeciwko Staatssecretaris van Financiën

(Sprawa C-124/07)

(2007/C 95/62)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: J. C. M. Beheer B.V.

Strona pozwana: Staatssecretaris van Financiën

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 13 część B lit. a) szóstej dyrektywy ⁽¹⁾ obejmuje działalność osoby (prawnej), która wykonuje działalność charakterystyczną i zasadniczą dla maklera ubezpieczeniowego i jego przedstawiciela, w przypadku gdy działa ona przy zawieraniu umów ubezpieczenia w imieniu innego maklera ubezpieczeniowego lub jego przedstawiciela?

⁽¹⁾ Szósta dyrektywa Rady (77/388/EWG) z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliczona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, str. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Rejonowy w Jaworznie (Rzeczpospolita Polska) w dniu 7 marca 2007 — Piotr Kawala/Gmina Miasta Jaworzna

(Sprawa C-134/07)

(2007/C 95/63)

Język postępowania: polski

Sąd krajowy

Sąd Rejonowy w Jaworznie

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Piotr Kawala

Strona pozwana: Gmina Miasta Jaworzna

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 90 TWE stanowił przeszkodę w stosowaniu §1 rozporządzenia z dnia 28 lipca 2003 r. wydanego przez Ministra Infrastruktury w sprawie wysokości opłat za kartę pojazdu, w zakresie w jakim uzależnia zarejestrowanie pojazdu sprowadzonego spoza Rzeczypospolitej Polskiej, z innego państwa członkowskiego, od uiszczenia opłaty za wydanie karty pojazdu w kwocie 500 zł?

Skarga wniesiona w dniu 13 marca 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Szwecji

(Sprawa C-145/07)

(2007/C 95/64)

Język postępowania: szwedzki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: K. Simonsson i R. Vidal Puig)

Strona pozwana: Królestwo Szwecji

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że Królestwo Szwecji uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy dyrektywy 2003/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 czerwca 2003 r. w sprawie zgłaszania zdarzeń w lotnictwie cywilnym ⁽¹⁾ przez to, że nie przyjęło przepisów ustawodawczych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do tej dyrektywy, a w każdym razie przez to, że nie notyfikowało tych przepisów Komisji oraz

— obciążenie Królestwa Szwecji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transponowania dyrektywy do krajowego porządku prawnego upłynął w dniu 4 lipca 2005 r.

⁽¹⁾ JO L 167 z 4 lipca 2003, str. 23.

Skarga wniesiona w dniu 13 marca 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Szwecji

(Sprawa C-146/07)

(2007/C 95/65)

Język postępowania: szwedzki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: K. Simonsson i W. Wils)

Strona pozwana: Królestwo Szwecji

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że poprzez nieprzyjęcie wszystkich przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wykonania dyrektywy 2001/84/WE⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 września 2001 r. w sprawie prawa autora do wynagrodzenia z tytułu odsprzedaży oryginalnego dzieła sztuki, a w każdym razie poprzez niepowiadomienie Komisji o przyjęciu takich przepisów, Królestwo Szwecji uchybiało zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy powołanej dyrektywy;
- obciążenie Królestwa Szwecji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin na transpozycję dyrektywy upłynął w dniu 31 grudnia 2005 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 272, str. 32.

Skarga wniesiona w dniu 13 marca 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Francuskiej

(Sprawa C-147/07)

(2007/C 95/66)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: S. Pardo Quintillán, J. Hottiaux, J.-B. Laignelot, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Francuska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów niezbędnych w celu zastosowania się do art. 4 dyrektywy Rady 98/83 z dnia 3 listopada 1998 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi⁽¹⁾, Republika Francuska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążą na mocy tej dyrektywy;
- obciążenie Republiki Francuskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Jakość wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi we Francji nie jest zgodna z przepisami dyrektywy 98/83, ponieważ ustanowione przez nią progi są regularnie przekraczane w odniesieniu do azotanów i pestycydów w departamentach Deux-Sèvres, Charente-Maritime i Vendée.

⁽¹⁾ Dz.U. L 330, str. 32.

Skarga wniesiona w dniu 14 marca 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Węgierskiej

(Sprawa C-148/07)

(2007/C 95/67)

Język postępowania: węgierski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: V. Bottka i K. Mojzesowicz, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Węgierska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że poprzez brak zniesienia ograniczeń w świadczeniu usług telewizji kablowej ustanowionych przez art. 115 ust. 4 ustawy I z 1996 r. o radiofonii i telewizji, Republika Węgierska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 2 ust. 3 dyrektywy 2002/77/WE⁽¹⁾ Komisji z dnia 16 września 2002 r. w sprawie konkurencji na rynkach sieci usług łączności elektrycznej;
- obciążenie Republiki Węgierskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin do dokonania transpozycji dyrektywy do prawa krajowego upłynął w dniu 30 kwietnia 2004 r.

Zdaniem Komisji Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 2 ust. 3 dyrektywy 200/77/WE, ograniczając w ustawie o radiofonii i telewizji prawo usługodawców świadczących usługi telewizji kablowej do rozpowszechniania programów, w ten sposób, iż zasięg terytorialny nie może przekraczać jednej trzeciej populacji.

(¹) Dz.U. L 249, str. 21.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 1 lutego 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-71/06) (¹)

(2007/C 95/68)

Język postępowania: włoski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

(¹) Dz.U. C 74 z 25.3.2006.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 15 lutego 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-124/06) (¹)

(2007/C 95/69)

Język postępowania: grecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

(¹) Dz.U. C 96 z 22.4.2006.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 26 lutego 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Krajský soud v Praze — Republika Czeska) — Ochranný svaz autorský pro práva k dílům hudebním (OSA) przeciwko Miloslavovi Levowi

(Sprawa C-282/06) (¹)

(2007/C 95/70)

Język postępowania: czeski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

(¹) Dz.U. C 212 z 2.9.2006.

SĄD PIERWSZEJ INSTANCJI

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 22 marca 2007 r. —
SIGLA przeciwko OHIM — Elleni Holding (VIPS)

(Sprawa T-215/03) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego VIPS — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy VIPS — Artykuł 8 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 40/94 — Artykuł 74 rozporządzenia (WE) nr 40/94 — Zasada dyspozycyjności — Prawo do obrony)

(2007/C 95/71)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: SIGLA SA (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat E. Armijo Chávarri)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciele: I. de Medrano Caballero i G. Schneider, pełnomocnicy)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Elleni Holding BV (Alphen aan de Rijn, Niderlandy)

Przedmiot sprawy

Skarga na decyzję Trzeciej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 1 kwietnia 2003 r. (sprawa R 1127/2000-3) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między SIGLA SA a Elleni Holding BV.

Sentencja wyroku

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Trzeciej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 1 kwietnia 2003 r. (sprawa R 1127/2000-3).
- 2) Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) pokrywa koszty poniesione przez skarżącą.

⁽¹⁾ Dz.U. C 200 z 23.8.2003.

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 15 marca 2007 r. —
Katalagarianakis przeciwko Komisji

(Sprawa T-402/03) ⁽¹⁾

(Urzędnicy — Powołanie — Zmiana zaszeregowania do grupy i na stopień — Zastosowanie orzecznictwa Trybunału — Artykuł 5, art. 31 ust. 2, art. 32 akapit drugi, art. 45 i 62 regulaminu pracowniczego)

(2007/C 95/72)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Georgios Katalagarianakis (Overijse, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis i É. Marchal)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: J. Currall i H. Krämer, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Wniosek o uchylenie decyzji Komisji o zmianie i ustaleniu zaszeregowania skarżącego w chwili jego powołania na grupę A6, pierwszy stopień, o zmianie i późniejszym ustaleniu zaszeregowania na grupę A5, trzeci stopień w dniu 1 kwietnia 2000 r. i ustalającej datę rozpoczęcia biegu jej skutków finansowych na dzień 5 października 1995 r.

Sentencja wyroku

- 1) Decyzja Komisji z dnia 14 kwietnia 2003 r. zostaje uchylona w zakresie, w jakim ustala datę rozpoczęcia biegu jej skutków finansowych na dzień 5 października 1995 r.
- 2) Komisja przeprowadzi porównanie zasług skarżącego z zasługami urzędników awansowanych do grupy zaszeregowania A5 w ramach każdego postępowania w sprawie awansu począwszy od dnia 1 maja 1993 r.
- 3) W następstwie tego porównania i w związku niemożnością zapewnienia skarżącemu przez Komisję awansu do grupy zaszeregowania, która wydawałaby się uzasadniona, wzywa się strony do zawarcia ugody w przedmiocie właściwego odszkodowania.

4) Strony poinformują Sąd w terminie trzech miesięcy od dnia ogłoszenia niniejszego wyroku o treści ugody, do której zawarcia ewentualnie doszło lub, w braku takiej ugody, o ich szacunkach kwotowych odnośnie do poniesionej szkody.

5) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.

6) Zastrzega się rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów.

(¹) Dz.U. C 35 z 7.2.2004 r.

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 15 marca 2007 r. — Dascalu przeciwko Komisji

(Sprawa T-430/03) (¹)

(Urzednicy — Powołanie — Przegląd zaszeregowania do grupy i na stopień — Zastosowanie orzecznictwa Trybunału — Artykuł 5, art. 31 ust. 2, art. 32 akapit drugi, art. 45, art. 62 regulaminu pracowniczego)

(2007/C 95/73)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Iosif Dascalu (Kraainem, Belgia) (przedstawiciel: N. Lhoëst, avocat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: początkowo C. Berardis-Kayser, L. Lozano Palacios i H. Krämer, następnie C. Berardis-Kayser i H. Krämer, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Wniosek o uchylenie decyzji Komisji z dnia 23 grudnia 2002 r. oraz z dnia 14 kwietnia 2003 r. w sprawie zmiany grupy zaszeregowania skarżącego w zakresie, w jakim dokonują one jego zaszeregowania na dzień jego powołania do grupy A6 stopień pierwszy, ustalają dzień 5 października 1995 r. jako dzień, w którym wywołują one skutki finansowe oraz nie dokonują odtworzenia grupy skarżącego oraz, o ile to konieczne, wniosek o uchylenie decyzji oddalających zażalenia skarżącego, a także wniosek o naprawienie podniesionej szkody wynikającej z tych decyzji.

Sentencja wyroku

1) Decyzja Komisji z dnia 14 kwietnia 2003 r. zostaje uchylona w zakresie, w jakim ustala datę początkową jej skutków finansowych na dzień 5 października 1995 r.

2) Komisja dokona porównania zasług skarżącego i urzędników awansowanych do grupy A5 począwszy od dnia 16 kwietnia 1993 r., a następnie do grupy A4 począwszy od dnia 16 stycznia 1998 r.

3) W następstwie tego porównania, gdyby Komisja nie była w stanie awansować skarżącego, który to awans okazałby się uzasadniony, strony zawrą ugodę w przedmiocie stosownego odszkodowania biorąc w razie potrzeby pod uwagę żądanie odszkodowania wniesione przez skarżącego.

4) Strony poinformują Sąd w terminie trzech miesięcy od ogłoszenia niniejszego wyroku o treści zawartej przez siebie ugody, wobec jej braku o swych kwotowo wyrażonych wnioskach w przedmiocie poniesionej szkody.

5) Skarga zostaje oddalona w pozostałym zakresie.

6) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

(¹) Dz.U. C 47 z 21.2.2004 r.

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 14 marca 2007 r. — Aluminium Silicon Mill Products przeciwko Radzie

(Sprawa T-107/04) (¹)

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Dumping — Przywóz krzemu pochodzącego z Rosji — Szkoda — Związek przyczynowy)

(2007/C 95/74)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Aluminium Silicon Mill Products GmbH (Zug, Szwajcaria) (przedstawiciele: A. Willems i L. Ruessmann, adwokaci)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Bishop, pełnomocnik, wspierany przez G. Berrischa, adwokata)

Interwenient popierający żądania strony pozwanej: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: T. Scharf oraz K. Talabér Ricz, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Wniosek o stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (WE) nr 2229/2003 z dnia 22 grudnia 2003 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe i stanowiącego o ostatecznym poborze tymczasowego cła nałożonego na przywóz krzemu pochodzącego z Rosji (Dz.U. L 339, str. 3)

Sentencja wyroku

1) Artykuł 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 2229/2003 z dnia 22 grudnia 2003 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe i stanowiącego o ostatecznym poborze tymczasowego cła nałożonego na przywóz krzemu pochodzącego z Rosji, jest nieważny w zakresie, w jakim nakłada cło antydumpingowe na skarżącą.

2) Rada poniesie własne koszty oraz koszty skarżącej.

3) Komisja pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 106 z 30.4.2004.

**Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 7 marca 2007 r. —
Sequeira Wandschneider przeciwko Komisji**

(Sprawa T-110/04) (¹)

(Urzednicy — Sprawozdanie z przebiegu kariery zawodowej — Postępowanie w sprawie oceny za lata 2001/2002 — Skarga o uchylenie — Uzasadnienie — Ocena zasług — Dowody — Skarga o odszkodowanie)

(2007/C 95/75)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Paulo Sequeira Wandschneider (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: początkowo G. Vandersanden i A. Finchelstein, następnie G. Vandersanden i C. Ronzi, avocats)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: G. Berscheid i H. Tserapa-Lacombe, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Wniosek o uchylenie decyzji z dnia 23 kwietnia 2003 r. w sprawie sprawozdania z przebiegu kariery zawodowej sporządzonego dla skarżącego za okres od dnia 1 lipca 2001 r. do dnia 31 grudnia 2002 r. oraz wniosek o zasądzenie odszkodowania.

Sentencja wyroku

1) Decyzja z dnia 23 kwietnia 2003 r. w sprawie sprawozdania z przebiegu kariery zawodowej sporządzonego dla skarżącego za okres od dnia 1 lipca 2001 r. do dnia 31 grudnia 2002 r. zostaje uchylona.

2) Skarga o odszkodowanie zostaje oddalona.

3) Komisja poniesie całość kosztów postępowania.

(¹) Dz.U. C 106 z 30.4.2004 r.

**Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 8 marca 2007 r. —
France Télécom przeciwko Komisji**

(Sprawa T-339/04) (¹)

(Konkurencja — Decyzja nakazująca podporządkowanie się kontroli — Lojalna współpraca z sądami krajowymi — Lojalna współpraca w krajowych organami ochrony konkurencji — Artykuł 20 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 — Obwieszczenie Komisji w sprawie współpracy w ramach sieci organów ochrony konkurencji — Uzasadnienie — Proporcjonalność)

(2007/C 95/76)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: France Télécom, dawniej Wanadoo SA (Paryż, Francja) (przedstawiciele: H. Calvet i M.-C. Rameau, avocats)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: É. Gippini Fournier i O. Beynet, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji nr C (2004) 1929 z dnia 18 maja 2004 r. w sprawie nr COMP/C-1/38.916, nakazującej France Télécom SA oraz wszystkim przedsiębiorstwom kontrolowanym przez nią, w tym Wanadoo SA oraz wszystkim przedsiębiorstwom bezpośrednio lub pośrednio kontrolowanym przez Wanadoo SA, podporządkowanie się kontroli na podstawie art. 20 ust.4 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 [WE] i 82 [WE] (Dz.U. nr L 1, str. 1)

Sentencja wyroku

1) Skarga zostaje oddalona.

2) Skarżąca zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 262 z 23.10.2004.

**Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 8 marca 2007 r. —
France Télécom przeciwko Komisji**

(Sprawa T-340/04) ⁽¹⁾

*(Konkurencja — Decyzja o przeprowadzeniu kontroli —
Lojalna współpraca z sądami krajowymi — Lojalna współ-
praca z krajowymi urzędami ds. konkurencji — Artykuł 20
ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 — Uzasadnienie —
Proporcjonalność — Nowy zarzut — Niedopuszczalność)*

(2007/C 95/77)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: France Télécom SA (Paryż, Francja) (przedstawi-
ciele: adwokaci C. Clarenc i J. Ruiz Calzado)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele:
pełnomocnicy É. Gippini Fournier i O. Beynet)

Przedmiot sprawy

Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji nr C (2004) 1929 z
dnia 18 maja 2004 r. w sprawie nr COMP/C-1/38.916 nakazu-
jącej France Télécom SA oraz wszystkim przedsiębiorstwom
bezpośrednio lub pośrednio kontrolowanym przez nią, w tym
Wanadoo S.A. podporządkowanie się kontroli na podstawie
art. 20 ust.4 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 z dnia
16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł
konkurencji ustanowionych w art. 81 [WE] i 82 [WE] (Dz.U.
2003, L 1, str. 1).

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Skarżąca zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 262 z 23.10.2004.

**Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 6 marca 2007 r. —
Golf USA przeciwko OHIM (GOLF USA)**

(Sprawa T-230/05) ⁽¹⁾

*(Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie słownego wspól-
notowego znaku towarowego GOLF USA — Bezwzględne
podstawy odmowy rejestracji — Charakter odróżniający —
Brak charakteru odróżniającego)*

(2007/C 95/78)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Golf USA, Inc. (Oklahoma City, Oklahoma,
Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: adwokat A. de Bosch
Kemper-de Hilster)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku
Wewnętrznego (przedstawiciele: S. Laitinen i G. Schneider,
pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia
25 kwietnia 2005 r. (sprawa R 823/2004-2), w której odmó-
wiono rejestracji słownego znaku towarowego GOLF USA.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Skarżąca zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 205 z 20.8.2005.

**Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 22 marca 2007 r. —
Brinkmann przeciwko OHIM — Terra Networks
(Terranus)**

(Sprawa T-322/05) ⁽¹⁾

*(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie
sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku
towarowego Terranus — Wcześniejszy graficzny wspólnotowy
i krajowy znak towarowy terra — Względna podstawa
odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w
błąd — Podobieństwo towarów i oznaczeń — Artykuł 8 ust. 1
lit. b) rozporządzenia nr 40/94)*

(2007/C 95/79)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Carsten Brinkmann (Kolonja, Niemcy) (przedsta-
wiciel: adwokat K. van Bebber)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku
Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciele:
początkowo T. Eichenberg, a następnie G. Schneider, pełnomoc-
nicy)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również:
Terra Networks, SA (Pozuelo de Alarcón, Hiszpania)

Przedmiot sprawy

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 10 czerwca 2005 r. (sprawa R 1145/2004-1) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Terra Network, SA a Carsten Brinkmann.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Skarżący zostaje obciążony kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 281 z 12.11.2005.

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 22 marca 2007 r. — Saint-Gobain Pam przeciwko OHIM — Propamsa (PAM PLUVIAL)

(Sprawa T-364/05) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego PAM PLUVIAL — Wcześniejsze graficzne krajowe znaki towarowe PAM — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Dowód używania — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) i art. 43 rozporządzenia (WE) nr 40/94)

(2007/C 95/80)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Saint-Gobain Pam SA (Nancy, Francja) (przedstawiciele: adwokaci J. Blanchard i G. Marchais)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: A. Rassat, pełnomocnik)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Propamsa, SA (Barcelona, Hiszpania)

Przedmiot sprawy

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 15 kwietnia 2005 r. (sprawa R 414/2004-4) w sprawie rejestracji oznaczenia słownego PAM PLUVIAL, odnoszącą się do postępowania w sprawie sprzeciwu między Propamsa, SA a Saint-Gobain Pam S.A.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona
- 2) Skarżąca, Saint-Gobain Pam S.A., zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 315 z 10.12.2005.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 5 marca 2007 r. — Beyatli i Candan przeciwko Komisji

(Sprawa T-455/04) (¹)

(Urzednicy — Otwarty konkurs — Ogłoszenie o konkursie — Termin — Zażalenie — Niedopuszczalność)

(2007/C 95/81)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Derya Beyatli (Nikozja, Cypr) i Armagan Candan (Istanbul, Turcja) (przedstawiciel: A. Demetriades, avokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: J. Currall i H. Kraemer, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Wniosek o uchylenie decyzji z dnia 5 maja 2004 r. przewodniczącego komisji konkursowej otwartego konkursu EPSO/A/1/03 informującej skarżących o ich niepowodzeniu na testach pisemnych

Sentencja postanowienia

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Każda ze stron pokryje koszty własne.

(¹) Dz.U. C 57 z 5.3.2005 r.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 27 lutego 2007 r. — SP Entertainment Development przeciwko Komisji

(Sprawa T-44/05) (¹)

(Pomoc państwa — Akt podlegający zaskarżeniu — Niedopuszczalność)

(2007/C 95/82)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: SP Entertainment Development GmbH (Norderfriedrichskoog, Niemcy) (przedstawiciel: C. Demleitner, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciel: V. Kreuzschitz, pełnomocnik)

Przedmiot sprawy

Skarga o stwierdzenie nieważności decyzji zawartej w piśmie Komisji z dnia 20 października 2004 r. dotyczącej odzyskania pomocy państwa przyznanej Space Park Development GmbH & Co. KG przez władze niemieckie.

Sentencja postanowienia

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Skarżąca, SP Entertainment Development GmbH, zostaje obciążona całością kosztów postępowania.

(¹) Dz.U. C 115 z 14.5.2005.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 5 lutego 2007 r. — Sinara Handel przeciwko Radzie i Komisji

(Sprawa T-91/05) (¹)

(Kwestie incydentalne — Zarzut niedopuszczalności — Skarga o odszkodowanie — Utracone korzyści — Wniosek o zwrot cel antydumpingowych — Brak właściwości)

(2007/C 95/83)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Sinara Handel GmbH (Kolonia, Niemcy) (przedstawiciele: K. Adamantopoulos i E. Petritsi, adwokaci)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: J.-P. Hix, pełnomocnik, wspierany przez G. Berrischa, adwokata) oraz Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: N. Khan i T. Scharf, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Skarga o odszkodowanie na podstawie art. 288 WE mająca na celu naprawienie szkody wyrządzonej poprzez ustanowienie rozporządzenia Rady (WE) nr 2320/97 z dnia 17 listopada 1997 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych rur i przewodów bez szwu z żelaza lub stali niestopowej pochodzących z Węgier, Polski, Rosji, Republiki Czeskiej, Rumunii oraz Republiki Słowackiej, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 1189/93 oraz kończącego postępowanie w odniesieniu do takiego przywozu z Republiki Chorwacji (Dz.U. L 322, str. 1).

Sentencja postanowienia

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Skarżąca Sinara Handel GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 115 z 14.5.2005.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 26 lutego 2007 r. — Europaïki Dynamiki przeciwko Komisji

(Sprawa T-205/05) (¹)

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Klauzula arbitrażowa — Program eContent — Rozwiązanie umowy — Zwrot — Niedopuszczalność)

(2007/C 95/84)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Europaïki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Atena, Grecja)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: M. Wilderspin i M. Patkova, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Wniosek o stwierdzenie nieważności, po pierwsze, decyzji Komisji z dnia 16 maja 2003 r. w sprawie rozwiązania umowy EDC-53007 eEBO/27873, po drugie, decyzji Komisji z dnia 12 listopada 2004 r. w sprawie zwrotu skarżącej kosztów wykonanych prac w kwocie nieprzekraczającej 85 971 EUR, a po trzecie, decyzji Komisji z dnia 7 marca 2005 r. w sprawie żądania od skarżącej zapłaty kwoty 59 485 EUR

Sentencja postanowienia

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Skarżąca pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję.

(¹) Dz.U. C 193 z 6.8.2005.

Postanowienie prezesa Sądu Pierwszej Instancji z dnia 16 lutego 2007 r. — Węgry przeciwko Komisji

(Sprawa T-310/06 R)

(Środek tymczasowy — Wniosek o zawieszenie wykonania aktu — Rolnictwo — Wspólna organizacja rynku zbóż — Przejęcia kukurydzy przez agencje interwencyjne — Rozporządzenie (WE) nr 1572/2006 — Brak okoliczności niecierpiących zwłoki)

(2007/C 95/85)

Język postępowania: węgierski

Strony

Strona skarżąca: Republika Węgierska [przedstawiciel: J. Fazekas, pełnomocnik]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich [przedstawiciele: F. Clotuche-Duvieusart i Z. B. Pataki, pełnomocnicy]

Przedmiot sprawy

Wniosek o zawieszenie wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Komisji (WE) nr 1572/2006 z dnia 18 października 2006 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 824/2000 ustanawiające procedury przejścia zbóż przez agencje interwencyjne oraz metody analizy do oznaczania jakości zbóż (Dz.U. L 290, str. 29).

Sentencja postanowienia

- 1) Wniosek zostaje oddalony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Postanowienie prezesa Sądu Pierwszej Instancji z dnia 1 marca 2007 r. — FMC Chemical i in. przeciwko EFSA

(Sprawa T-311/06 RI, T-311/06 RII, T-312/06 R i T-313/06 R)

(Środek tymczasowy — Wniosek o zawieszenie wykonania aktu — Dyrektywa 91/414/EWG — Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności — Niedopuszczalność)

(2007/C 95/86)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: FMC Chemical SPRL (Bruksela, Belgia); Arysta Lifesciences SAS (Noguères, Francja); Otsuka Chemical Co. Ltd

(Osaka, Japonia) (przedstawiciele: C. Mereu, K. Van Maldegem, adwokaci)

Strona pozwana: Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) (przedstawiciele: A. Cuvillier i D. Detken, pełnomocnicy)

Intervenient popierający stronę pozwaną: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciel: B. Doherty, pełnomocnik)

Przedmiot sprawy

Wniosek o zawieszenie wykonania aktów EFSA z dnia 28 lipca i 28 sierpnia 2006 r., dotyczących oceny substancji czynnych karbofuranu, karbosulfanu i benfurakaru w rozumieniu dyrektywy Rady nr 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotyczącej wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. L 230, str. 1), jak również o zastosowanie innych środków tymczasowych.

Sentencja postanowienia

- 1) Sprawy T-311/06 RI, T-311/06 RII, T-312/06 R i T-313/06 R zostają połączone w celu wydania niniejszego postanowienia.
- 2) Wnioski zostają oddalone.
- 3) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Postanowienie prezesa Sądu Pierwszej Instancji z dnia 26 lutego 2007 r. — Icuna.Com przeciwko Parlamentowi

(Sprawa T-383/06 R)

(Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Wniosek o zawieszenie wykonania — Umorzenie postępowania)

(2007/C 95/87)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Icuna.Com SCRL (Braine-le-Château, Belgia) (przedstawiciele: J. Windey oraz P. Bandt, adwokaci)

Strona pozwana: Parlament Europejski (przedstawiciele: O. Caisou-Rousseau oraz M. Ecker, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek o zastosowanie środka tymczasowego w postaci zawieszenia wykonania decyzji Parlamentu Europejskiego z dnia 1 grudnia 2006 r., na mocy której przyjęto ofertę spółki Mostra i odrzucono ofertę skarżącej w ramach zaproszenia do składania ofert EP/DGINFO/WEBTV/2006/2003 oraz, stosownie do okoliczności, zawieszenia wykonania umowy podpisanej ze spółką Mostra, do czasu rozpoznania przez Sąd sprawy w postępowaniu głównym.

Sentencja

- 1) Wniosek o zastosowanie środka tymczasowego jest bezprzedmiotowy.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Postanowienie prezesa Sądu Pierwszej Instancji z dnia 1 marca 2007 r. — Dow AgroSciences przeciwko EFSA

(Sprawa T-397/06 R)

(Środek tymczasowy — Wniosek o zawieszenie wykonania aktu — Dyrektywa 91/414/EWG — Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności — Niedopuszczalność)

(2007/C 95/88)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Dow AgroSciences Ltd (Hitchin, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: K. Van Maldegem i C. Mereu, adwokaci)

Strona pozwana: Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) (przedstawiciele: A. Cuvillier i D. Detken, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Wniosek o zawieszenie wykonania aktu EFSA z dnia 28 lipca 2006 r., uaktualnionego w dniu 6 października 2006 r. dotyczącego oceny substancji czynnej haloxyfopu-R w rozumieniu dyrektywy Rady nr 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotyczącej wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. L 230, str. 1), jak również o zastosowanie innych środków tymczasowych.

Sentencja postanowienia

- 1) Wniosek zostaje oddalony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Postanowienie prezesa Sądu Pierwszej Instancji z dnia 26 lutego 2007 r. — Sumitomo Chemical Agro Europe przeciwko Komisji

(Sprawa T-416/06 R)

(Środek tymczasowy — Wniosek o zawieszenie wykonania aktu — Dyrektywa 91/414/EWG — Brak okoliczności niecierpiących zwłoki)

(2007/C 95/89)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Sumitomo Chemical Agro Europe SAS (Saint-Didier-au-Mont-d'Or, Francja) (przedstawiciele: K. Van Maldegem i C. Mereu, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: A. L. Parpala i B. Doherty, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Wniosek zmierzający po pierwsze, do zawieszenia wykonania niektórych przepisów dyrektywy Komisji 2006/132/WE z dnia 11 grudnia 2006 r. zmieniającej dyrektywę Rady 91/414 w celu włączenia procymidonu jako substancji czynnej (Dz.U. L 349, str. 22), a po drugie do zarządzenia innych środków tymczasowych.

Sentencja postanowienia

- 1) Wniosek zostaje oddalony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Skarga wniesiona w dniu 20 lutego 2007 r. — Fahas przeciwko Radzie

(Sprawa T-49/07)

(2007/C 95/90)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Sofiane Fahas (Milkendorf, Niemcy) (przedstawiciel: F. Zillmer)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2002/848/WE z dnia 28 października 2002 r. wykonującej art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2580/2001 w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu i uchylającej decyzję 2002/460/WE, w której Rada określiła zaktualizowaną listę osób i podmiotów objętych zakresem zastosowania rozporządzenia oraz wszystkich decyzji Rady Unii Europejskiej przyjętych w międzyczasie, łącznie z decyzją 2006/1008/WE z dnia 21 grudnia 2006 r., która nadal pozostaje w mocy w zakresie, w jakim dotyczą skarżącego;
- stwierdzenie, iż wszystkie przywołane powyżej decyzje, w tym decyzja 2006/1008/WE z dnia 21 grudnia 2006 r., nie znajdują zastosowania względem skarżącego;
- zasądzenie od Rady Unii Europejskiej na rzecz skarżącego odszkodowania z tytułu poniesionej szkody w wysokości, której określenie jest pozostawione uznaniu Sądu, lecz nie niższej aniżeli 2 000 EUR;
- obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząc niniejszą skargę skarżący kwestionuje decyzję 2006/1008/WE⁽¹⁾ i wszystkie wcześniej przyjęte decyzje, począwszy od decyzji 2002/848/WE⁽²⁾ w zakresie, w jakim jego nazwisko zostało wyraźnie wymienione w ich tekście.

W uzasadnieniu skargi skarżący podnosi w szczególności, że naruszone zostało jego prawo do obrony oraz prawo do skutecznej ochrony prawnej. Ponadto skarżący podnosi, iż decyzja 2006/1008/WE nie została uzasadniona i w związku z tym narusza art. 253 WE.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2006/1008/WE z dnia 21 grudnia 2006 r. wykonująca art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2580/2001 w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu (Dz.U. L 379, str. 123).

⁽²⁾ Decyzja Rady 2002/848/WE z dnia 28 października 2002 r. wykonująca art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2580/2001 w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu i uchylająca decyzję 2002/460/WE (Dz.U. L 295, str. 12).

Skarga wniesiona w dniu 23 lutego 2007 r. — Republika Portugalska przeciwko Komisji**(Sprawa T-50/07)**

(2007/C 95/91)

*Język postępowania: portugalski***Strony**

Strona skarżąca: Republika Portugalska (przedstawiciele: L. Inez Fernandes i P. Barros da Costa oraz adwokat M. Figueiredo)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 14 grudnia 2006 r. wyłączającej z finansowania wspólnotowego niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR)⁽¹⁾ w części, w której stosuje wobec Portugalii korektę finansową w wysokości 5 % obejmującą rośliny uprawne w odniesieniu do płatności dodatkowych za pszenicę durum w wysokości 3 945 827 EUR w ramach systemu wprowadzonego rozporządzeniem (WE) Rady nr 1251/1999 z dnia 17 maja 1999 r. ustanawiającym system wsparcia dla producentów niektórych roślin uprawnych⁽²⁾;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca przytacza następujące zarzuty:

- naruszenie art. 7 ust. 4 lit. a) tiret czwarte rozporządzenia nr 1258/1999⁽³⁾: w tym zarzucie skarżąca podnosi naruszenie obowiązku uzasadnienia i naruszenie istotnych wymogów proceduralnych;
- w odniesieniu do spóźnionego przeprowadzenia kontroli na miejscu w latach gospodarczych 2002 i 2003, zarzucanego w zaskarżonej decyzji, skarżąca podnosi naruszenie zasady pomocniczości, zasady równości państw członkowskich, zasady proporcjonalności i błąd w ustaleniach faktycznych;
- ponadto skarżąca twierdzi, że EFOGR nie poniósł szkody finansowej;
- poza tym skarżąca kwestionuje stanowisko Komisji, iż ilość kontroli na miejscu dotyczących pszenicy durum w 2002 r. była niewystarczająca.

⁽¹⁾ Dz.U. L 355, str. 96.

⁽²⁾ Dz.U. L 160, str. 1.

⁽³⁾ Rozporządzenie (WE) Rady 1258/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej (Dz.U. L 160, str. 103).

Skarga wniesiona w dniu 22 lutego 2007 r. — Agrar-Invest-Tatschl przeciwko Komisji

(Sprawa T-51/07)

(2007/C 95/92)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Agrar-Invest-Tatschl GmbH (St. Andrä im Lavanttal, Austria) (przedstawiciel: Rechtsanwalt O. Wenzlaff)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności art. 1 ust. 2 i art. 1 ust. 3 decyzji pozwanej K (2006) 5789 ost. (REC 05/05) z dnia 4 grudnia 2006 r.,
- zobowiązanie pozwanej do wydania decyzji o odstąpieniu od retrospektywnego zaksięgowania należności celnych przywozowych w wysokości 110 937,60 Euro w związku z przywozem przez skarżącą cukru pochodzącego z Chorwacji od dnia 26 czerwca 2002 r., będących przedmiotem wniosku Republiki Austrii z dnia 10 czerwca 2005 r.,
- pomocniczo względem żądania drugiego, zobowiązanie pozwanej do wydania decyzji o umorzeniu należności celnych przywozowych w wysokości 110 937,60 Eur w związku z przywozem przez skarżącą cukru pochodzącego z Chorwacji od dnia 26 czerwca 2002 r., będących przedmiotem wniosku Republiki Austrii z dnia 10 czerwca 2005 r.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca kwestionuje decyzję Komisji K (2006) 5789 ost. z dnia 4 grudnia 2006 r. stwierdzającej, że w zakresie określonej kwoty zaksięgowanie retrospektywne należności celnych przywozowych nie jest uzasadnione i w zakresie innej określonej kwoty zaksięgowanie retrospektywne należności celnych przywozowych jest uzasadnione, oraz że umorzenie tych należności w konkretnym przypadku nie jest uzasadnione (wniosek Republiki Austrii).

We wskazanej decyzji skierowanej do Republiki Austrii Komisja — stosując rozporządzenie (EWG) nr 2913/92 ⁽¹⁾ (zwane dalej: Wspólnotowym kodeksem celnym) oraz rozporządzenie (EWG) nr 2454/93 ⁽²⁾ — doszła do wniosku, że nie należy odstępować od retrospektywnego zaksięgowania należności celnych przywozowych w wysokości 110 937,60 Eur związanych z przywozem dokonany przez skarżącą, i że umorzenie tych należności nie jest uzasadnione.

W uzasadnieniu skargi skarżąca podnosi, że zaskarżona decyzja jest niezgodna z prawem, ponieważ spełnione zostały przesłanki odstąpienia od retrospektywnego zaksięgowania należności celnych przywozowych zgodnie z art. 220 ust. 2 lit. b) Wspólnotowego kodeksu celnego lub przesłanki umorzenia należności celnych przywozowych podlegających retrospektywnemu pobraniu zgodnie z art. 239 Wspólnotowego kodeksu celnego.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy kodeks celnym (Dz.U. L 302, str. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celnym (Dz.U. L 253, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 19 lutego 2007 r. — Trade-Stomil przeciwko Komisji

(Sprawa T-53/07)

(2007/C 95/93)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Trade-Stomil (Łódź, Polska) (przedstawiciele: F. Carlin, barrister, E. W. Batchelor, solicitor)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji, w szczególności jej art. 1 do 4 w zakresie, w jakim mają one zastosowanie do spółki Trade-Stomil; lub
- stwierdzenie nieważności art. 2 decyzji w zakresie, w jakim dotyczy Trade-Stomil; lub
- zmiana art. 2 decyzji w zakresie, w jakim dotyczy Trade-Stomil poprzez uchylenie lub znaczne zmniejszenie wymiaru grzywny nałożonej na tą spółkę; a każdym razie
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2006) 5700 wersja ostateczna z dnia 29 listopada 2006 r. w sprawie COMP/F/38.638 — kauczuk butadienowy i kauczuk styrenowo-butadienowy emulsyjny, w której Komisja uznała, że skarżąca wraz z innymi przedsiębiorstwami naruszyła art. 81 WE i art. 53 Porozumienia EOG uzgadniając docelowe ceny produktów, dokonując podziału klientów poprzez porozumienia o niepodejmowaniu agresywnych działań i wymieniając informacje handlowe o cenach, konkurentach i klientach.

Na poparcie swojej skargi skarżąca wysuwa czternaście zarzutów. Według skarżącej:

- i) Komisja naruszyła art. 81 WE, ponieważ niedostatecznie udowodniła udział spółki Trade-Stomil w porozumieniach, decyzjach i uzgodnionych praktykach⁽¹⁾;
- ii) Komisja naruszyła obowiązek uzasadnienia, ponieważ stwierdziła, że spółka Trade-Stomil uczestniczyła w kartelu przez okres trzech miesięcy;
- iii) Komisja nie ma kompetencji do skierowania do Trade-Stomil decyzji na podstawie art. 81 ust. 1 WE i art. 53 Porozumienia EOG;
- iv) Komisja dopuściła się także naruszenia art. 81 WE, ponieważ uznała, że spółka Trade-Stomil występowała w charakterze rzekomego pełnomocnika spółki Dwory;
- v) Komisja naruszyła także obowiązek uzasadnienia, ponieważ uznała, że spółka Trade-Stomil występowała w charakterze rzekomego pełnomocnika spółki Dwory;
- vi) Komisja naruszyła zasadę równego traktowania, ponieważ obliczyła kwotę grzywny na podstawie łącznego obrotu spółek Dwory i Trade-Stomil;
- vii) Komisja naruszyła obowiązek uzasadnienia, ponieważ nałożyła grzywnę na Trade-Stomil na podstawie łącznego obrotu spółek Trade-Stomil i Dwory, zamiast tylko obrotu spółki Trade-Stomil;
- viii) Komisja naruszyła zasadę równości, ponieważ obliczyła podstawową kwotę grzywny Trade-Stomil, będącej zwykłym pośrednikiem nieposiadającym żadnego wpływu na ilość i ceny, jakby była ona dostawcą/producentem;
- ix) Komisja naruszyła obowiązek przestrzegania zasad, które sama dla siebie ustanowiła, ponieważ nie uwzględniła pasywnej lub naśladowczej roli spółki Trade-Stomil w kartelu;
- x) Komisja naruszyła obowiązek przestrzegania zasad, które sama dla siebie ustanowiła, ponieważ nie obniżyła kwoty grzywny z tytułu braku wdrożenia;
- xi) decyzja Komisji naruszyła zasadę proporcjonalności przy ustalaniu grzywny;
- xii) Komisja naruszyła prawo do obrony, ponieważ nie wysłuchała stanowiska skarżącej w odniesieniu do podstawy prawnej, na której chciała ona oprzeć swoją kompetencję eksterytorialną;

xiii) Komisja nie wykazała, że naruszenie zostało popełnione umyślnie lub wskutek niedbalstwa, ani nie wysłuchała stanowiska spółki Trade-Stomil w tym zakresie;

xiv) Komisja popełniła błąd przy obliczaniu wymiaru grzywny.

(¹) Zwanych dalej „kartelem”.

**Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej
wydanego w dniu 14 grudnia 2006 r. w sprawie F-122/05
Economidis przeciwko Komisji, wniesione w dniu 23 lutego
2007 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich**

(Sprawa T-56/07 P)

(2007/C 95/94)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: J. Currall i G. Berscheid, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Ioannis Economidis (Woluwé-St-Etienne, Belgia)

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie zaskarżonego wyroku w zakresie, w jakim uwzględnia dwa pierwsze zarzuty dotyczące niezgodności z prawem postępowania o powołaniu i naruszenia art. 29 ust. 1, jak również art. 31 regulaminu pracowniczego i unieważnia powołanie innej osoby, a w rezultacie odrzucenie kandydatury skarżącego w pierwszej instancji, na stanowisko kierownika wydziału „Biotechnologia i genomika stosowana”;
- rozstrzygnięcie w sprawie i uwzględnienie żądań pozwanej w pierwszej instancji, a tym samym oddalenie skargi w sprawie F-122/05;
- ewentualnie, przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd do spraw Służby Publicznej w zakresie zarzutów, które nie były przedmiotem jego analizy;
- obciążenie skarżącego w pierwszej instancji kosztami postępowania w obecnej instancji, jak również jego własnymi kosztami postępowania przed Sądem do spraw Służby Publicznej.

Zarzuty i główne argumenty

Wyrokiem z dnia 14 grudnia 2006 r., o którego uchylenie wnosi się w ramach niniejszego odwołania, Sąd do spraw Służby Publicznej (SSP) uchylił decyzję Komisji z dnia 23 grudnia 2004 r. o powołaniu innego kandydata na stanowisko kierownika wydziału, a w rezultacie odrzuceniu kandydatury skarżącego w pierwszej instancji.

W uzasadnieniu wniosku o uchylenie tego wyroku, Komisja podnosi trzy zarzuty, z których pierwszy dotyczy błędnego zastosowania orzecznictwa „Kratz”⁽¹⁾ w niniejszej sprawie, ponieważ nowe obowiązujące uregulowania, w tym odpowiednie przepisy regulaminu pracowniczego oraz decyzja Komisji o personelu szczebla średniego⁽²⁾, różniły się od uregulowań mających zastosowanie w ramach sprawy Kratz, czego Sąd niesłusznie nie uwzględnił.

Drugi zarzut podnoszony przez Komisję dotyczy rzekomej sprzeczności w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku polegającej na tym, że najpierw stwierdzono istotność zasady rozdziału zadań od grupy zaszerogowania, możliwości obsadzenia stanowiska wyłącznie w drodze przeniesienia, przy zachowaniu przez kandydata grupy zaszerogowania z dnia powołania, podczas gdy Sąd wywiódł następnie istnienie obowiązku publikacji stanowisk obejmujących dwie grupy zaszerogowania.

Po trzecie Komisja podnosi, że gdyby został utrzymany obowiązek publikacji stanowisk kierowników wydziałów obejmujących dwie określone grupy zaszerogowania, jaki nakłada na instytucje zaskarżony wyrok, to skarżący w pierwszej instancji nie miałby interesu prawnego, a jego skarga powinna być zostać odrzucona jako niedopuszczalna. Według Komisji zaskarżony wyrok wyszedł poza ramy pozwu wniesionego w pierwszej instancji.

(1) Wyrok Sądu z dnia 17 maja 1995 r. w sprawie T-10/94 Kratz przeciwko Komisji, Rec. 1995 str. II-1455.

(2) Decyzja Komisji z dnia 28 kwietnia 2004 r., C (2004) 1597, w sprawie personelu szczebla średniego, opublikowana w *Informacjach administracyjnych* nr 73/2004 z dnia 23 czerwca 2004 r.

Skarga wniesiona w dniu 26 lutego 2007 r. — E.ON Ruhrgas i E.ON Földgáz Trade przeciwko Komisji

(Sprawa T-57/07)

(2007/C 95/95)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: E.ON Ruhrgas International AG (Essen, Niemcy) i E.ON Földgáz Trade Zrt. (Budapeszt, Węgry) (przedstawiciele: adwokaci G. Wiedemann i T. Lübbig)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności ust. 4 na dole pierwszej strony decyzji Komisji Europejskiej z dnia 19 grudnia 2006 r. (dokument nr *30783) skierowanej do E.ON Ruhrgas International AG w sprawie M.3696 — E.ON/MOL i stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 16 stycznia 2007 r. (dokument nr *924) skierowanej również do E.ON Ruhrgas International AG w sprawie M.3696 — E.ON/MOL;
- obciążenie Komisji kosztami niniejszego postępowania poniesionymi przez skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

W decyzji z dnia 21 grudnia 2005 r. Komisja stwierdziła, że nabycie dwóch węgierskich przedsiębiorstw gazowych przez skarżącą E.ON Ruhrgas International AG jest zgodne ze wspólnym rynkiem i funkcjonowaniem Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym z zastrzeżeniem, że skarżąca spełni określone warunki i obowiązki.

W ramach jednego z obowiązków skarżąca E.ON Ruhrgas International AG podjęła się opracować i wdrożyć program uwolnienia gazu na rynku węgierskim. Cena początkowa sprzedaży w drodze przetargu miała być określona jako 95 % średniej ważonej kosztów gazu pod warunkiem, że łączne straty, które skarżące mogłyby ponieść wskutek ustalenia ceny końcowej sprzedaży w drodze przetargu poniżej średniej ważonej kosztów gazu, nie przekroczy 26 milionów EUR.

Komisja wskazała w zaskarżonych pismach, że straty poniesione przez skarżące w danym przetargu powinny zostać zrównoważone zyskami osiągniętymi przez skarżące w innych przetargach. Skarżące kwestionują tę ocenę i uważają, że straty wynikające z przetargów w ramach programu uwolnienia gazu nie muszą być zrównoważone ewentualnymi zyskami, które można uzyskać z przyszłych przetargów.

Skarżące podnoszą dwa zarzuty na poparcie swej skargi.

Po pierwsze, skarżące twierdzą, że Komisja nie dysponuje żadną podstawą prawną, by zwiększyć obciążenia finansowe, a tym samym zmienić obowiązki prawne wynikające z decyzji Komisji z dnia 21 grudnia 2005 r.

Po drugie, skarżące utrzymują, że naruszony został Regulamin Komisji⁽¹⁾, ponieważ nie wszyscy członkowie Komisji naradzali się nad treścią obu zaskarżonych pism, a przekazanie uprawnień Dyrekcji Generalnej Komisji na podstawie art. 14 wspomnianego regulaminu nie odbyło się we właściwy sposób.

(1) Dz.U. 2000, L 308, str. 26, ze zmianami.

Skarga wniesiona w dniu 23 lutego 2007 r. — BYK-Chemie przeciwko OHIM (Substance for Success)

(Sprawa T-58/07)

(2007/C 95/96)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: BYK-Chemie GmbH (Wesel, Niemcy) (przedstawiciele: J. Kroher i A. Hettenkofer, adwokaci)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- uchylenie decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 9 stycznia 2007 r. (sprawa R 816/2006-4);
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: znak słowny „Substance for Success” dla towarów i usług w klasach 1, 40-42 (zgłoszenie nr 3 660 552)

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 40/94⁽¹⁾, ponieważ zgłoszony znak posiada charakter odróżniający i nie wymaga zastrzeżenia dla swobodnego użytku w obrocie.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 1994 L 11, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 20 lutego 2007 r. — Polimeri Europa przeciwko Komisji

(Sprawa T-59/07)

(2007/C 95/97)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Polimeri Europa S.p.A. (Brindisi, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci M. Siragusa i F.M.Moretti)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji w całości lub w części, wraz z konsekwencjami jakie ona wywołuje w odniesieniu do kwoty grzywny;
- tytułem żądania ewentualnego, uchylenie lub obniżenie kwoty grzywny;
- w każdym razie, obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W decyzji C(2006) wersja ostateczna z dnia 29 listopada 2006 r. w sprawie COMP/F/38.638 — kauczuk butadienowy i kauczuk styrenowo-butadienowy emulsyjny (zwanej dalej „decyzją”) Komisja uznała, że spółka Polimeri Europa wraz z innymi przedsiębiorstwami naruszyła art. 81 WE i art. 53 Porozumienia EOG uzgadniając docelowe ceny towarów BR/EBR, dokonując podziału klientów na podstawie porozumień o niepodejmowaniu agresywnych działań i wymieniając informacje handlowe.

Na poparcie niniejszej skargi Polimeri Europa zaskarża po pierwsze poważne nadużycia procedury i naruszenie prawa do obrony. W szczególności skarżąca podnosi, że Komisja: i) zastosowała w sposób niewłaściwy „program łagodzenia sankcji”; ii) wydała w sposób niewytłumaczalny i nieusprawiedliwiony drugie pismo w sprawie przedstawienia zarzutów zniekształcając ponadto jego funkcję; iii) obciążyła spółkę Polimeri Europa po raz pierwszy w drodze decyzji wyłączną odpowiedzialnością za zdarzenia odnoszące się do okresu, w którym to nie ona, ale spółka Syndial S.p.A. zarządzała działalnością; vi) zastosowała w decyzji nową wielkość rynku, inną od stosowanej wcześniej.

Następnie skarżąca podnosi, że decyzja narusza prawo poprzez i) brak postępowania wyjaśniającego oraz niewystarczające i wewnętrznie sprzeczne uzasadnienie w przedmiocie definicji właściwego rynku poprzez kumulatywną ocenę dokonaną przez Komisję sektorów towarów BR/EBR, która nie uwzględniła kauczuku naturalnego i dokonała oceny wielkości rynku w sposób nieuzasadniony; ii) błędne przypisanie Polimeri Europa odpowiedzialności za zdarzenia z okresu, w którym nie ona, ale inna spółka zarządzała towarami będącymi przedmiotem w sprawie; iii) brak postępowania wyjaśniającego oraz niewystarczające i wewnętrznie sprzeczne uzasadnienie w odniesieniu do oceny okoliczności faktycznych; iv) brak postępowania wyjaśniającego oraz niewystarczające i wewnętrznie sprzeczne uzasadnienie w odniesieniu do dowodów dotyczących rzekomego naruszenia prawa na rynku towarów BR.

Wreszcie skarżąca podnosi, że nałożenie na nią grzywny jest niezgodne z prawem, ponieważ: i) narusza obowiązek oceny rzeczywistego wpływu naruszenia; ii) nie zawiera wystarczającego uzasadnienia i narusza zasadę równości traktowania i zasadę proporcjonalności w zakresie zastosowanego podwyższenia kwoty grzywny celem odstraszenia; iii) zawiera błąd w obliczeniu okresu odpowiadającemu trwaniu naruszenia w świetle dostępnych dowodów; iv) zawiera błąd w uzasadnieniu i narusza zasady pewności prawa i proporcjonalności w odniesieniu do zastosowanej wykładni pojęcia powrotu do naruszenia; iv) nie stosuje okoliczności łagodzących wynikających z niewykonania rzeczonych porozumień i uzgodnionych praktyk.

Skarga wniesiona w dniu 23 lutego 2007 r. — Hiszpania przeciwko Komisji**(Sprawa T-60/07)**

(2007/C 95/98)

*Język postępowania: hiszpański***Strony***Strona skarżąca:* Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: M. Muñoz Pérez)*Strona pozwana:* Komisja Wspólnot Europejskich**Żądania strony skarżącej**

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2006/932/WE z dnia 14 grudnia 2006 r. wyłączającej z finansowania wspólnotowego niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu EFOGR, sekcja „gwarancji”, w części będącej przedmiotem skargi;
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Królestwo Hiszpanii kwestionuje zaskarżoną decyzję, ponieważ przewiduje ona korektę finansową w związku z nieprzestrzeganiem wymogów środowiskowych w zakresie wycofywania owoców i warzyw stanowiących paszę dla zwierząt w regionie Vanlecia w latach gospodarczych 2001, 2002 i 2003 w wysokości odpowiednio — 2.858.447,88 EUR, 4.357.238,89 EUR i 3.679.878,76 EUR.

Na poparcie skargi strona skarżąca powołuje się na:

- brak nieprawidłowości podniesionych przez Komisję, ponieważ sporne przepisy obowiązujące w regionie Valencia nie doprowadziły do powstania równoległego obiegu biodegradacji,
- naruszenie zasady proporcjonalności przez nałożenie korekty finansowej, z tego względu że, po pierwsze, Komisja nie ustaliła rzeczywistej wysokości ryzyka finansowego po stronie EFOGR spowodowanego jakoby przez stwierdzone nieprawidłowości, a po drugie, kontrole przeprowadzone przez władze hiszpańskie w zakresie wycofywania produktów z przeznaczeniem na pasze dla zwierząt były znaczenie szersze niż wymagane przepisami wspólnotowymi,
- tytułem zarzutu pomocniczego, częściowy brak podstawy dla zastosowanej korekty finansowej.

Skarga wniesiona w dniu 26 lutego 2007 r. — Włochy przeciwko Komisji**(Sprawa T-61/07)**

(2007/C 95/99)

*Język postępowania: włoski***Strony***Strona skarżąca:* Republika Włoska (przedstawiciel: P. Gentili, Avvocato dello Stato)*Strona pozwana:* Komisja Wspólnot Europejskich**Żądania strony skarżącej**

- stwierdzenie nieważności noty Komisji Europejskiej nr 12244 z dnia 14 grudnia 2006 r., Dyrekcja Generalna ds. Polityki Regionalnej — Programy i projekty na Cyprze, w Grecji, na Węgrzech, we Włoszech, na Malcie i w Niderlandach — dotyczącej wypłaty przez Komisję kwoty innej niż wnioskowana [Program DOCUP Lazio (nr CCI 2000 IT 162 DO 009)];
- stwierdzenie nieważności noty Komisji Europejskiej nr 12528 z dnia 19 grudnia 2006 r., Dyrekcja Generalna ds. Polityki Regionalnej — Programy i projekty na Cyprze, w Grecji, na Węgrzech, we Włoszech, na Malcie i w Niderlandach — dotyczącej wypłaty przez Komisję kwoty innej niż wnioskowana [Program DOCUP Piemonte (nr CCI 2000 IT 162 DO 007)];
- stwierdzenie nieważności noty Komisji Europejskiej nr 12558 z dnia 20 grudnia 2006 r., Dyrekcja Generalna ds. Polityki Regionalnej — Programy i projekty na Cyprze, w Grecji, na Węgrzech, we Włoszech, na Malcie i w Niderlandach — dotyczącej wypłaty przez Komisję kwoty innej niż wnioskowana [Program POR Puglia (nr CCI 1999 IT 161 PO 009)];
- stwierdzenie nieważności noty Komisji Europejskiej nr 00321 z dnia 16 stycznia 2007 r., Dyrekcja Generalna ds. Polityki Regionalnej — Programy i projekty na Cyprze, w Grecji, na Węgrzech, we Włoszech, na Malcie i w Niderlandach — dotyczącej wypłaty przez Komisję kwoty innej niż wnioskowana [Program DOCUP Lazio (nr CCI 2000 IT 162 DO 009)];
- stwierdzenie nieważności noty Komisji Europejskiej nr 00322 z dnia 16 stycznia 2007 r., Dyrekcja Generalna ds. Polityki Regionalnej — Programy i projekty na Cyprze, w Grecji, na Węgrzech, we Włoszech, na Malcie i w Niderlandach — dotyczącej poświadczenia i zgłoszenia sumy pośredniej oraz odpowiedniego wniosku o płatność [Program DOCUP Veneto, cel 2 2000-2006 (nr CCI 2000 IT 162 DO 005)];
- stwierdzenie nieważności noty Komisji Europejskiej nr 00324 z dnia 16 stycznia 2007 r., Dyrekcja Generalna ds. Polityki Regionalnej — Programy i projekty na Cyprze, w Grecji, na Węgrzech, we Włoszech, na Malcie i w Niderlandach — dotyczącej wypłaty przez Komisję kwoty innej niż wnioskowana [Program POR Sardegna 2000-2006 (nr CCI 1999 IT 161 PO 010)];

- stwierdzenie nieważności noty Komisji Europejskiej nr 00325 z dnia 16 stycznia 2007 r., Dyrekcja Generalna ds. Polityki Regionalnej — Programy i projekty na Cyprze, w Grecji, na Węgrzech, we Włoszech, na Malcie i w Niderlandach — dotyczącej wypłaty przez Komisję kwoty innej niż wnioskowana [Program POR Campania 2000-2006 (nr CCI 1999 IT 161 PO 007)];
- stwierdzenie nieważności noty Komisji Europejskiej nr 00425 z dnia 18 stycznia 2007 r., Dyrekcja Generalna ds. Polityki Regionalnej — Programy i projekty na Cyprze, w Grecji, na Węgrzech, we Włoszech, na Malcie i w Niderlandach — dotyczącej wypłaty przez Komisję kwoty innej niż wnioskowana [Program DOCUP Toskana, cel 2 (nr CCI 1999 IT 162 DO 001)];
- stwierdzenie nieważności noty Komisji Europejskiej nr 00427 z dnia 18 stycznia 2007 r., Dyrekcja Generalna ds. Polityki Regionalnej — Programy i projekty na Cyprze, w Grecji, na Węgrzech, we Włoszech, na Malcie i w Niderlandach — dotyczącej wypłaty przez Komisję kwoty innej niż wnioskowana [Program POR Pulia (nr CCI 1999 IT 161 PO 009)];
- oraz wszelkich wcześniejszych aktów związanych z tymi notami lub na których podstawie zostały one wydane i w konsekwencji obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty są podobne do przywołanych w sprawie T-345/04 Włochy przeciwko Komisji ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Dz.U. C 262 z 23.10.2004, str. 55.

Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej wydanego w dniu 13 grudnia 2006 r. w sprawie F-17/05 de Brito Sequeira Carvalho przeciwko Komisji, wniesione w dniu 28 lutego 2007 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-62/07 P)

(2007/C 95/100)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: D. Martin, pełnomocnik i C. Falmagne, adwokat)

Druga strona postępowania: José Antonio de Brito Sequeira Carvalho

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej wydanego w dniu 13 grudnia 2006 r. w sprawie F-17/05;
- oddalenie skargi wniesionej przez J. A. de Brito Sequeira Carvalho;

- obciążenie każdej ze stron własnymi kosztami postępowania w instancji odwoławczej oraz przed Sądem do spraw Służby Publicznej.

Zarzuty i główne argumenty

Wyrokiem wydanym w dniu 13 grudnia 2007 r. w sprawie F-17/05 de Brito Sequeira Carvalho przeciwko Komisji Sąd do spraw Służby Publicznej uznał w części żądania skargi wniesionej przez skarżącego w pierwszej instancji i uchylił decyzję Komisji z dnia 13 lipca 2004 r. zabraniającą J. A. de Brito Sequeirze Carvalhemu wstępu na teren budynków Komisji oraz decyzje przedłużające przymusowe urlopowanie z powodu niezdolności do pracy.

W uzasadnieniu odwołania Komisja podnosi po pierwsze, że uchylając decyzję Komisji z dnia 13 lipca 2004 r. zakazującą skarżącemu wstępu na teren budynków Komisji Sąd do spraw Służby Publicznej orzekł *ultra petita* i po drugie, że zaskarżony wyrok narusza prawo wspólnotowe. Komisja podnosi, że Sąd do spraw Służby Publicznej zniekształcił okoliczności stanu faktycznego w sprawie, naruszył prawo dokonując wykładni obowiązku uzasadnienia decyzji i naruszył art. 59 ust. 1 akapit piąty regulaminu pracowniczego. Ponadto Komisja twierdzi, iż dokonując wykładni art. 59 ust. 5 regulaminu pracowniczego Sąd do spraw Służby Publicznej zniekształcił procedurę arbitrażu, którą ten przepis reguluje.

Skarga wniesiona w dniu 1 marca 2007 r. — Mühlens przeciwko OHIM — Exportaciones Aceiteras Fedeoliva (tosca de FEDEOLIVA)

(Sprawa T-63/07)

(2007/C 95/101)

Język, w którym sporządzona została skarga: angielski

Strony

Strona skarżąca: Mühlens GmbH & Co. KG (Kolonia, Niemcy) (przedstawiciel: D. Eickemeier, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Exportaciones Aceiteras Fedeoliva, A.I.E. (Jaen, Hiszpania)

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej pozwanego Urzędu z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie R 0761/2006-2;
- Odrzucenie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego nr 3 467 651.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Exportaciones Aceiteras Fedeoliva, A.I.E.

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny wspólnotowy znak towarowy „tosca de FEDEOLIVA” dla towarów i usług należących do klas 16, 29, 35 i 39, zgłoszenie nr 3 467 651

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Krajowej i wspólnotowe słowne znaki towarowe „TOSCA” dla towarów i usług należących do klasy 3 (środki perfumeryjne, olejki eteryczne, kosmetyki, płyny do pielęgnacji włosów; środki do czyszczenia zębów, mydła)

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Odrzucenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b), ust. 2 lit. c) oraz ust. 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94, jak również podstawowych wymogów proceduralnych ustanowionych w art. 43 ust. 1, 73 oraz 74 ust. 1 i 2 tego rozporządzenia.

Skarga wniesiona w dniu 2 marca 2007 r., Agencja Wydawnicza Technopol przeciwko OHIM — („350”)

(Sprawa T-64/07)

(2007/C 95/102)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Agencja Wydawnicza Technopol, Sp. z o. o. (Częstochowa, Rzeczpospolita Polska) (przedstawiciel: radca prawny D. Rzążewska)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie w całości nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 21 grudnia 2006 r., Nr R 1033/2006-4;

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: znak słowny „350” dla towarów zawartych w klasie 16

Decyzja eksperta: odmowa rejestracji

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: błędne zastosowanie przepisów art. 7, ust. 1 b) i c) rozporządzenia Nr 40/94 w sprawie wspólnotowego

znaku towarowego (!), jako że według skarżącej oznaczenie „350” nie jest ani opisowe ani niewyróżniające dla wskazanych towarów.

(!) Rozporządzenie Rady (WE) Nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r., Dz.U. L 11, str. 1.

Skarga wniesiona w dniu 2 marca 2007 r., Agencja Wydawnicza Technopol przeciwko OHIM — („250”)

(Sprawa T-65/07)

(2007/C 95/103)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Agencja Wydawnicza Technopol, Sp. z o. o. (Częstochowa, Rzeczpospolita Polska) (przedstawiciel: radca prawny D. Rzążewska)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie w całości nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 21 grudnia 2006 r., Nr R 1034/2006-4;

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: znak słowny „250” dla towarów zawartych w klasie 16

Decyzja eksperta: odmowa rejestracji

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: błędne zastosowanie przepisów art. 7, ust. 1 b) i c) rozporządzenia Nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (!), jako że według skarżącej oznaczenie „250” nie jest ani opisowe ani niewyróżniające dla wskazanych towarów.

(!) Rozporządzenie Rady (WE) Nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r., Dz.U. L 11, str. 1.

Skarga wniesiona w dniu 2 marca 2007 r., Agencja Wydawnicza Technopol przeciwko OHIM — („150”)

(Sprawa T-66/07)

(2007/C 95/104)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Agencja Wydawnicza Technopol, Sp. z o. o. (Częstochowa, Rzeczpospolita Polska) (przedstawiciel: radca prawny D. Rzążewska)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie w całości nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 21 grudnia 2006 r., Nr R 1035/2006-4;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: znak słowny „150” dla towarów zawartych w klasie 16

Decyzja eksperta: odmowa rejestracji

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: błędne zastosowanie przepisów art. 7, ust. 1 b) i c) rozporządzenia Nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego⁽¹⁾, jako że według skarżącej oznaczenie „150” nie jest ani opisowe ani niewyróżniające dla wskazanych towarów.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) Nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r., Dz.U. L 11, str. 1.

Skarga wniesiona w dniu 2 marca 2007 r. — Ford Motor przeciwko OHIM (FUN)

(Sprawa T-67/07)

(2007/C 95/105)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Ford Motor Company (Dearborn, Michigan, USA) (przedstawiciel: R. Ingerl, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- uchylenie decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 20 grudnia 2006 r. (sprawa R 1135/2006-2);
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: znak słowny „FUN” dla towarów i usług w klasie 12 (zgłoszenie nr 4 509 808)

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania i odrzucenie zgłoszenia

Podniesione zarzuty:

- naruszenie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94⁽¹⁾ poprzez błędne zastosowanie bezwzględnej podstawy odmowy rejestracji znaku dotyczącej wskazówki mogącej służyć do oznaczenia właściwości towaru lub usługi do słowa należącego do słownictwa ogólnego, nie mającego bezpośredniego charakteru deskryptywnego;
- naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94 poprzez potwierdzenie braku charakteru odróżniającego znaku wyłącznie na podstawie błędnego zastosowania art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94 oraz
- naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94, ponieważ zgłoszony znak posiada dostateczny charakter odróżniający.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994 L 11, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 26 lutego 2007 r. — Cantieri Navali Termoli przeciwko Komisji

(Sprawa T-70/07)

(2007/C 95/106)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Cantieri Navali Termoli SpA (Termoli, Włochy) (przedstawiciel: B. Daniela Mammarella, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga skierowana jest przeciwko decyzji Komisji z dnia 4 lipca 2006 r. dotyczącej pomocy państwa, którą Włochy zamierzają udzielić Cantieri Navali Termoli SpA [nr C 48/2004 (ex N 595/2003)]⁽¹⁾, w której Komisja uznała za pomoc państwa niezgodną ze wspólnym rynkiem pomoc operacyjną przewidzianą w art. 3 rozporządzenia w sprawie przemysłu stoczniowego⁽²⁾, którą Włochy zamierzały przyznać skarżącej w odniesieniu do statku C.180 (dawny C.173), i w której Komisja odmówiła przedłużenia o dziesięć miesięcy terminu dostawy statku, stwierdzając że przyczyny opóźnienia wskazane przez skarżącą (wpływ wydarzeń z dnia 11 września 2001 r. w Nowym Jorku, konieczność zmian technicznych, wystąpienie klęsk żywiołowych) nie spełniły wymogów przepisu art. 3 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia w sprawie przemysłu stoczniowego.

Na poparcie swoich żądań skarżąca podnosi:

- a) Uchybienie formalne polegające na braku uzasadnienia w odniesieniu do:
- twierdzenia, że wydarzenia z dnia 11 września były bez związku przyczynowego z niniejszą sprawą. W tym zakresie uznano, że w przeciwieństwie do sektora budowy statków wycieczkowych, sektor budowy statków, w którym skarżąca działa — mianowicie sektor budowy chemikaliowców i tankowców — nie ucierpiał wskutek tych wydarzeń;
 - twierdzenia, że nie wykazano wpływu klęsk żywiołowych, które dotknęły obszar, na którym działa skarżąca;
 - konieczności wprowadzenia zmian technicznych do konstrukcji.
- b) Oczywisty błąd w ocenie faktów, które państwo włoskie przytoczyło w celu uzasadnienia i udowodnienia nagłego przerwania programu prac, poprzez nieuzasadnione rozróżnienie między rynkami chemicznymi a innymi sektorami okrętowymi w celu zastosowania przepisów wspólnotowych w tym zakresie, a także poprzez częściową, abstrakcyjną i oderwaną od kontekstu interpretację raportu przygotowanego przez instytut Clarkson Research w listopadzie 2003 r., któremu przyznano decydujące znaczenie bez przeprowadzenia praktycznej i opartej na dokumentach kontroli.
- c) Nadużycie władzy z uwagi na brak oceny na podstawie faktów i w związku z cechami i okolicznościami danej sprawy, czy przedłużenie jedynie o dziesięć miesięcy, o które zwróciła się skarżąca, mogło mieć wpływ na wymianę handlową między państwami członkowskimi, a tym samym brak oceny zgodności rozpatrywanej pomocy operacyjnej ze wspólnotowymi regułami konkurencji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 283 z 28.12.2006, str. 53.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1540/98 w sprawie pomocy dla przemysłu stoczniowego (Dz.U. L 202 z 18.7.1998, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 9 marca 2007 r. — Icuna.Com przeciwko Parlamentowi

(Sprawa T-71/07)

(2007/C 95/107)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Icuna.Com SCRL (Braine-le-Château, Belgia) (przedstawiciele: J. Windey i P. de Bandt, adwokaci)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Parlamentu Europejskiego z dnia 31 stycznia 2007 r. w sprawie unieważnienia postępowania przetargowego EP/DGINFO/WEBTV/2006/0003 w zakresie części 2,
- ustalenie odpowiedzialności pozaumownej Wspólnoty i nakazanie Parlamentowi Europejskiemu wypłacenia odszkodowania na rzecz skarżącej za wszelkie szkody wyrządzone zaskarżoną decyzją oraz wyznaczenie bieglego w celu oszacowania tych szkód,
- obciążenie Parlamentu Europejskiego kosztami niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Decyzją z dnia 1 grudnia 2006 r. Parlament Europejski odrzucił ofertę skarżącą złożoną w ramach przetargu EP/DGINFO/WEBTV/2006/0003, część 2: treść emisji, mającego na celu stworzenie kanału telewizji internetowej Parlamentu Europejskiego⁽¹⁾ i zawarł umowę z innym oferentem. W dniu 19 grudnia 2006 r. skarżąca wniosła do Sądu skargę o stwierdzenie nieważności tej decyzji⁽²⁾. W ramach postępowania w przedmiocie środków tymczasowych Prezes Sądu postanowił, tytułem środka tymczasowego i w zakresie, w jakim Parlament zawarł umowę zgodnie z decyzją z dnia 1 grudnia 2006 r., zawiesić wykonanie umowy. Po posiedzeniu, które odbyło się w ramach postępowania w przedmiocie środków tymczasowych, Parlament podjął w dniu 31 stycznia 2007 r. decyzję o unieważnieniu omawianego przetargu w zakresie części 2.

Skarżąca podnosi dwa zarzuty na poparcie swej skargi. Pierwszy zarzut oparty jest na bezprawności zaskarżonej decyzji ze względu na brak właściwości podmiotu, który ją wydał oraz z powodu naruszenia art. 101 rozporządzenia finansowego⁽³⁾. Skarżąca twierdzi, że żaden przepis prawa wspólnotowego nie pozwala instytucji zamawiającej na unieważnienie udzielenia zamówienia po podpisaniu umowy z podmiotem, któremu zamówienia udzielono. Ponadto skarżąca podnosi, że nawet gdyby przyjąć, że pozwana była właściwa do podjęcia zaskarżonej decyzji na podstawie art. 101 rozporządzenia finansowego, przepis ten nie pozwalałaby jej na unieważnienie części przetargu.

W ramach drugiego zarzutu skarżąca podnosi, że zaskarżona decyzja zawiera braki w uzasadnieniu, gdyż nie pozwala ona na zrozumienie ani względów, które doprowadziły stronę pozwaną do ustanowienia tego środka, ani podstaw, na których strona pozwana się oparła, ani też powodu unieważnienia jedynie części przetargu, to jest wyłącznie części 2.

Poza stwierdzeniem nieważności decyzji z dnia 31 stycznia 2007 r. skarżąca żąda odszkodowania za wszelkie szkody, które poniosła w następstwie tej decyzji.

- (¹) Ogłoszenie o zamówieniu „Kanał telewizji internetowej Parlamentu Europejskiego” (Dz.U. 2006 S 87-91412).
 (²) Sprawa T-383/06 Icuca.Com przeciwko Parlamentowi (Dz.U. 2007 C 20, str. 31).
 (³) Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 248, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 12 marca 2007 r. — Niemcy przeciwko Komisji

(Sprawa T-74/07)

(2007/C 95/108)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: M. Lumma, C. Blaschke, wspierani przez adwokata C. von Donata)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2006) 7271 z dnia 27 grudnia 2006 r. w sprawie zmniejszenia przyznanej decyzją Komisji C(95) 2271 pomocy EFRR dla Programu Operacyjnego w ramach Inicjatywy Wspólnotowej INTERREG II w regionach Kraju Saary, Lotaryngii i Zachodniego Palatynatu w Niemczech;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zaskarżoną decyzją Komisja zmniejszyła pomoc Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR) dla programu Operacyjnego Północnej Nadrenii — Westfalii w ramach Inicjatywy Wspólnotowej INTERREG II w regionach Saarland, Lothringen i Westfalz.

W uzasadnieniu skargi skarżąca podnosi naruszenie art. 24 ust. 2 rozporządzenia nr 4253/88 (¹), ponieważ brak jest prze-

ślanek zmniejszenia pomocy. W tym względzie podnosi ona w szczególności, że odstępstwa do indykatywnego planu finansowego nie stanowią istotnej zmiany programu. Nawet gdyby miała mieć miejsce istotna zmiana programu, skarżąca podnosi, że Komisja wyraziła na to zgodę.

Skarżąca twierdzi ponadto, że zmniejszenie pomocy nie zostało odpowiednio uzasadnione. W szczególności podnosi ona w tym względzie, że nie został uzasadniony brak zastosowania zasady elastyczności w „Wytocznych w sprawie zamknięcia finansowego działań operacyjnych (1994-1999) funduszy strukturalnych” [SEK (1999) 1316].

Zakładając, że występują przesłanki obniżenia pomocy, skarżąca podnosi, że pozwana nie skorzystała z uprawnień dyskrecyjnych przysługujących jej w odniesieniu do tego konkretnego programu. Zdaniem skarżącej Komisja powinna była rozważyć, czy obniżenie pomocy EFRR wydaje się proporcjonalne.

W końcu zdaniem skarżącej naruszono zasadę partnerstwa.

- (¹) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 4253/88 z dnia 19 grudnia 1980 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzenia (EWG) nr 2052/88 w odniesieniu do koordynacji działań Funduszy Strukturalnych pomiędzy nimi oraz z operacjami Europejskiego Banku Inwestycyjnego i innymi istniejącymi instrumentami finansowymi (Dz.U. L 374 z 31.12.1988, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 8 marca 2007 r. — IXI Mobile przeciwko OHIM — Klein (IXI)

(Sprawa T-78/07)

(2007/C 95/109)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: IXI Mobile, Inc (Redwood City, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: S. Malynicz, Barrister)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Jochen und Eckhard Klein GbR (Olching, Niemcy)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej z dnia 11 stycznia 2007 r. w sprawie R 796/2006-2, oddalającej odwołanie;
- obciążenie OHIM i drugiego uczestnika postępowania kosztami własnymi oraz kosztami poniesionymi przez skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „IXI” dla towarów z klasy 9 — zgłoszenie nr 723 140

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Jochen und Eckhard Klein GbR

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Wspólnotowy znak towarowy „ixi” dla towarów z klasy 9

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu w stosunku do wszystkich towarów wskazanych w sprzeciwie

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Wnoszący sprzeciw nie wykazał podobieństwa między odnośnymi towarami. Izba Odwoławcza wzięła pod uwagę zbyt szeroki zakres ochrony wcześniejszego znaku towarowego i nie dokonała właściwej oceny czynników mających istotne znaczenie przy ocenie podobieństwa odnośnych towarów. Ponadto Izba Odwoławcza wzięła pod uwagę powody, którymi kierowała się skarżąca przy wyborze swojego znaku towarowego, co — w ocenie skarżącej — pozbawione jest znaczenia.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Polaris Software Lab Ltd

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: znak graficzny „POLARIS” dla towarów i usług w klasach 9 i 42 — zgłoszenie nr 3 267 713

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: wspólnotowy znak słowny „POLAR” dla towarów i usług w klasach 9, 38 i 42

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu w odniesieniu do wszystkich spornych towarów należących do klasy 9

Decyzja Izby Odwoławczej: Uchylenie decyzji Wydziału Sprzeciwów

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94, ponieważ i) wcześniejszy znak towarowy może być używany dla software przeznaczonego dla niewykwalifikowanego użytkownika, co może prowadzić do wprowadzenia opinii publicznej w błąd; ii) nieznaczne różnice wizualne i fonetyczne pomiędzy obydwoma przeciwstawianymi sobie znakami nie są wystarczające dla wyeliminowania prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd; iii) obydwa znaki mają takie samo znaczenie.

Skarga wniesiona w dniu 9 marca 2007 r. — SHS Polar Sistemas Informáticos przeciwko OHIM (POLARIS)

(Sprawa T-79/07)

(2007/C 95/110)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: SHS Polar Sistemas Informáticos SL (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciel: C. Hernández Hernández, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrzznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Polaris Software Lab Ltd (Chennai, Indie)

Żądania strony skarżącej

- uchylenie decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrzznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 8 stycznia 2007 r. w sprawie R 658/2006-2;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 15 marca 2007 r. — JanSport Apparel przeciwko OHIM (BUILT TO RESIST)

(Sprawa T-80/07)

(2007/C 95/111)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: JanSport Apparel Corp. (Wilmington, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: C. Bercial Arias, C. Casalonga, J. Dimidjian-Lecompte, adwokaci)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrzznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej z dnia 12 stycznia 2007 r., R 1090/2006-2, odrzucającej w części zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 2 937 522 BUILT TO RESIST dla następujących towarów:

Papier, tektura i wyroby z tych materiałów nie ujęte w innych klasach; druki; materiały introligatorskie, afisze z kartonu lub z papieru, albumy, zawiadomienia, torby do pakowania z papieru lub z tworzyw sztucznych, torebki papierowe w kształcie stożka, śliniaki papierowe, książki, kalendarze, etykiety z kartonu, karty, wzory do haftowania, ryciny, koperty, teczki, blankiety, karty z życzeniami, książki, czasopisma, dzienniki, broszury, gazety i inne publikacje, fotografie, obrazy, portrety, karty pocztowe, papeteria, płytki adresowe, stemple adresowe, taśmy klejące do materiałów papierniczych lub do użytku domowego, zawiadomienia, zakładki do książek, podkładki, folia z tworzyw sztucznych do pakowania, papier, karton i wyroby z tych materiałów, kleje do materiałów papierniczych lub do użytku domowego, materiały przeznaczone dla artystów; pędzle malarskie; maszyny do pisania i sprzęt biurowy (z wyjątkiem mebli); materiały szkoleniowe i instruktażowe (z wyjątkiem aparatów); materiały z tworzyw sztucznych do pakowania (nie ujęte w innych klasach); czcionki drukarskie; matryce; piórniki, pióra, papier listowy, koperty, afisze, plakaty z papieru, notesy podręczne, zeszyty, segregatory z papieru, podkładki pod myszy, należące do klasy 16;

skóra i imitacje skóry, wyroby z tych materiałów nieujęte w innych klasach; skóry zwierzęce; kufry i torby podróżne, torby uniwersalne i sportowe, sakwy, futerały podróżne, plecaki, plecaki turystyczne, saszetki na pasek, torby ze stelażem, plecaki, torby narciarskie, torby na książki, torby na ramię, worki marynarskie, torby rowe, torebki, torby na ubrania, worki na ubrania, walizki, walizki na kółkach, aktówki, portmonetki, parasole zwykłe i przeciwśrodkowe, etui na wizytówki, portfele, uchwyty na banknoty, paski, wkładki i pasy oraz wszelkie towary związane z wymienionymi wyżej, o ile należą do klasy 18;

odzież, obuwie i nakrycia głowy należące do klasy 25;

— obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: krajowy słowny znak towarowy BUILT TO RESIST dla towarów i usług należących do klas 16, 18 i 25 — zgłoszenie nr 2 937 522

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia Rady nr 40/94

Po pierwsze, w odniesieniu do charakteru opisowego zgłoszonego słownego znaku towarowego skarżąca twierdzi, że umożliwia on właściwemu kręgowi odbiorców rozpoznanie w sposób natychmiastowy i bez dalszych rozważań właściwości oferowanych towarów. Sam fakt, że rozpatrywany słowny znak towarowy przychodzi na myśl towary objęte zgłoszeniem nie wystarczy zdaniem skarżącej, aby odmówić jego rejestracji, a więc i ochrony, na podstawie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia. Ponadto skarżąca podnosi, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem, nawet jeśli slogan może obok swej głównej funkcji znaku towarowego służyć również celom marketingowym i reklamowym, nie powinno się odmawiać jego rejestracji. Skarżąca dalej podnosi, że okoliczność, iż słowny znak towarowy został zarejestrowany na poziomie krajowym, w Stanach Zjednoczonych, dla tych samych towarów dowodzi, że może być postrzegany przez odbiorców, a ściślej — przez konsumentów angielskojęzycznych, jako wskazówka pochodzenia handlowego.

Po drugie, w odniesieniu do samoistnego charakteru odróżniającego skarżąca twierdzi, że omawiany słowny znak towarowy wykazuje charakter odróżniający co najmniej w minimalnym stopniu, co powinno wystarczać do jego rejestracji.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 26 lutego 2007 r. — Rathscheck Schiefer und Dach-Systeme i.in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-198/06) ⁽¹⁾

(2007/C 95/112)

Język postępowania: niemiecki

Prezes piątej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 237 z 30.9.2006.

SĄD DO SPRAW SŁUŻBY PUBLICZNEJ UNII EUROPEJSKIEJ

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 15 marca 2007 r. — Sanchez Ferriz przeciwko Komisji

(Sprawa F-111/05) ⁽¹⁾

(Urzędnicy — Ocena — Sprawozdanie z przebiegu kariery zawodowej — Postępowanie w sprawie oceny za okres 2001-2002)

(2007/C 95/113)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Sanchez Ferriz (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: F. Frabetti)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: J. Currall i H. Kraemer, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Uchylenie sprawozdania z przebiegu kariery zawodowej skarżącego za okres 2001-2002

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Każda ze stron pokryje własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 48 z 25.2.2006 r. str. 36 (sprawa pierwotnie zarejestrowana w Sądzie Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich pod sygnaturą T-413/05 i przekazana do Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej postanowieniem z dnia 15.12.2005 r.).

Postanowienie Prezesa Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 13 marca 2007 r. — Chassagne przeciwko Komisji

(Sprawa F-1/07 R)

(Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Wniosek o zawieszenie wykonania — Pilny charakter — Brak)

(2007/C 95/114)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Olivier Chassagne (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: Y. Minatchy, avocat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: J. Currall i V. Joris, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Wniosek o zawieszenie wykonania decyzji Komisji Wspólnot Europejskich z dnia 17 listopada 2006 r. ustalającej listę urzędników awansowanych do grupy A*11 w postępowaniu w sprawie awansu za 2006 r. opublikowanej w tym samym dniu w Informations administratives nr 55-2006.

Sentencja postanowienia

- 1) Wniosek o zastosowanie środka tymczasowego zostaje oddalony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Skarga wniesiona w dniu 26 lutego 2007 r. — O'Connor przeciwko Komisji

(Sprawa F-12/07)

(2007/C 95/115)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Elizabeth O'Connor (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis i E. Marchal, avocats)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- uchylenie decyzji Komisji o ustaleniu na 11 miesięcy i 25 dni maksymalnego okresu uprawnienia do zasiłku dla bezrobotnych dla skarżącej;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca, były pracownik Komisji, pracowała u tej ostatniej bez przerwy od dnia 16 stycznia 2001 r. do dnia 31 grudnia 2005 r. na podstawie sześciu różnych umów na czas określony, które następowały po sobie w takim porządku: pierwsza umowa pracownika tymczasowego, pierwsza umowa członka personelu pomocniczego, druga umowa pracownika tymczasowego, druga umowa członka personelu pomocniczego, trzecia umowa pracownika tymczasowego i w końcu umowa pracownika kontraktowego.

Administracja przyznała jej prawo do zasiłku dla bezrobotnych przez maksymalny okres 11 miesięcy i 25 dni, ponieważ uznała, że okresy przepracowane w charakterze członka personelu pomocniczego należy potraktować jak pracę na rzecz pracodawcy innego niż instytucje wspólnotowe.

Na poparcie swej skargi, skarżąca podnosi po pierwsze, że Komisja dopuściła się nadużycia prawa zatrudniając ją przez ponad pięć lat na podstawie różnych umów na czas określony i w oparciu o różne przepisy. Ponadto Komisja jej zdaniem błędnie zastosowała art. 28a ust. 4 i art. 96 ust. 4 warunków zatrudnienia innych pracowników, tak, że okres, w którym skarżąca pracowała jako członek personelu pomocniczego nie został uwzględniony przy stosowaniu tych przepisów.

Skarga wniesiona w dniu 27 lutego 2007 r. — K przeciwko Parlamentowi**(Sprawa F-15/07)**

(2007/C 95/116)

*Język postępowania: niemiecki***Strony***Strona skarżąca:* K (przedstawiciel: Dieter Struck)*Strona pozwana:* Parlament Europejski**Żądania strony skarżącej**

- uchylenie odmownej decyzji Parlamentu Europejskiego z dnia 29 listopada 2006 r.;
- zasądzenie od pozwanego zadośćuczynienia i odszkodowania;
- stwierdzenie naruszenia przez pozwanego zasady równego traktowania oraz umyślnego i świadomego naruszenia dobra osobistego;

- stwierdzenie naruszenia przez pozwanego zasady uzasadnionych oczekiwań i obowiązku uzasadnienia aktów administracyjnych oraz zasady niedyskryminacji;
- obciążenie Parlamentu kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca, były urzędnik, od dnia 1 stycznia 1978 r. zatrudniona w Parlamencie, domaga się od pozwanego zadośćuczynienia i odszkodowania w związku z działaniami, które doprowadziły do naruszenia jej dobra osobistego oraz nadzwyczajnymi okolicznościami, które doprowadziły do jej inwalidztwa.

Skarga wniesiona w dniu 5 marca 2007 r. — Kerelov przeciwko Komisji**(Sprawa F-19/07)**

(2007/C 95/117)

*Język postępowania: francuski***Strony***Strona skarżąca:* Georgi Kerelov (Pazardzhik, Bułgaria) (przedstawiciel: Angel Kerelov, adwokat)*Strona pozwana:* Komisja Wspólnot Europejskich**Żądania strony skarżącej**

- uchylenie decyzji komisji konkursowej konkursu EPSO/AD/43/06-CJ z dnia 6 grudnia 2006 r. o niewpisaniu skarżącego na listę rezerwową tego konkursu;
- stwierdzenie nieważności i nieistnienia, ewentualnie uchylenie jako niezgodnej z prawem decyzji komisji konkursowej konkursu EPSO/AD/43/06-CJ z dnia 2 lutego 2007 r. o wykluczeniu skarżącego z udziału w konkursie;
- zasądzenie od Komisji na rzecz skarżącego odszkodowania i zadośćuczynienia w wysokości *ex aequo et bono* 120.491,28 EUR (równowartość dwuletniego wynagrodzenia) oraz odsetek ustawowych od dnia wniesienia skargi z tytułu szkód i krzywd jakoby poniesionych przez skarżącego w następstwie wydania przez komisję konkursową decyzji niezgodnych z prawem;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W odniesieniu do pierwszej zaskarżonej decyzji skarży podnosi 10 zarzutów:

- 1) członkowie komisji konkursowej nie mieli możliwości dokonania obiektywnej oceny kandydatów, ponieważ przewodniczący oraz zastępcza przewodniczącego komisji byli przełożonymi kandydatów;
- 2) członkowie komisji konkursowej nie znali głównego języka konkursu (języka bułgarskiego) wbrew wymogom wynikającym z utrwalonego orzecznictwa;
- 3) kandydaci otrzymali do tłumaczenia teksty, których długość i stopień trudności były nieporównywalne w zależności od języka źródłowego;
- 4) ocena egzaminu pisemnego nastąpiła arbitralnie zważywszy, że członkowie komisji nie znali języka bułgarskiego;
- 5) czas trwania egzaminu ustnego był bardzo różny w zależności od kandydata;
- 6), 7) i 8) po pierwsze kryteria oceny stosowane przez członków komisji konkursowej podczas egzaminu ustnego nie korespondują z celami tych egzaminów i po drugie oceny przyznane znacznej liczbie kandydatów były arbitralne;
- 9) kandydaci zostali z znaczącym stopniem pozbawieni prawa do wglądu do prac egzaminacyjnych, jako że ostateczna lista rezerwowa została sporządzona i opublikowana przed upłynięciem dwudziestodniowego terminu przewidzianego w ogłoszeniu o konkursie na zapoznanie się z pracami egzaminacyjnymi;
- 10) komisja konkursowa dokonała oceny egzaminów złożonych przez skarżącego, w szczególności egzaminu ustnego, w nieprawidłowy sposób, uzasadniając przyznane mu oceny w niespójny, wewnętrznie sprzeczny sposób i używając nieistotnych argumentów.

W odniesieniu do drugiej zaskarżonej decyzji skarżący podnosi 3 zarzuty:

- 1) Skarżący kwestionuje okoliczności stanu faktycznego, na których komisja konkursowa oparła sporną decyzję, w szczególności okoliczność, jakoby skarżący próbował skontaktować się z członkami komisji;
- 2) Skarżący kwestionuje kompetencję komisji konkursowej do wykluczenia z tego powodu kandydata z udziału w konkursie, którą to kompetencję dysponuje zdaniem skarżącego jedynie Urząd Doboru Kadr Wspólnot Europejskich (EPSO);

- 3) Skarżący podnosi, że nawet przy założeniu, że komisja konkursowa dysponuje taką kompetencją to nie może ona z niej korzystać po sporządzeniu list rezerwowych.

Skarga wniesiona w dniu 16 marca 2007 r. — Lafili przeciwko Komisji

(Sprawa F-22/07)

(2007/C 95/118)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Paul Lafili (Genk, Belgia) (przedstawiciele: G. Vandersanden i L. Levi, avocats)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- uchylenie decyzji o zaszeregowaniu skarżącego do grupy AD 13, stopień 5 zawartej w piśmie DG AMIN z dnia 11 maja 2006 r. oraz w informacji o wynagrodzeniu za czerwiec 2006 r. i w następnych informacjach o wynagrodzeniu;
- przywrócenie skarżącego ze skutkiem na dzień 1 maja 2006 r. do grupy AD 13 stopień 2 z zachowaniem mnożnika 1,1172071;
- odtworzenie w całości kariery zawodowej skarżącego ze skutkiem wstecznym od dnia 1 maja 2006 r. do dnia przywrócenia tego zaszeregowania (włączając w to doświadczenie w takiej przywróconej grupie zaszeregowania, prawo do awansu i prawa emerytalne) wraz z odsetkami za zwłokę w oparciu o stopy ustalane przez Europejski Bank Centralny dla głównych operacji refinansowych, mających zastosowanie w tym czasie, powiększonymi o dwa punkty od całości kwot stanowiących różnicę między wynagrodzeniem wynikającym z jego zaszeregowania w decyzji o zaszeregowaniu a zaszeregowaniem, do którego jest uprawniony, aż do dnia wydania prawidłowej decyzji o jego zaszeregowaniu;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący, urzędnik Komisji, zaszeregowany był do grupy A4 stopień 7, aż do dnia poprzedzającego wejście w życie nowego regulaminu pracowniczego. W dniu 1 maja 2004 r. zaszeregowanie to zostało zmienione na grupę A*12 stopień 7 z mnożnikiem 0,9442490 (na podstawie art. 2 ust. 2 załącznika XIII do regulaminu pracowniczego). W dniu 1 lipca 2004 r. skarżący przeszedł do grupy A*12 stopień 8 z tym samym mnożnikiem. W dniu 22 lipca 2005 r. skarżący awansował ze skutkiem wstecznym od dnia 1 maja 2004 r. do grupy A*13 stopień 1 z mnożnikiem 1,1172071 (na podstawie art. 7 ust. 6 załącznika XIII do regulaminu pracowniczego). Ze skutkiem od dnia 1 maja 2006 r. zaszeregowano go do grupy AD 13 stopień 5 z mnożnikiem wynoszącym 1 na podstawie decyzji DG AMIN z dnia 11 maja 2006 r.

W swej skardze skarżący podnosi, że zaszeregowanie takie: i) narusza w szczególności art. 44 i 46 regulaminu pracowniczego i art. 7 załącznika XIII do regulaminu pracowniczego ii) dokonane zostało niezgodnie z właściwością iii) narusza zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań. Zdaniem skarżącego Komisja w szczególności dokonuje niewłaściwej wykładni art. 7 ust. 7 załącznika XIII do regulaminu pracowniczego uznając, że gdy mnożnik jest większy niż 1, pozostała część zamieniana jest na starszeństwo zawodowe dla stopnia.

Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 15 marca 2007 r. — Simon przeciwko Trybunałowi Sprawiedliwości i Komisji**(Sprawa F-58/06) ⁽¹⁾**

(2007/C 95/119)

Język postępowania: węgierski

Prezes drugiej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 190 z 12.8.2006, str. 35.

Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 15 marca 2007 r. — Simon przeciwko Trybunałowi Sprawiedliwości i Komisji**(Sprawa F-100/06) ⁽¹⁾**

(2007/C 95/120)

Język postępowania: węgierski

Prezes drugiej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 294 z 2.12.2006, str. 65.